

HAKİKAT'te Bu Ay:

TAKDİM

BAŞYAZI

"Onlar O Kimselerdir ki, Allah İmanı Kalplerine Yazmış ve Onları Kendinden Bir Ruhla Takviye Edip Desteklemiştir." (Mücâdele: 22)

"Biz Dilediğimizi Derecelerle Yükseltiriz." (En'âm: 83)

"Yarattıklarımızdan Öyle Bir Topluluk da Vardır ki, Onlar Hakk'a İletirler ve Hak İle Hüküm Verirler." (A'râf: 181)

"Mehdi'nin Çıkış Alâmetlerinden Bir Tanesi de Batıdan, Başlarında Kinde Kabilesi'nden Ayağı Sakat Bir Adamın Bulunduğu Bayraklılar'ın Çıkmasıdır." (Hadis-i Şerif)

PEYGAMBER MÜJDESİNE MAZHAR OLAN HÂTEM-İ VELİ

Âlim'in Ölümü, Âlem'in Ölümü Gibidir

Nur'un Vekili

"Bayraklılar Ashâbı" ve Başlarındaki Zâtın Vasıfları

Hatem-i Velî'nin Zuhuru, Kıyametin Yaklaştığının Büyük Bir Delilidir

Bir Hadis-i Kudsî

Hadis-i Şerif

Hâtemü'l-Evliyâ'nın Apaçık Alâmetleri Kur'an-ı Kerim'deki Bazı Âyet-i

Kerime'lere ve Hadis-i Şerif'lere Yerleştirilmiştir!..

Büyük Lütuf

Mevlânâ -kudûsî sırruh- Hazretleri Bizzat İsimle Zikrediyor

Büyük Bir İfşaat

["Kalblerin Anahtarı" Külliyyatı ve Has İlmullah
Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin İştıyakı
Üç Mühim Vazife
RUH VE RŪHĀNİYET
Ölümden Sonra Devam Eden Vazife
Bizden Sonra Hazret-i Mehdi'ye Biât Edin](#)

/ İsmail Yavuz

Asr Sûre-i Şerif'inin Tefsiri (14)

[Hâli Şükür](#)

Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm

[Hicretin Üçüncü Yılı](#)

[Peygamber Torunu Hazret-i Hasan -r.anh-ın Doğumu](#)

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- der ki:

"Ben harbi darbı seven bir adam olduğum için çocuğa Harb ismini koymuştum. Resulullah Aleyhisselâm geldi. 'Ne isim koydunuz ona?' buyurdu. 'Harb ismini koydum.' dedim. 'Hayır, o Hasan'dır.' buyurdu."
(Hâkim)

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler (20)

[Âllah'ım! Şükürümü, Zikrimi, Rızkıma Rızânda Arttır."](#)

EVLYÂ-İ KİRAM -kaddesallahu Esrârehüm- Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatları (143)

[Mahmûd bin Ali ed-Dâmûnî -kuddise sırruh- \(4\)](#)

Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (77)

[Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- \(17\)](#)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri:

"O, onu diğer Resul'lerden üstün yaparak, kendisine itaati Resul'e itaatin içinde kıldı. Diğer veliler üzerindeki üstünlükleri nedeniyle, bu halifelere itaati ümmete vâcip kılması da tıpkı bunun gibidir." buyuruyor.

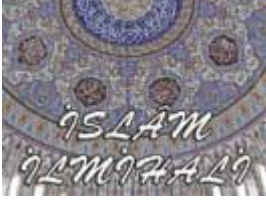
Tasavvuf'un Aslı Hakikat ve Marifetullah İncileri

[Nefis ve Dereceleri \(3\)](#)

Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:
"Hidayeti kabul edenlere gelince, Allah onların hidayetini artırmış ve onlara takvâ yollarını ilham etmiştir." (Muhammed: 17)

İSLÂM İLMİHALİ

[Mescidler](#)

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:
"Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan kimseler imar eder." (Tevbe: 18)

İBTİLÂ VE İMTİHAN

[Peygamber Hanımlarının İmtihana Çekilişi \(2\)](#)

GÜNDEM

[Kod Savaşları](#) / Uğur Kara

Elektronik harpte, füze, uçak, insansız araç, radar yazılım teknolojilerinde, bilgisayar işletim sistemlerinde yerli, millî çözümler üretmezsek küresel bir güç olamayız. Yunanistan, İsrail gibi ülkelerle bile savaşırken çaresizce füzelerimizin denize düşmesini seyrederiz.

TARİHTEN SAYFALAR

[Kayıp Bir "Fetih-nâme" Metnine Göre; İstanbul'un Muhasarası ve Fethi \(1\)](#) / Hakan Yılmaz

İstanbul'un fethiyle ilgili sınırlı sayıdaki arşiv belgesinden sonra, muhâsara ve fethi safha safha aydınlatılabilecek en önemli kaynaklar; hiç şüphesiz fethin görgü şâhidleri tarafından yazılan ya da aktarılan ilk ağızdan derlenmiş çağdaş kaynaklardır.

| [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâina, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

Peygamber Aleyhimüsselâm Hazerâtı ümmetlerini kati delillerle Allah yoluna dâvet ettikleri gibi, Vâris-i enbiyâ olan ümmetin seçkinleri de halkı Hakk'a davet ederler. Onların tebliği daima kati delillere dayandırıldığından, onları yıkmak ve çürütmek imkânsızdır. Zanlarıyla karşı çıkanlar her zaman için zelil düşmüşlerdir.

Nübüvvetin üstünde hiçbir rütbe olmayacağına göre, bu rütbe vâris olmaktan daha büyük şeref tasavvur edilemez.

Onlar şu Âyet-i kerime'nin lütuf tecelliyatına mazhardırlar:

"Yarattıklarımızdan öyle bir topluluk da vardır ki, onlar Hakk'a iletirler ve hak ile hüküm verirler." (A'râf: 181)

Onlar, Resulullah Aleyhisselâm'ın nurunu taşıyanlar ve Allah-u Teâlâ'nın Kudsî ruh ile desteklediği kimselerdir. O öyle bir ruhtur ki sevdi, seçti, kendisine çekti. Başka kimsede bulunmayan bir nur, bir ruhtur.

Muhterem Ömer Öngüt -kudise sırruh- Efendi Hazretlerimiz'in 16 Recep 1431, 28 Haziran 2010 tarihinde ahirete irtihallerinden sonra her geçen gün değer ve kıymeti daha çok anlaşılmaya başlanmış ve günâgün daha da anlaşılacaktır. Ve mânen aramızda olmaları, tasarruflarının devam ediyor olması en büyük teselli kaynağıdır.

1950 yılından beri insanları irşad ile tenvir eden bu zâtı herkes tanırdı. Hiçbir zaman şahsi menfaat, şöhrat ve nam peşinde olmadı. Her suale hak ve hakikat ölçüsünde cevap verdiği gibi, yoldan sapanları ikaz etmekten de çekinmedi. Bu sebeple sevenleri kadar sevmeyenleri de oldu.

Ömrünü Allah-u Teâlâ'ya adanmıştı. Hayatı boyunca dalâlet fırkalarının ve âhir zaman ulemâsının saptırıcı telkinlerini ümmet-i Muhammed'den uzaklaştırmaya ve İslâm ahkâmını hakkıyla korumaya çalıştı. Onun tek hedefi Kur'an-ı kerim'i ve Sünnet-i seniyye'yi tahriften korumak, müminlerin imânını kurtarmaktı. Bütün ömrünü bu yolda ve bu uğurda harcadı.

Hayatını İslâm'a adanmıştı. Her işi ona göreydi. Allah-u Teâlâ'ya, O'nun hükümlerine, İslâm dini'ne tam bir teslimiyet ile bağlı idi. Allah-u Teâlâ'nın emaneti dini mübin-i İslâm'ı muhafaza ve müdafaa etmekte herhangi bir beşerin tahayyül dahi edemeyeceği büyük bir azim, büyük bir kararlılık ve vazife sahibi idi.

Gönlü daima orada idi. Arzu ve gayesi O idi.

Kendi zannını İslâm dini'nin yerine koymaya çalışanları ikaz ve irşad etti. Dinlemeyenleri ifşa etti. Tarih boyu yaşamış büyük İslâm mücahidlerinin, İslâm müdafilerinin yaptığıнын bir benzerini hatta daha büyüğünü kalemlerle yaptı.

Allah-u Teâlâ ve Resulullah Aleyhisselâm'dan başka hiç kimseden emir almayan, hiç kimsenin ama hiç kimsenin yönlendirmesine, akıntısına kapılmayacak derecede dirayetli bir zâta çok büyük iftiralarda bulundular.

O öyle bir Zât-ı âli'dir ki tasavvurumuzun ve kuvve-i beşeriyemizin fevkindedir. Ancak acizliğimizi itiraf eder ve affına sığınırız.

Cenâb-ı Erhamerrahimîn Hazretlerimiz'den; yazacak kalemleri olup silecek bilgileri olmayan o muhteşem Zevât-ı kiram'ın muhabbetiyle kalplerimizi diriltmesini, gönül bahçemizi o muhabbetle neşv-ü nemâ eylemesini niyaz ederiz.

Yüzlerce Evliyâullah Hazerâti'ndan her biri Allah-u Teâlâ'nın gösterdiği ve duyurduğu kadarıyla bir özelliğini, hayatından bir bölümü, eserlerini, mücadelesini, büyüklüğünü anlatmaya ve duyurmaya çalışmışlar, yüzyıllar öncesinden onun geleceğini haber vererek onunla aynı zamanda yaşayabilmeyi, onu görebilmeyi ve biat edebilmeyi arzu etmişlerdir.

Hâl böyle iken bu Zât-ı âli'ye kötü zan besleyip tavır alanlar burada anlamasalar bile, ahirette gerçeği ayın ondördü gibi görecekler ve anlayacaklar, fakat iş işten çoktan geçmiş olacak. Nedâmet çok fakat faydası yok...

Allah-u Teâlâ'nın sevgilisi bu Zât-ı âli'nin değerini, kıymetini takdir etmekten, onun mânevi deryasını, azâmetini anlamaktan aciz olduğumuzun itirafıyla, onu tanıyabilme ve yolundan gidebilme lütfunu ihsan buyurmalarını Cenâb-ı Erhamerrâhimin Hazretleri'nden niyaz eder, engin merhametlerine sığınarak, tazimlerimizi ve hürmetlerimizi âlî makamlarına arz ederiz...

"Allah'ın salâtı Resullerin ve Nebilerin Hâtem'inin ve onun Hatemiyet hususundaki en kâmil vârisi olan, Muhammedî velilerin Hâtem'inin üzerine olsun!"

•

Bu Ay İçinde İdrak Edeceğimiz Mübarek "Miraç Kandili"ni Tebrik Eder, Tüm İslâm Âlemi'ne Hayırlara Vesile Olmasını Cenâb-ı Allah'tan Niyaz Ederiz.

•

Bâki esselamü aleyküm ve rahmetullah...

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

"Onlar O Kimselerdir ki, Allah İmanı Kalplerine Yazmış ve Onları Kendinden Bir Ruhla Takviye Edip Desteklemiştir." (Mücâdele: 22)

"Biz Dilediğimizi Derecelerle Yükseltiriz." (En'âm: 83)

"Yarattıklarımızdan Öyle Bir Topluluk da Vardır ki, Onlar Hakk'a İletirler ve Hak İle Hüküm Verirler." (A'râf: 181)

"Mehdi'nin Çıkış Alâmetlerinden Bir Tanesi de Batıdan, Başlarında Kinde Kabilesi'nden Ayağı Sakat Bir Adamın Bulunduğu Bayraklılar'ın Çıkmasıdır." (Hadis-i Şerif)

PEYGAMBER MÜJDESİNE MAZHAR OLAN HÂTEM-İ VELİ

"Allah-u Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri bu âciz, fakir, pür-taksiri bu zamanda şu üç husus için gönderse gerek: Birincisi; bölücülerle mücadele. Dinimizi ve vatanımızı paramparça yapmak isteyen bölücü gruplar birer imam tayin etmişler ve müslümanları kendilerine çekip çevirmeye çalışıyorlar. Bu konuda birçok kitap yazıldı. İkincisi; âhir zaman ulemâsının iç yüzünü ortaya sermek. Bir taraftan isyan ve zulüm karanlıklarında icraatlarını yürüten bu gibi putlaştırılmış yol kesicilerle amansız bir mücadele ederken, diğer taraftan da âhir zaman ulemâsının iç yüzlerini ortaya koyup verdikleri yanlış fetvâlardan çelişkiye düşen müslümanlara en kısa yoldan, az ve kesin sözlerle hakikati duyurup ihtilâfları bertaraf etmeye çalışıyoruz. Organ nakli ve vasiyetine verilen fetvâ da bunlardan biri idi. Asla caiz olmadığını Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif'lerle ispat ettik. Üçüncüsü; Vahdet-i vücud mevzusundaki ihtilâfları ve çekişmeleri ortadan bertaraf etmek. Vahdet-i vücud hakkındaki asırlardır bilinmeyerek yapılan münakaşalara çözüm getirmişizdir." (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)

O öyle bir Zât-ı âli'dir ki tasavvurumuzun ve kuvve-i beşeriyemizin fevkindedir. Ancak acizliğimizi itiraf eder ve affına sığınırız.

Cenâb-ı Erhamerrahimîn Hazretlerimiz'den; yazacak kalemleri olup silecek silgileri olmayan o muhteşem Zevât-ı kiram'ın muhabbetiyle kalplerimizi diriltmesini, gönül bahçemizi o muhabbetle neşv-ü nemâ eylemesini niyaz eyleyiriz.

O bizim Mevlâmız, O bizim en güzel yardımcımız, O bizim Mahbub'umuz! Her iyilik O'ndan, her güzellik O'ndan, her lütuf O'ndan...

O ki; Sevgili Peygamberlerini, onların kesildiği zamandan itibaren de birbirinin peşi sıra peygamber vekili olan velilerini göndermiş, kendisine varan yolu göstermiş, hiçbir asırda kullarını inâyet-i ilâhî'den umutsuz bırakmamıştır.

Zâhirî ilimlerin öğrenilmesi için yeryüzünden âlimleri eksik etmediği gibi, bâtinî ilimleri öğretmek için Hakikat ehlini de eksik etmemiştir.

"Yarattıklarımızdan öyle bir topluluk da vardır ki, onlar Hakk'a iletirler ve hak ile hüküm verirler." (A'râf: 181)

Âyet-i kerime'sinde buyurulduğu üzere Allah-u Teâlâ'nın vazife için ileriye sürdüğü kimseler bunlardır; Hakk'ı tebliğ eden ve halkı Hakk'a çağırانlar da yine bunlardır.

Onlar Resulullah Aleyhisselâm'ın nurunu taşıyanlar ve Allah-u Teâlâ'nın Kudsî ruh ile desteklediği kimselerdir.

Onların kalbinde yalnız Hazret-i Allah olduğu için, Hazret-i Allah ile Hazret-i Allah'a götürürler.

Nübüvvetin üstünde hiçbir rütbe olmayacağına göre, bu rütbe vâris olmaktan büyük şeref tasavvur edilemez.

O'nun dostlarını sevmek ve onların sevgisini kazanmak büyük bir nimet, dünya ve âhiret sermayesidir. Onlara Allah için gönülden bağlı olanlar, âhirette de onlarla beraberdirler. Onların gönüllerine girenler onlara ilhak olurlar.

Şeyh Muhammed Es'ad Efendi -kuddise sırruh- Hazretlerimiz:

"Sâdât-ı kiram ve Pirân-ı izam Efendilerimiz hakkında besleyebildiğim cüz'i bir muhabbetten başka bir sermayem yoktur." buyurmuşlardır. (31. Mektup)

O böyle buyurursa bize ne düşer?

Yusuf Aleyhisselâm'ın bir peygamber olduğu halde:

"Ey göklerin ve yerin yaratıcısı! Dünyada da âhirette de benim yârim ve yardımcım sensin. Müslüman olarak canımı al ve beni sâlihler zümresine kat!" (Yusuf: 101)

Diye duâ ettiğini Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde haber veriyor.

O, bu dilek ile âhirete intikâl etmiştir.

Gerçekten Allah'a gönülden can atacakların arzu ve gayesi işte bu sondur.

O sâlihler zümresine yakın olan, feyz ve berekete nâil olur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in duâlarında:

"Ey Allah'ım! Bana kendi sevgini, seni sevenlerin sevgisini ve beni sana yaklaştıracak olanların sevgisini nasip eyle!" (Tirmizî)

Buyurmaları, bu sevginin çok mühim olduğunu ifade etmektedir.

Rabb'imiz Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri, onu sevmiş, seçmiş ve yaratmış. Onu anlatabilmek, kelimelere sığdırabilmek ne mümkün...

Allah'ımız bizi o altın halkanın dâiresinden, kıyamete kadar devam edecek olan kaynaktan mahrum etmesin!

Yüzlerce Evliyâullah Hazerâtı'ndan her biri Allah-u Teâlâ'nın gösterdiği ve duyurduğu kadarıyla bir özelliğini, hayatından bir bölümü, eserlerini, mücadelesini, büyüklüğünü anlatmaya ve duyurmaya çalışmışlar, yüzyıllar öncesinden onun geleceğini haber vererek onunla aynı zamanda yaşayabilmeyi, onu görebilmeyi ve biat edebilmeyi arzu etmişlerdir.

Hâl böyle iken bu Zât-ı âli'ye kötü zan besleyip tavır alanlar burada anlamasalar bile, ahirette gerçeği ayın ondördü gibi görecekler ve anlayacaklar, fakat iş işten çoktan geçmiş olacak. Nedâmet çok fakat faydası yok...

Hayat-ı saadetlerinde göremeyip, şimdi eserlerine tutunan, muhabbet duyup samimi bir şekilde gönülden arzu edenler muhakkak ki hayatlarında görmüş gibi olurlar ve onların şefaatine mazhar kılınırlar.

Mevlânâ Hazretleri'nin oturdukları yerin arka sokağında oturanlardan birisi, *"Bu zamanda bir Allah dostu olsa da gidip eline yapışsam!"* diyerek hayıflanır ve günlerini böyle geçirmiş.

Halbuki bir ön sokağında dünyanın duyduğu bu âlî zâtı görememiş ve duyamamıştır.

Bu misâlin benzeri her Evliyaullâh Hazerâtı'nda tezahür etmiştir.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin ahirete irtihallerinden sonra her geçen gün değer ve kıymeti daha çok anlaşılmaya başlanmış ve günagün daha da anlaşılacaktır. Ve mânen aramızda olmaları, tasarruflarının devam ediyor olması en büyük teselli kaynağıdır.

Allah-u Teâlâ'nın sevgilisi bu Zât-ı âli'nin değerini, kıymetini takdir etmekten, onun mânevi deryasını, azâmetini anlamaktan aciz olduğumuzun itirafıyla, onu tanıyabilme ve yolundan gidebilme lütfunu ihsan buyurmalarını Cenâb-ı Erhamerrâhimin Hazretleri'nden niyaz eder, engin merhametlerine sığınarak, tazimlerimizi ve hürmetlerimizi âlî makamlarına arz ederiz...

"Allah'ın salâtı Resullerin ve Nebilerin Hâtem'inin ve onun Hatemiyyet hususundaki en kâmil vârisi olan, Muhammedî velilerin Hâtem'inin üzerine olsun!"

Âlim'in Ölümü, Âlem'in Ölümü Gibidir:

Hâtemü'l-enbiyâ'nın Şeriat'ını en mükemmel şekilde temsil eden, O'nun bâtin "Velâyet"ini alenen izhâr eden; "Velâyet-i Hâssa-i Muhammediyye"nin vârisi, "Hâtemü'l-velâye"nin sâhibi, Hazret-i Mehdî'nin müjdecisi, kıyâmetin habercisi, Hakikat ehlinin delîli ve rehberi, İslâm'ı tahrife kalkışan küfür ve nifak zümrelerinin tenkil ve teşircisi, Dîni tecdîd bayrağının taşıyıcısı, Hakk yolunun öncüsü ve ahkâm-ı İlâhî'nin gözcüsü, Siyah Bayraklılar'ın imamı, Ehliullâh'ın burhânı, yer ehlinin Emîn'i, gök ehlinin nazar yeri, Mukarreb Sıddîk, Muhaddes Velî, âriflerin "Vâhidî"si, Velîlerin "Azîm"i Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri vazîfesini hakkıyla ifâ edip, Vâhidü'l-Ehad olan Sâhib'ine, sevdiğine, Maşuk'una kavuştu.

Zira; **"Ölüm ne güzeldir! Mahlûkunu Halik'ına kavuşturan en güzel bir vasıttır."**

"Ölüm bizim için çok tatlı bir şeydir. Siz kaçarsınız ama biz koşarız."

"İtimat edin, hayat ölümden sonra başlar. Ölüm bir terhistir."

"Ben Rabb'ime misafireten gideceğim."

"Ben ölümü seviyorum, ölümü seviyorum, ölmek de istiyorum. Amma beni alın diyemiyorum. Bu sözüme itimat edin, ölmeyi istiyorum, hatta diyorum ki; beni aldıkları zaman üzülmeysin, ben huzur-u ilâhî'ye, ziyafet-i ilâhîye'ye gidiyorum, müsterih olun!.." buyurmuşlardı.

Ömrünü Allah-u Teâlâ'ya adamıştı. Hayatı boyunca dalâlet fırkalarının ve âhir zaman ulemâsının saptırıcı telkinlerini ümmet-i Muhammed'den uzaklaştırmaya ve İslâm ahkâmını hakkıyla korumaya çalıştı. Onun tek hedefi Kur'an-ı kerim'i ve Sünnet-i seniyye'yi tahriften korumak, müminlerin imânını kurtarmaktı. Bütün ömrünü bu yolda ve bu uğurda harcadı.

Gönlü daima orada idi. Arzu ve gayesi O idi.

Hayatını İslâm'a adamıştı. Her işi ona göreydi. Allah-u Teâlâ'ya, O'nun hükümlerine, İslâm dini'ne tam bir teslimiyet ile bağlı idi. Allah-u Teâlâ'nın emaneti dini mübin-i İslâm'ı muhafaza ve müdafaa etmekte herhangi bir beşerin tahayyül dahi edemeyeceği büyük bir azim, büyük bir kararlılık ve vazife sahibi idi.

Kendi zannını İslâm dini'nin yerine koymaya çalışanları ikaz ve irşad etti. Dinlemeyenleri ifşa etti. Tarih boyu yaşamış büyük İslâm mücahidlerinin, İslâm müdafilerinin yaptığının bir benzerini hatta daha büyüğünü kalemler yaptı.

Allah-u Teâlâ ve Resulullah Aleyhisselâm'dan başka hiç kimseden emir almayan, hiç kimsenin ama hiç kimsenin yönlendirmesine, akıntısına kapılmayacak derecede dirayetli bir zâta çok büyük iftiralarda bulundular.

1950 yılından beri insanları irşad ile tenvir eden bu zâtı herkes tanırdı. Hiçbir zaman şahsi menfaat, şöhret ve nam peşinde olmadı. Her suale hak ve hakikat ölçüsünde cevap verdiği gibi, yoldan sapanları ikaz etmekten de çekinmedi. Bu sebeple sevenleri kadar sevmeyenleri de oldu.

Evliyâullah Hazerâti'nin eserlerinde haber verdiği üzere o; bütün muhteşemliğine rağmen Allah-u Teâlâ'nın halkın nazarından gizlediği, kendi adına veli olarak kullandığı, iradesi kendi elinde olmayan, Allah-u Teâlâ'nın hakikatının kendisinde görüldüğü, Allah-u Teâlâ'nın sahiplendiği, ehl-i tasavvufun önderi bir Zât-ı âli idi. Her türlü delilin işaret ettiği üzere Hatmü'l-evliyâ olan zât o idi.

Nur'un Vekili:

Peygamber Aleyhimüsselâm Hazerâti ümmetlerini kati delillerle Allah yoluna dâvet ettikleri gibi, Vâris-i enbiyâ olan ümmetin seçkinleri de halkı Hakk'a davet ederler. Onların tebliği daima kati delillere dayandırıldığından, onları yıkmak ve çürütmek imkânsızdır. Zanlarıyla karşı çıkanlar her zaman için zelil düşmüşlerdir.

Nübüvvetin üstünde hiçbir rütbe olmayacağına göre, bu rütbeye vâris olmaktan daha büyük şeref tasavvur edilemez.

Onlar şu Âyet-i kerime'nin lütuf tecelliyatına mazhardırlar:

"Yarattıklarımızdan öyle bir topluluk da vardır ki, onlar Hakk'a iletirler ve hak ile hüküm verirler." (A'râf: 181)

Onlar, Resulullah Aleyhisselâm'ın nurunu taşıyanlar ve Allah-u Teâlâ'nın Kudsî ruh ile desteklediği kimselerdir. O öyle bir ruhtur ki sevdi, seçti, kendisine çekti. Başka kimsede bulunmayan bir nur, bir ruhtur.

Bu topluluk Allah-u Teâlâ'nın, kalplerine nuru akıtıp hakikati bildirdiği, Zât-ı akdes'ini duyurduğu ve hakikati bildirmek için gönderdiği kullardır.

Bu ilâhî hüküm Asr-ı saâdet'ten kıyamete kadar geçerlidir ve müslümanlar için büyük bir müjdedir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ümmetinden bir tâife, kıyamet gününe kadar Hakk için muzaffer bir şekilde mücadeleye devam edecektir." (Müslim)

Ümmet-i Muhammed'in yetmiş üç fırkaya ayrılacağını, bir fırkanın kurtulacağını beyan eden Hadis-i şerif mucibince, kurtulan o bir fırkanın içinde de Allah-u Teâlâ'nın vazifedar kıldığı kimseler vardır.

Yani o vazifedarlar o bir fırkadan çıkacak, başka fırkalardan çıkmayacak.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer bir Hadis-i şeriflerinde ise şöyle buyuruyorlar:

"Allah-u Teâlâ bu ümmete, her yüzyıl başında dinini yenileyecek bir müceddid gönderir." (Ebu Dâvud)

Görülüyor ki bunlar doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ tarafından gönderilmiş vazifedarlardır.

O'nun memur ettiği, vazife için ileriye sürdüğü kimseler bunlardır, hakkı tebliğ eden ve halkı Hakk'a çağırın yine bunlardır.

Onların kalbinde yalnız Hazret-i Allah olduğu için Hazret-i Allah ile Hazret-i Allah'a götürürler.

Dünya bozulmaya yüz tuttuğu, fitne ve fesadın arttığı bir zamanda Allah-u Teâlâ sevdiği ve seçtiği bu kullarından birini gönderir, onunla o ifsadi kaldırır.

Hele dünyanın son zamanında; dinsizliğin, ahlâksızlıkların her türlüşünün son haddine vardığı, bilhassa Deccâl'den daha beter olan sapıtıcı imamların türeyip, din-i İslâm'ı aslından çıkarmak istedikleri bir anda, Allah-u Teâlâ yeni bir din değil de, ancak İslâm dinini kuvvetlendirmek, halkı imana dâvet etmek için bir dâvetçi gönderir.

Bu en büyük fitne zamanında ise; Allah-u Teâlâ'nın hükümlerini ayakta tutmak için, kâfirlerin küfrünü ortaya koymak için, bu fesadı yok etmek için Hâtem-i veli'yi gönderir.

Hâtem-i enbiya olduğu gibi bir de Hâtem-i evliya vardır. Zira, velâyet nübüvvetin bâtınıdır. Nübüvvetin zâhiri dini hükümleri ve şeriatı haber vermek; bâtını ise haber verilenleri bizzat yaşamak ve bu şekilde nefislere tasarrufta bulunmaktır. Her ne kadar tebliğ etme bakımından nübüvvetin zâhiri tamamlanmışsa da, ilâhî kemâlin yeryüzüne tecellisi olan velilerin tasarruf vazifeleri sürdüğü için nübüvvet, velâyet şeklinde de devam etmektedir.

Hâtem-i evliya, âhir son zamanda gelecek velilerin sonuncusu demektir.

Nitekim Hakîm-i Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri şöyle buyurmuşlardır:

"Âhir zamanda Mehdi yokken, henüz yaklaştırılıp seçilmemişken; aradaki boşlukta, Hâtem'ül-velâye'den başka adâleti (hakkâniyeti) ayakta tutacak kimse olmaz. Ve o, bütün veliler üzerine o devirde, Allah'ın hücceti olmaya muvaffak olur.

İşte bu son evliyâ âhir zamanda; Allah-u Teâlâ'nın bütün peygamberler üzerine hücceti olan ve kendisine Hâtemü'n-nübüvvet verilmiş olan, son peygamber Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- gibi olur."

Dikkat edilirse **"Ondan başka adaleti ayakta tutacak kimse bulunmaz."** buyuruyor.

Bu söz sadece Türkiye'yi değil dünyayı kapsıyor. Bu nur, değil Türkiye'ye, bütün dünyaya yayılıyor.

Bu beyanı ile Hazret-i Mehdi gelmeden evvel adâleti ayakta tutmakla, her ikisini bitştirmiş oluyor.

Çünkü Allah-u Teâlâ adâleti onunla ayakta tutacak. Daha doğrusu Allah-u Teâlâ onu öne sürmüş. Tek kelime ile o robot gibidir, tecelliyât-ı İlâhiye Allah-u Teâlâ'nındır. Onu O öne sürmüş ve onda tecelli etmiştir.

Allah-u Teâlâ öyle murad etmiş, dinin üstünlüğünü ve adaletini onunla ayakta bulundurmaya dilemiş.

Muhyiddîn İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri onun elini kabul etmekle emrolunmasının mânâ ve hikmetini ise şöyle açıklıyor:

"Nitekim şöyle buyurmuştur:

'Sana biat edenler ancak Allah'a biat etmiş olurlar. Allah'ın eli onların eli üzerindedir.' (Fetih: 10)

Bu makama büyük seçkin Peygamber'den sonra, Hatmü'l-evliyâ'dan başkası erişemez." ("Anka-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ", Şehid Ali Paşa, nr.: 1287, vr. 46^b)

Bu biat Âyet-i kerime'si ilâhî bir emir ve hükümdür. Bu hükme riâyet edenler Allah-u Teâlâ'nın emrine riâyet etmiş olur. Fakat bu emr-i ilâhîye uymayanlar Allah-u Teâlâ'nın emrine karşı gelmiş olur. İblis'in karşı geldiği gibi. Çünkü emir O'nundur, hüküm O'nundur.

Âyet-i kerime'sinde:

"İyi bilin ki yaratmak da emretmek de O'na mahsustur." buyuruyor. (A'râf: 54)

Gerçekten durum çok vahim amma siz farkında değilsiniz. O ki Allah-u Teâlâ'nın sevdiği ve seçtiği bir velisidir. Buna rağmen: **"Ben onun elini kabul etmekle emrolundum."** buyuruyor ve biat Âyet-i kerime'sini ileri sürüyor. El almaya tenezzül etmeyen nasipsizlere ne diyelim?

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Allah vaktiyle peygamberlerden kesin söz almıştı." (Â-i imrân: 81)

Allah-u Teâlâ kendi Zât-ı sübhâni'si ile peygamberleri arasındaki bu ahdi kuvvetli bir misak olarak kaydetmiş, bu kesin sözü yeminle pekiştirmiştir.

"Celâlim hakkı için, size kitap ve hikmet verdim. Sizde olan o kitap ve hikmeti tasdik edip doğrulayan bir peygamber gelecek." (Â-i imrân: 81)

O zât-ı âlî, peygamberler zincirinin son halkasını teşkil edecek olan peygamber Muhammed Aleyhisselâm'dır.

"Ona mutlaka iman edeceksiniz ve mutlaka ona yardımda bulunacaksınız." (Â-i imrân: 81)

Allah-u Teâlâ bütün peygamberlerine kitap ve hikmet verirken, hepsinin böyle bir sözleşme ve anlaşmasını almıştı. Hepsi de kendilerini tasdik eden Muhammed Aleyhisselâm'a iman ve yardım için Allah-u Teâlâ'ya söz vermişlerdi.

"Bunu kabul ettiniz mi? Ve bu ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?" demişti. (Â-i imrân: 81)

Peygamberlerden misak alındığının belirtilmesi, onlara tâbi olan ümmetlerinden de alındığını gösterir.

"Onlar da: 'Kabul ettik.' demişlerdi." (Â-i imrân: 81)

O Aziz peygamber'e iman ve yardım ile mükellef olduklarını itiraf ederek bu husustaki emr-i ilâhî'yi kabul ettiklerini söylediler. Onun üstünlüğünü, izzet, şeref ve meziyetini ümmetlerine tebliğ ettiler.

"Allah da: 'O halde şahit olun, ben de sizinle beraber şahit olanlardırım.' buyurmuştu." (Â-i imrân: 81)

Â-i imran sûre-i şerifinin 81. Âyet-i kerime'sinde beyan buyurulduğu üzere; Allah-u Teâlâ bütün Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz'e, Hâtem-i nebi olan Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in geleceğini haber vermişti. İman edeceklerine ve ona sadâkat göstereceklerine dair onlardan söz almıştı. Binaenaleyh hepsi de onun geleceğini biliyorlardı.

Aynı bunun gibi; ikinci bir hâtem olan Hâtem-i veli'nin gönderileceğini veli kullarına bildirmiştir. Allah-u Teâlâ'nın sevdiği, seçtiği birçok veli kulları, Hâtem-i veli'nin âhir son zamanda gönderileceğini Allah-u Teâlâ kendilerine bildirdiği için biliyorlar ve bildiriyorlardı.

Böyle bir kimsenin geleceği halk için meçhul, fakat onlar için açıktı. Eserlerinde bu noktaya parmak basıp izahla bir şekilde ayrı ayrı anlatıyorlardı.

Nitekim Hâtem-i velî'nin geleceği mevzusuna bin kûsur sene önce yaşamış olan Hakîm-i Tirmizî -kuddise sirruh- Hazretleri çok eğilmiş, birçok vasıflarını olduğu gibi bir bir sıralamış, hatta sırf bu mevzuda **"Hatmü'l-Evliyâ"** isminde bir kitap yazmıştır. İlk ifşaatla bulunan da odur.

Allah-u Teâlâ peygamber ve veli kullarından her birine bir derece ve rütbe vermiş; ancak **"Hâtemiyyet"** lütfunu yalnız Hâtemü'l-enbiyâ olan Muhammed Aleyhisselâm'a ve Hâtemü'l-evliyâ olan zâta bahşetmiştir.

Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Biz kimi dilersek onu derece derece yükseltiriz." (En'âm: 83)

Kullarından herhangi bir kulu insanlar arasından seçmeye ve dilediği rütbeye yükseltmeye kadir olan Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde bu hususu şöyle haber veriyor:

"Kime dilersen ona izzet verirsin, yükseltirsin." (Âl-i imrân: 26)

Nitekim Allah-u Teâlâ, son Peygamber'in ümmetinden olan bu büyük zâtı Yahya Aleyhisselâm'a bizzat müjdeleyerek nebilerin ve resullerin dahi gıpta edeceği bir kemâlatla göndereceğini vahyetmişti:

"İzzet ve Celâl'ime yemin ederim; ben onu öyle bir gönderişle göndereceğim ki, Nebi'ler ve Resul'ler dahi ona gıpta edecekler!" ("el-Muhabbe li'l-Muhâsibî"; s. 22-23)

Cenâb-ı Hakk Hadis-i kudsî'sinde hem yemin ediyor, hem de **"Göndereceğim!"** buyuruyor. Binaenaleyh çok kıymet vermiş, bizâtihi Allah'a ait. Onu Allah-u Teâlâ gönderdi, azmi veren de O, destekleyen de O. İrşadını yayan O, bunu bütün dünyaya sirayet ettiren O.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ebu Hüreyre -radiyallahu anh- Hazretleri'ne duyurduğu **"Âhir zamanda gelecek o topluluğa katıl!"** Hadis-i şerif'inin bir noktasında şöyle buyuruyorlar:

"Ey Ebu Hüreyre! Bu topluluk, zor ve güç bir yola girerek peygamberlerin derecesine kavuşurlar." (el-Vesâyâ li-İbnü'l-Arâbî, Hâlet Ef. nr.: 198/2, vr. 486^a)

Bu lütuf O'nundur, O'ndandır. Mahlûk'un hiç hükmü yoktur. O dilemiş, sevmiş, seçmiş, tecelli etmiş, ileriye sürmüştü o kadar...

Bugüne kadar yüze yakın Evliyâullah Hazerâtı, Hatem-i velî'den, ona verilen lütuflardan haber vermişler, onun yolunu, eserlerini, icraatlarını anlatmışlar, ezelde ona verilen mânevî makamlardan bahsederek eserler neşretmişler, şerhler yapmışlar, hatta talebelerine tarif ederek hakkında ders talim etmişlerdir.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sirruh-, Muhyiddîn-i İbnü'l-Arabî -kuddise sirruh- Hazretleri gibi Evliyâullah Hazerâtı hususi kitaplar yazmışlar, İmâm-ı Rabbânî, Abdülkadir Geylânî, Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî, İsmail Hakkı Bursevî Hazretleri gibi daha birçok zevât-ı kiram eserlerinde Hatem-i velî'den bahsetmişler, ona biatın şart olduğunu, tâ o zamandan onun apaçık alâmetlerini, ilâhî vazifesini, makamını, ilmini, eserlerini, cihadını, yolunu haber vermişler ve sevgilerini, bağlılıklarını arz etmişlerdir.

Öyle ki bununla yetinmemişler, Cenâb-ı Allah tarafından ilhâm-ı İlâhî ile geleceği kendilerine bildirilen Hatem-i velî'nin hakikatının anlaşılabilmesi ve bilinmesi için izah ve ispata çalışmışlar ve âhir zamanda gelecek olan Hatem-i velî'yi Cenâb-ı Hakk'ın bildirdiği kadar ümmet-i Muhammed'e duyurmuşlardır.

Bu **"Hâtem"** meselesi gizlidir. Bu iki devir arasında birçok zevât-ı kiram geldi geçti, fakat bu vazife Hâtem-i velî'ye nasip oldu.

Hazret-i Mehdi'nin faziletini herkes biliyor, fakat Hâtem-i veli'yi kimse bilmez. İnsan hafsalası almaz, ilmi de yetmez.

Yalnız bu hususta gerek Hadis-i şeriflerle, gerek geçmişte yaşamış Evliyâullah'tan bazı zevât-ı kiram'ın beyanlarının birkaçını teberrüken arz etmekle müslümanları tenvir etmiş ve hakikati duyurmuş olacağız.

Çünkü âhir zamanda geleceği haber verilen "**Hâtem-i veli**" ve "**Bayraklılar ashâbı**" hakkında bazı Hadis-i şerifler ve yüze yakın Evliyâullah'ın ifşaatları; "**Hatmü'l-Evliyâ**", "**Cevâhirullah-1**", "**Cevâhirullah-2**", "**Saadete Erenler Felâkete Kayanlar**", "**Sırrü'l-Esrâr Rütbe-i Bâlâ**", "**Sözler ve Notlar 10**", "**Tasavvuf'un Aslı Hakikat ve Marifetullah İncileri**" ve diğer kitaplara dercedilmiştir. Bu hususta kitaplarda geniş bilgiler mevcuttur.

"Bayraklılar Ashâbı" ve Başlarındaki Zâtın Vasıfları:

Nuaym bin Hammad'ın Ka'b -radiyallahu anh-den rivayet ettiği bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Mehdi'nin çıkış alâmetlerinden bir tanesi de batıdan, başlarında Kinde kabilesi'nden ayağı sakat bir adamın bulunduğu Bayraklılar'ın çıkmasıdır." (Suyûtî, Kitabu'l-Arfi'l-Verdi fi Ahbâri'l-Mehdi; Cârullah, no: 1494, s. 99. Bl. 7, Hadis no: 13)

Aslında görebilen için bu Hadis-i şerif'te her şey çok âyân bir şekilde belli edilmişti. Mühim olan, geleceği haber verilen bu zâtı bu Hadis-i şerif'te görebilmektir. Fakat bu herkese müyesser olmadı. Çünkü her bilginin özü Hadis-i şeriflerde gizlidir.

Şu kadar var ki, Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri de "**Şifâu'l-Alîl**" adlı eserinde şöyle buyurmuştu:

"O'nun, velilerden sırf kendi hizmetinde bulunmaları için kendilerini seçip temizlediği, Allah-u Teâlâ'ya dâvet eden, yarın mahşerde velilerin saflarının öncülüğü ile kendisini senâya da ehil kılacağı bir 'Bayraklılar ashâbı' vardır ki; onlar peygamberlerin yolu üzere kendilerini seçtiği 'Hassü'l-Has'; yâni 'Seçkinlerin de seçkini'dir." (5^p yaprağı)

Hâtem-i veli tanınmadığı için, gerek Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ve gerekse diğer Evliyâullah Hazerâtı işaret ediyorlar ve "**Budur!**" diyorlar. Yoksa Hazret-i Mehdi'yi herkes tanıyor, onu herkes duydu. Halk Hâtem-i veli'yi bilmediği için "**Budur!**" diye parmak basıyorlar.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in işaret buyurduğu bu Hadis-i şerif'i kitaplarında Zât-ı âlileri şöyle izâh etmişlerdir:

Bu Beş İşaret:

1. Batıda doğması.
2. Kinde kabilesi'nden olması.
3. Ayağının sakat olması.

4. Bayraklılar'ın başına geçmesi.
5. Hazret-i Mehdi'nin doğduğunun alâmeti olması.

1. Batıda doğması:

Doğum yerim Yugoslavya'nın bugünkü Sancak'ın Yenipazar şehridir.

Molla Abdurrahman Câmî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Kitâbu'n-Nusûsu'n-Ni'em fî Şerh-i Fusûsu'l-Hikem**" isimli eserinde Şeyhü'l-Ekber -kuddise sırruh- Hazretleri'nin "**Ankâ-i Muğrib**" kitabındaki beyanları doğrultusunda, Hâtemü'l-evliyâ'nın batı tarafından zuhur edecek bir kimse olduğunu haber vermektedir:

"Hâtemü'l-velâye, Şeyh'in 'Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ ve Şemsü'l-Mağrib' adlı kitabındaki bir açıklamasına göre; İsa Aleyhisselâm'ın devri dışında zuhûr edecek bir tahsis iledir. Zira Hâtemü'l-velâyeti'l-Muhammediyye batıdan bir kimsedir. Zikri geçen şahıs, diğer peygamberlerin velâyetinden farklı olarak, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-e mahsus olan velâyet'le zuhur edecektir. Nitekim Ankâ'da ona da işaret edilmiştir. Şu hâle göre, onun Hâtemü'l-velâye'liği herkes için geçerlidir." ("en-Nusûsu'n-Ni'em fî Şerh-i Fusûsu'l-Hikem"; Âtıf Ef., nr.: 1442, vr. 52^b)

2. Kinde kabilesi'nden olması:

Dedemiz, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in neslinden olan Şeyh Ahmed Efendi -kuddise sırruh- Hazretleri, Medine-i münevvere'nin şeyhi idi. Bir sebeple geçici olarak Yugoslavya'nın bugünkü Sancak'ın Yenipazar şehrine geldiğinde orada vefat etmiş, daha sonra torunları Medine-i münevvere'ye değil de Türkiye'ye gelmişlerdir. 1936 yılından beri Türkiye'de bulunmaktayız.

Muhyiddîn İbn'ül-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri "Fütûhâtü'l- Mekkiyye"nin 18. Bâb'ında yer alan bir ifşaatında, bu Hâtem-i velâyet'in Araplar arasından seçilecek en şerefli bir kimse ile gerçekleşeceğini haber vermektedir.

Buyururlar ki:

"Velâyet-i Muhammedî'nin Hâtem'i bu Arap soyundan bir kişidedir ki, o bu milletin en asillerinden bir zâttır." (s. 214)

Yedi yüz sene kadar önce yaşamış olan Alâüddevle Semnânî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Kitâbü'l-Urve**" isimli eserinde, kıyametin kopmasına çok yakın bir zamanda, irşad kutbu olarak gönderilecek olan Hâtemü'l-evliyâ'nın ilâhî adaleti her tarafa yayacağını ve halkı surette ve mânâda ıslah edip, birlik ve beraberliği sağlamakla vazifedar kılınacağını ifade ederek; bu zâtın Hazret-i Mehdi'nin zuhuruna yakın bir zamanda ortaya çıkacağını haber vermiştir.

Buyurur ki:

"İlâhî hakimiyet ve velâyet tek bir şahısta toplandığı vakit, ilâhî adalet zâhirde de, bâtında da yaygınlaşır; halkın ahvâli sûrette ve mânâda ıslâh olur. İnsanların geçim ve ahiret işi en kâmil ve en üstün şekilde intizâma kavuşur. Allah'ın, vaadettiği Mehdi'yi açığa çıkarması da artık yaklaşmış olur." (Kitâbu'l-Urve li-Alâüddevle Semnânî; Es'ad Efendi, nr.: 1583, vr. 88^a)

Muhyiddîn İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri de "**Fütûhatü'l-Mekkiyye**" isimli eserinin "**Sorular ve Cevaplar**" bölümünde şöyle buyuruyorlar:

"Şerî nübüvvet (peygamberlik) makamı böylelikle kapanmış, fakat velâyet (velilik) makamı durmaktadır. Bu sebeple bunu da, yani velâyet makamını da bir sona bağlamak hakkını kazanmıştır. Ki bu kendi seviyesine göre bir son olsun ve kendi sonuna benzesin.

İşte bu sona getirecek ve bizim beklediğimiz Mehdi değildir. Bu ancak kendi ehl-i beyt'inden olacak birisidir." ("Fütûhâtü'l-Mekkiye", s. 216, trc. S. Alpay)

Bu beyanlarından anlaşılıyor ki, Rabbü'l-âlemîn bizi çektikten sonra Hazret-i Mehdi gelecek, bundan sonra o var. Kısa bir boşluktan sonra Hazret-i Mehdi ile Hazret-i İsa Aleyhisselâm iç içe gelecekler. Bu hayatı yaşayanlar bu hayat ile yaşıyor, bu hayatla meşgul oluyor. Onlar bu hayatta olacaklar ve bu hayatta ölecekler. Kavuşan kavuşacak, kavuşmayan kavuşmuş gibi olacak. Çünkü o hayatı yaşıyor. Gaye Allah!..

Hazret-i Fâtıma -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'in soyundan geldiğim için, Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz dedem olması hasebiyle; ayrıca Hazret-i Ebu Bekir Sıddîk -radiyallahu anh- Efendimiz'in yolunun yolcusu olduğum için; dolayısıyla Hafî ve Cehrî iki yoldan geldiği için, Allah-u Teâlâ bu fazileti, bu nuru Hâtem'de toplamış. Yani iki nur Hâtem'de toplanmış durumdadır.

Hâtem-i velîlik hem nesep itibârî ile, hem de mânevî yol ciheti ile birleşiyor. Bu hususlar gizlidir, beşerin idrâkinin dışındadır. Allah-u Teâlâ dilediğini dilediğine veriyor.

Muhyiddîn İbnü'l-Arabî -kuddise sirruh- Hazretleri, Hakîm et-Tirmizî -kuddise sirruh- Hazretleri'nin "**Hatmü'l-Evliyâ**"da sorduğu soruları cevaplandırmak için yazdığı "**el-Cevâbü'l-Müstakîm**" isimli eserinde; bu sorulardan on üçüncüsü olan: "**Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- Hâtemü'n-nübüvvet'e hak kazandığı gibi, Hâtemü'l-evliyâ olmaya kim hak kazanmıştır?**" sorusuna şu cevabı vermiştir:

"Buna hak kazanan, ceddine (yani Muhammed Aleyhisselâm'a) çok benzeyen bir kimsedir. O Arapça'yı pek iyi konuşamaz, fakat ahlâkı hususunda ondan farklı da olmaz." ("el-Cevâbü'l-Müstakîm ammâ Se'ele anhü et-Tirmizî el-Hakîm", Beyazıt Devlet Ktp. nr.: 3750 vr. 242^b)

Demek ki onun nesebi asaleten geliyor ve bu asalet en asillerden geliyor, aynı zamanda bu geliş vekâleten oluyor.

O da oluyor, bu da oluyor. Yani isterse onun neslinden, isterse seçtiği kuldan veriyor. O Allah-u Teâlâ'ya âit bir iştir. Onu da yürüten O, bunu da yürüten O.

Onun nesebi asaleten olduğu için çok yüksek oluyor. Fakat ona merbudiyyet de asaleten olduğu zaman oraya çıkabiliyor. Hem asalet hem vekâlet birleşmiş oluyor.

Hülâsa olarak hepsi Resulullah Aleyhisselâm'ın îyâlidir. Kimisi Sıddîkiyye yolundan gelir, kimisi de Hazret-i Ali -kerremallahu veche- Efendimiz'in yolundan gelir. Bazen her ikisinin bir kimsede cem olması da mümkündür. Yani hem zâhirî nesep itibariyle Hazret-i Ali -kerremallahu veche-ye hem de mânevî nesep itibariyle Sıddîk-ı Ekber -radiyallahu anh-a varırlar. İşte bunlar Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in hem nübüvvet, hem de velâyet hâline sahiptirler.

Cenâb-ı Hakk benim göğsüme ne döktüyse bende o var...

Mânen öyle yakınlık var ki, en yakından da yakındır ve bu yakınlık kıyamete kadar bir yoldan devam eder. Her fazilet, her meziyet o Nûr-i Muhammedî sayesinde.

Bu yol has bir yoldur, Sıddikiyyet yoludur. Velâyet yolu, Hâtem'lik yoludur. Bu hâtemlik, Hatemü'l-Enbiyâ ile Hatemü'l-Evliyâ'ya verilmiştir.

Bu nurun, bu ilâhî feyzin kaynağı Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'dir. Bu vazifeyi Sıddîk-ı Ekber -radiyallahu anh- ve Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Hazerâtı'na teslim etti, yani onun buyurması ile yol devam etti, bu vazifeyi onlar gördüler. "**Hâfi**" olanı Hazret-i Ebu Bekir Sıddîk -

radiyallahu anh- Efendimiz'den, "**Cehrî**" olanı ise Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz'den intişar etmiştir. Gele gele bu nurun Hâtem-i velî'de bütününüyle yayılmasına vesile oldu.

Şöyle ki:

Muhyiddîn İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri: "**Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ**" adlı eserinde; Hâtemü'l-evliyâ olan zâtla gizli bir perdenin ardından konuştuğunu ifşâ etmiş ve ona;

'Peki (velâyetin sizde olduğuna dâir) beraberinde tasdik edici bir yardımcın var mı?' diye sorduğunda:

"Ben Sıddîk-ı Ekber -radiyallahu anh-in halifesiyim, (kalplere) onun zikrini boşaltırım!" cevabını aldığını söylemiştir.

Yani ona verilen emaneti devren almış oluyor.

Şeyhü'l-Ekber -kuddise sırruh- Hazretleri'nin, husûsiyetle Hâtemü'l-evliyâ olan zâtın makâmını, alâmetlerini ve ayırt edici hususiyetlerini tespit etmek için yazdığı "**Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ**" adlı kitabındaki ifâdesine göre:

"Onun 'Hâtemü'l-evliyâ'lığının tasdik edici alâmeti, Sıddîk-ı Ekber -radiyallahu anh-in halifelerinden biri olarak gönderilmesi ve onun zikrini tâlim ve telkin etmesidir." (s.48)

Nasıl ki Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Sıddîk-ı Ekber -radiyallahu anh- Hazretleri'ne zikrullahı tâlim ettiyse ve onun vekâletini yapıyorsa, o tâlimâtın vekâletini o da yürütecek. Çünkü ona Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz tâlim etti ve o tâlim ile yürüdü. Sonra bu tâlim ona intikal edecek ve bunu o yürütecek.

Bizim yolumuz tasavvuf üzerinde irşattır. Çünkü Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri:

"Allah-u Teâlâ onun irşadını yayacak" buyuruyor.

İşte bu, bu mânâyı taşıyor.

Allah-u Teâlâ işte bu "**Emanet-i İlâhi**"yi Hâtemü'l-evliyâ'ya yüklemiş, taşıyacak gücü de bahşetmiştir.

Bu ilâhi emaneti ondan başkasının taşıyabilmesi mümkün değildir.

3. Ayağının sakat olması:

Gerçekten de Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in buyurduğu şekilde sağ ayağım sakattır.

4. Bayraklılar'ın başına geçmesi:

İkinci bin yılın fazileti Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in bu Hadis-i şerif'i ile tarif ettiği Bayraklılar'ın çıkması ile başlıyor.

Bayraklılar'ın başına geçmesinden murad; Allah-u Teâlâ bu fakiri ilk olarak iman kurtarma cihadına koymuştur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bu mucize Hadis-i şerif'i ile Bayraklılar'ın başına geçecek olan zâtın, Mehdi Hazretleri ile münasebeti olduğunu haber vermişler; onun çıkış alâmeti olduğu gibi, ilk iman kurtarma cihadını başlatacağını da ifşâ etmişlerdir. Bu cihad-ı ekber'i yapanlara **"Bayraklılar"** ismini bizzat Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz vermişlerdir.

Bu Bayraklılar Nûr-î Muhammedî'nin yayılmasına ve insanları Allah ve Resul'ünde birleştirmeye gayret ediyorlar. Bütün gaye ve gayret iman kurtarmaktır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Siz beşeriyet için meydana çıkarılmış en hayırlı bir ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten vazgeçirmeye çalışırsınız ve Allah'a inanırsınız." (Âl-i imrân: 110)

Bu Âyet-i kerime cihadçılar için en büyük müjdedir.

Bu şerefe nâil olmak mı hayırlıdır, yoksa dini dünyaya satıp hüsrana uğramak mı hayırlıdır?

Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurur:

"(Hakikat) tohumlarını yaydıkça yayanlara andolsun ki!" (Mürselât: 3)

Hakikat erleri hiçbir kınayıcının kınamasından çekinmezler. Vazifelerini bihakkın yürütmek isterler. Hakikati tebliğ eder, duyurmaya çalışırlar; halkı Hakk'a götürürler ve her şeyden temizlerler.

Bu vazifedarlar hakikati duyurmak için dünyanın birçok yerlerine seferler düzenlerler. Bu cihadçılar nûr-i ilâhî'yi ulaştırmaya çalışırlar, insanları irşad için uğraşırlar. Hakikati yaydıkça yayarlar ve iman kurtarırlar.

Âyet-i kerime'nin şerefine mazhar eden Allah-u Teâlâ'ya sonsuz şükürler olsun!

•

Hakikat ile dalâletin arasına berzah koyuyorlar.

Bu berzah o kadar mühimdir ki, Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"(Hak ile bâtılın, hakikat ile dalâletin, doğru ile eğrinin) arasını ayırdıkça ayıranlara andolsun ki!" (Mürselât: 4)

Buyurarak bunların üzerine yemin etmiştir.

Hülâsa; sapıtcı imamlar olsun, âhir zaman ulemâsı olsun, bütün bunlar din-i İslâm'a cephe aldılar. Onu yıkmak için, kurdukları dinlerini ayakta tutmak için.

İşte böyle bir zamanda Allah-u Teâlâ bu ilmi indirdi, bu kâfirlerin küfürlerini yüzlerine vurdu. Kendi katında dinin İslâm dini olduğunu ve onların kurdukları dinlerin muteber olmadığını Âyet-i kerime'leri ile beşeriyete duyurdu.

Allah-u Teâlâ'nın izni ve desteğiyle bunların üzerine öyle bir yüründü ki; sahte ve sapık olduklarını, küfre kaydıklarını, dalâlet batağına düşüklerini bildiren Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif'ler yüzlerine karşı okundu, bâtıl oldukları anlatıldı.

•

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Garipler sayıları pek az olan sâlih kişilerdir. Bu kişiler sâlih olmayan bir topluluk içinde yaşarlar. Yaşadıkları bu topluluk içinde kendilerini seven az, buğz eden ise çoktur." (Ahmed bin Hanbel)

Dünya kurulumundan beri İslâm için böyle bir tehlike gelmemiştir.

İslâm'ın ilk yıllarında İslâm garipti, nur ile nurlanıyordu. Bugün de İslâm garip hâle düştü, ihvan ile nurlanıyor. Garip hâle gelen İslâm yeniden diriliyor ve hayat buluyor.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir defasında:

"Allah'ın rahmeti benim vekillerimin üzerine olsun!" buyurmuşlar.

"Senin vekillerin kimlerdir yâ Resulellâh!" diye sorulduğunda ise:

"Benim sünnetimi ihyâ eden ve Allah'ın kullarına öğreten kimselerdir." cevabını vermişlerdir. (İbn-i Abdî'l-Berr)

Bunların bu derece faziletli oluşları nereden geliyor?

Böyle bir ortamda bir avuç müslüman Allah-u Teâlâ'ya ve Resulullah Aleyhisselâm'a sığınarak adalet-i ilâhî'yi ayakta tutmaya çalışıyorlar.

Hiçbir kınayıcının kınamasından çekinmeyerek bu zulümâtı delmek için, nûr-î ilâhî'yi yaymak için, insanları Hazret-i Allah'a ve Resulullah'a götürmek için azimle, gayretle cihad ediyorlar.

Böyle bir şey aslâ duyulmamış ve görülmemiştir.

•

İkinci bin senenin içinde gelecek ümmetin faziletli olanları üçtür:

- **İkinci bin senenin müceddidi Hâtem-i veli ve Bayraklılar,**
- **Hazret-i Mehdi Aleyhisselâm,**
- **Ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm.**

Binaenaleyh ilk iman kurtarma cihadını Hâtem-i veli başlatacak, onun ardından Hazret-i Mehdi, onun ardından da Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelerek bu cihadı tamamlayacaklar, birbirleriyle mütemmim olacaklar. Bu noktada üçü de birbirine bağlanıyor. Bu merdiven üçtür, üçü birdir.

Çünkü bu iman kurtarma cihadı bu birinci merdivenden başladı. Ondan sonra Hazret-i Mehdi kılıçla cihad etmek için gönderilecek, doğrudan doğruya Resulullah Aleyhisselâm'ın vekâletini taşıyacak, onun vazifesini yapacak. Garip duruma düşen İslâm'ı gariplikten kurtarmaya çalışacak. Çünkü bunun için gönderilecek.

İsa Aleyhisselâm da Deccal'i öldürmekle işe başlayacak.

Nitekim İmâm-ı Rabbânî -kuddise sirruh- Hazretleri **"261. Mektub"**unda buyururlar ki:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz onları şu Hadis-i şerif'i ile müjdeli kıldı:

'Müslümanlık garip olarak başladı, başladığı gibi garip olarak avdet edecektir.

Ne mutlu gariplere!' (Müslim)

Bu ümmetin sonu, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in vefatından bin sene sonra, yani ikinci binin başlaması ile başlamıştır. Çünkü aradan bin sene geçmesi ile insanlarda büyük bir değişiklik ve eşyada kuvvetli bir tesir meydana çıkmıştır.

Allah-u Teâlâ bu dini kıyamete kadar değiştirmeyeceği için, ilk zamanda gelenlerin tazelikleri sondakilerde de görülmekte ve böylece ikinci bin yılın başında bu dini kuvvetlendirmektedir.

Bu iddiâyı ispat etmek için iki kuvvetli şahit olarak İsa Aleyhisselâm ile Mehdi Hazretleri'nin bu bin içinde var oluşlarını gösterebiliriz.

Bir şiir:

'Alsaydı kudsî ruhtan eğer yardımını,

İsa'dan başkası da yapardı onun yaptığını.'

Ey kardeşim! Bugün bu sözler pek çok kimselere ağır gelir, anlayışlarından uzak görülür. Fakat onlar bilgileri, mârifetleri insaf ile ölçerlerse ve İslâmiyet'le karşılaştırırlarsa, İslâmiyet'e hangisinin daha çok tâzim ve hürmet ettiğini görüp kabul ederler." (261. Mektup)

Bu beyanlarından açıkça anlaşılıyor ki, kendisinden sonra ileride gelecek bir zâtı tarif etmektedir.

"317. Mektub"unda ise şöyle buyuruyorlar:

"Hidayet eden Sübhan Allah'tır.

Bilesin ki, her yüz başında bir müceddid gelip geçti. Ne var ki, yüz senelerin başında gelen müceddid ile, bin senenin başında gelen müceddid bir değildir. Bunların arasındaki fark, bin ile yüz arasındaki fark gibidir. Hatta daha da fazla..."

Evet, Allah-u Teâlâ dinini tazelemek için her yüz senede bir müceddid gönderir.

Fakat bin seneden sonra gönderdiği müceddid onlara katıyyen benzemediği için ona o ilim verilmiştir. Doğrudan doğruya kudsî ruhla desteklendiği için, Resulullah Aleyhisselâm'ın nurunu taşıdığı için ve Âyân-ı sâbite'de de veli olduğu için ona verilen kemâlât çok büyüktür. Yüz senede bir gönderilenlerle bin seneden sonra gönderilen arasındaki farkın büyüklüğü buradan doğmaktadır ve İmâm-ı Rabbânî -kuddise sirruh- Hazretleri buna işaret etmek istiyor.

Nitekim "260. Mektub"unda:

"Nice uzun asırlar ve çok uzun zamanlar geçtikten sonra böyle bir cevher dünyaya gelir." buyurarak, Hâtem-i veli'yi işaret ediyorlar.

5. Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde beşinci olarak da Hâtem-i veli'nin, Hazret-i Mehdi'nin doğduğunun alâmeti olduğunu beyan buyurmuştur.

Alâmeti olması ile onunla irtibatı var.

.

Görüldüğü üzere doğacağı yeri, nesebini, ayağının sakat olacağını, Bayraklılar'ın başına geçeceğini bir bir beyan ediyor ve beş ayrı işaret ve alâmet veriyor. Bu alâmetler; sahte peygamber, sahte Mehdi, sahte Dabbet'ül arz'lar çıktığı gibi sahte Hâtem-i veli çıkmaması içindir. Bu beş işaretin kişide olması gerekir.

Eğer bu ifşaatı olmasa idi bir bocalama olabilirdi. Ve fakat Hadis-i şerif'te geçen beş işaret gerçeği aydınlattı ve bu işi kesinleştirdi. Artık sahte birisinin onun yerine geçmesi mümkün değildir.

Bu Hadis-i şerif'e bakan ve imanı olan "Tamam!" der ve kabul eder. İnanmadığı zaman küfre gider. Çünkü Hadis-i şerif, şekline şemâiline kadar hepsini açıklıyor.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Peygamber size ne verdiyse onu alın, neyi yasak ettiyse ondan sakının." (Haşr: 7)

Bu beyan, Allah-u Teâlâ'nın fermân-ı İlâhî'sidir. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Hadis-i şerif'lerini reddeden kimse bu Âyet-i kerime'yi reddetmiş olur ve imandan kayar.

Nitekim Fussilet sûre-i şerif'inin 52. Âyet-i kerime'si bu hususta açık bir delildir:

"De ki: Gördünüz mü? Eğer o Allah katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz, o zaman uzak bir ayrılığa düşenden daha sapık kim olabilir?" (Fussilet: 52)

Hatem-i Velî'nin Zuhuru, Kıyametin Yaklaştığının Büyük Bir Delilidir:

Hatem-i nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-in gönderilmesi kıyametin yaklaştığının en büyük delilidir.

Hatem-i velî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin zuhuru ise artık kıyametin iyice yaklaştığının bir delilidir.

Zira artık Hatem-i velî'den sonra irşadla vazifeli bir veli gelmeyecek, gelse de kendi çapında olacak. Ondan çok kısa bir zaman sonra Hazret-i Mehdi ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın devri başlayacak.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Hatmü'l-Evliyâ**" kitabı'nın son iki bölümünde, âhir zamanda zuhur edecek olan fitne ve kötülüklerden söz ederken; velîlerin "Hâtemü'l-velâye"liğini elinde bulunduran zâtın, bu devirde ilâhî hücceti ayakta tutup, kıyamet gününe kadar kendisinden önceki veliler ve Tevhid ehli üzerine bir hüccet olacağını haber veriyor. Mehdi Aleyhisselâm'ın bu devirde vazifedar kılınacağını; yine bu devirde yeryüzüne inecek olan İsa Aleyhisselâm'ın ise, ümmetin son gelenleri arasında, kendi havârilere denk birtakım yardımcıları bulacağını haber vermiştir.

Binâenaleyh fitne ve fesadın son haddini bulduğu bu âhir zamanda, Hâtemü'l-veli'nin başlattığı iman kurtarma cihadını, onun hemen ardından gelecek olan Mehdi Resul Hazretleri ve İsa Aleyhisselâm tamamlayacak; bu surette birbirleriyle mütemmim olacaklardır.

.

Kıyâmet'in küçük alâmetlerinden çıkmayanı kalmadı; hepsi çıktı, şimdi iş büyüklere kaldı. Böyle bir zamanda Allah-u Teâlâ bizi kalemlerle mücâdele ile vazifelendirdi. Bu kitaplar bizden sonraki boşluğu Hazret-i Mehdi'ye ulaştıracak, ona köprü olacak.

Hazret-i Ali -kerremallahu veche- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Tâ ki onları, onlardan sonra gelenlere emânet etsin ve kendileri gibi olanların kalplerine nakşetsin." (Ebû Tâlib el-Mekkî, "Kûtu'l-Kulûb", c. 1, s. 134)

Allah-u Teâlâ kime o lütfu vermişse, hâl ile yetişen hâl ile o işi bitirir. Tabii ki fakirin gizli niyazlarımız var, arzularımız var. Bu nuru Hazret-i Mehdi'ye ulaştırmak. Zaten Hazret-i İsa Aleyhisselâm'la Hazret-i Mehdi birleşecek, ondan sonra bu nur kıyamete kadar gidecek, O'nun seçtiği esastır, halkın seçtiği esas değil.

Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri Kur'an-ı kerim Âyet-i kerime'lerine bakarak Sâffât sûresinde geçen bir Âyet-i kerime'de Hazret-i Mehdi Aleyhisselâm'ın onun kardeşi olduğunu ve kardeşine evlâtlarını emanet edeceğini haber verir.

Buyururlar ki:

"Sâffât'ta, beraberindeki oğullarının cümlesini kardeşine sunup takdim edeceği mevzu edilir." ("Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ ve Şemsü'l-Mağrib", s. 72-75, bas.: Muhammed Ali Sabîh Matbaası, Mısır, 1954)

Bu yüzden vasiyetimizde; **"Bize göre yol kesilmiştir, Hazret-i Mehdi'yi gözleyin. O niyette olun, o niyetle ölün!"** demişizdir.

Bizim bu beyanlarımızı çok evvelden gören Mevlânâ Abdurrahmân Câmî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin talebesi Hüsâmeddîn Ali el-Bitlisî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Şerhu Hutbetü'l-Beyân"** isimli mecmuada geçen risalesinde Hazret-i Mehdi ile olan ilgimizi şöyle işaret buyuruyorlar:

"Onun kalbi ise, Mehdî'nin kalbinin de üzerindedir, onun davetçisi olduğunu açıkça ibrâz eder ve hidâyete davet eder." ("Mecmû'a-i Şerhu Hutbetü'l-Beyân li'l-Hüsâm el-Bitlisî", Konya Bölge Yazma Eserler Ktp. Akseki, nr.: 164, vr. 268)

Allah-u Teâlâ, Mehdî Hazretleri'ni ise kılıçla cihad etmek için gönderecek. Onun ömrü sırf cihadla geçecek. O bir şey yazmayacak, çünkü yazmaya vakti olmayacak.

Nitekim Bedüzzaman Saîd-i Nursî -kuddise sırruh- Hazretleri bu vazifeye işâret eder.

"O zât (Mehdî), o tâifenin uzun tasdikâtı ile yazdıkları eseri kendine hazır bir program yapacak." buyurmuşlardır. ("Emirdağ Lâhikası", s. 259)

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Fütûhâtü'l-Mekkiye"**sinde, Hâtemü'l-evliyâ'nın ve ihvânının Hazret-i Kur'ân'ın hükmüyle yürüyeceklerine ve onu değiştirmek isteyenlerle mücâdele edeceklerine dâir açık bir işâret vererek, onun vazifesi ile Hazret-i Mehdî'nin vazifesi arasındaki bağı gözler önüne sermiştir:

"Hatmü'l-velâyeti'l-Muhammediyye, O'nun hükmünün vâki olmasıyla, kendi zamânından sonra Allah'ı bilen birinin yapamayacağı bir biçimde yaratılanları Allah ile bilir. O ve Kur'an ihvânı, tıpkı Mehdî ve kılıç ihvânı gibidir." ("Fütûhâtü'l-Mekkiye", c. 6, s. 67, Beyrut, 1994)

Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri burada Hâtemü'l-evliyâ'nın ihvânını "Kur'ân ihvânı" olarak vasıflandırmıştır. Bu ise onun ve ihvânının Kur'an âyetleriyle, yâni ahkâm-ı İlâhî ile iş ve icraat yapacağına delâlet eder. Onun kalemle yürüttüğü bu mücâdeleyi Hazret-i Mehdi kılıçla devâm ettirecek; yâni o kalemle yürüdü, Mehdî kılıçla yürüyecek. Hazret bu beyanları ile iki vazifeyi birleştirmiş, mütemmim hâle getirmiş oluyor.

Bunun delilini mi istiyorsunuz?

Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Risâle fî Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye"** adlı eserinin son satırlarında bu vazifeye bizzat işâret etmiş; Hâtemü'l-velî'nin Allah tarafından verilmiş mânevî bir kılıca sâhip olduğuna dikkati çekerek, onu "Din kâfirleri"ne gâlip getirecek olan bu kılıcın "kalem"inden başka bir şey olmadığını haber vermiştir:

"Bil ki, onun alâmetlerinden birisi de; onun kılıcının, mukâbele ettiğinde kendisini gâlip getiren 'kalem'i olmasıdır."

Peygamber Aleyhisselâm kâfirlere kendi kılıcıyla vurup onları öldürürdü; Hâtemü'l-velî de onlara bâtında kendi kalemiyle vurur ve onları helâk eder. Böylelikle Allah onu, Zât'ıyla mukâbelede bulunan bir 'kılıç' kılar.

Allah-u Teâlâ'nın kılıcı ikidir:

'Din kılıcı' ki, Muhammed Aleyhisselâm'ın izinde bulunmaktır. O kılıç, din ehlinin kendisiyle ayakta durduğu; şirk, şek (şüphe) ve tahmin ehlinin boyunlarının kendisiyle vurulduğu kılıçtır.

'Yakîn kılıcı' ise 'Kibriyâ kılıcı'dır ki; Kudsi ruh'tan sür'atle 'Hâtemü'l-evliyâ'ya ulaşır. Bu kılıç ise; 'Temkîn ehli'nin kendisiyle ayakta durduğu, alâkaların ve mel'un (şeytan)ın vesveselerinin kendisiyle kesilip koptuğu, din kâfirlerinin ruhlarının Zât'ıyla katlolunduğu bir kılıçtır.

Yakınlığın incelikleriyle onlardan sıyrılıp çıkarılan mü'minlerin ruhlarının cemaati içinde Allah, onları katlettiği din kılıcını Hâtemü'l-enbiyâ'ya has kılmış ve şeytanın nüfûzundan selâmete erişen Yakîn erbâbı'na miras bırakmıştır." ("Risâle fî Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye", Süleymâniye Kütüphânesi, Ayasofya, nr.: 2058, vr. 207^b)

Nitekim fakir bundan seneler evvel, daha bu ifşaatların hiçbiri yokken şöyle demiştik: **"Bize kalemlle mücâdele verilmiş, Hazret-i Mehdî'ye ise kılıç ile biçerek ifsâdı kaldırma verilse gerek."**

Bu zâtların bu ifşaatları yıllar sonra bizim bu sözümüzü tasdik etmiş oluyor.

Allah-u Teâlâ'nın onu **"Zât'ıyla mukâbelede bulunan bir kılıç"** kılmasının mânâsı; kendisini göstermemek için fakiri ileriye sürmüş, dışarıdan bakınca o vurmuş gibi gözüküyor. Oysa kalemi veren de, kılıcı vuran da O'dur. O'nun vuruşu olduğu için hiç kimse de cevap veremiyor, onun karşısında hiç kimse duramıyor.

Niçin? O desteklediği için...

Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Onlar o kimselerdir ki, Allah imanı kalplerine yazmış ve onları kendinden bir ruhla takviye edip desteklemiştir." (Mücâdele: 22)

Kimin kalbine imanı yazarsa, o iman sebebiyle, o nur sayesinde hakikati ona bildirmiş oluyor.

Herkeste bir ruh var, onlarda iki ruh var. Onlar doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ'nın desteğiyle hareket ederler. Kalplerine ilmi yazmış, kendi lütfundan bir ruh ile desteklemiştir.

Burada Hazret-i Allah'ın buyurduğu ve duyurduğu şu Âyet-i kerime tecelli eder:

"Ben ve peygamberlerim elbette galip geleceğiz" (Mücâdele: 21)

İlim O'nun ilmidir, kalem O'nun kalemidir; mahlûka âit hiçbir şey yoktur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz işte onlarla ilgili olarak şöyle buyurmuştur:

"Allah'ın kendi rızâsı ile gıdalandırdığı kulları âfiyette olarak yaşar, âfiyette olarak ölür ve âfiyette olarak cennete girerler. Karanlık gece kıt'aları gibi fitneler onlarla giderilir ve onlara zarar veremez." (Nevâdirü'l-Usûl fî Ma'rifeti Ehâdisü'r-Resul, c. 1, s. 616-617; Ebu Nuaym, Hilyetü'l-evliyâ, c. 1, s. 6-7)

Zira Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Bizim uğrumuzda bizim için mücahede edenlere elbette yollarımızı gösteririz." (Ankebût: 69)

Bu "Bayraklılar"ın fazileti, Allah yolunu açmaya azimle cehdetmiş olmalarındandır. Bunlara yol verecek O'dur. Niyetlerinden ötürü bunları seçmiştir.

İşte bu Âyet-i kerime onlarda tecellî etti. Onlar Hakk'a dayandılar, yürüdüler. Allah-u Teâlâ onlara destegir oldu. Yollarını açtı ve onlara destek verdi. O onları ileriye sürdüğü için O yardım ediyor, azim veriyor, destekliyor, muhafaza ediyor.

-

Bir Hadis-i Kudsî:

İbrahim bin Edhem -kuddise sırruh- Hazretleri'nden rivâyet edildiğine göre; Allah-u Teâlâ İsrâiloğulları'na gönderdiği peygamberlerden Yahya bin Zekeriyya Aleyhisselâm'a, velilerinden birini niyetinden ötürü sevmeyi kendisine şîâr edindiğini, bu kimseyi nebilerin ve resullerin dahi gıpta edeceği bir kemâlatla göndereceğini vahyetmiş; onda tecellî edip, onu Zât'ından gayrı her şeyden temizleyeceğini haber vermişti.

Allah-u Teâlâ ona, son Peygamber'in ümmetinden olan bu büyük zâtı müjdeleyerek şöyle buyurmuştu:

"Ey Yahya!

Bil ki ben kullarımdan bir kulu, niyetinden ötürü sevmeyi kendime şîâr edindim. Ben ancak onun kulağı olacağım, benimle işitecek; gözü olacağım, benimle görecek; dili olacağım, benimle konuşacak; kalbi olacağım, benimle anlayacak. Bunu yapınca da, benden başkasıyla meşgul olduğu takdirde ona kızacağım. Onun tefekkürünü dâimi kılacak, gecesini ağartacak, karanlığını aydınlatacağım.

Ey Yahya!

Ben onun kalbinde oturup, arzusunun ve emelinin yegâne gâyesi olacağım. Onu her gün ve her saat (kendimden) korkutacağım. O bana yaklaşacak, ben ona daha çok yaklaşacağım. Onun sözünü işitecek, sığınmasına icâbet edeceğim.

İzzet ve Celâl'ime yemin ederim; ben onu öyle bir gönderişle göndereceğim ki, Nebi'ler ve Resul'ler dahi ona gıpta edecekler!

Sonra da bir münâdi'ye; 'Bu filân oğlu filândır! Allah'ın velisi, seçtiği ve yarattıklarının en hayırlısıdır!' diye nidâ ettirerek, onu ziyâretime çağırmasını emredeceğim. Vech-i kerîm'ime nazar ettirerek, onun gönlüne şifâ vereceğim. Bana gelince de, onunla aramdaki perdeyi kaldıracağım; bana nasıl dilerse öylece nazar edecek.

Ve diyeceğim ki; 'Müjdeler olsun sana! İzzet ve Celâl'ime yemin ederim ki, bana ettiğin nazarla senin gönlünü iyileştirip; her gün, her gece ve her saat içinde senin için bir keramet ortaya koyacağım!'" ("el-Muhabbe li'l-Muhâsibî"; s. 22-23)

Hadis-i Şerif:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir defasında Ebu Hüreyre -radiyallahu anh- Hazretleri'ne öğüt ve nasihatte bulunurken, kurtuluşa erişebilmesi için ona âhir zamanda gelecek olan bu topluluğa uymasını tavsiye etmiş ve onların kimler olduklarını açıkça ifşâ ederek şöyle buyurmuştu:

"Ey Ebu Hüreyre! Sen, insanlar çekindikleri zaman çekinmeyen, insanlar ateşten emin olmak istediklerinde korku duymayan topluluğun yolu üzerinde bulun!"

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh- dedi ki:

"Yâ Resulellah! Onların vasfını bana anlat ki onları tanıyayım!"

Buyurdu ki:

"Onlar benim ümmetimden, âhir zamanda gelecek bir topluluktur ki; kıyamet gününde, tıpkı peygamberlerin haşrolunduğu gibi haşrolunacaklardır. İnsanlar, durumları gösterilip de onları gördükleri zaman, onların peygamberler olduklarını sanacaklar. Tâ ki ben; 'Ümmetimdir, ümmetimdir!..' deyip de kendilerini tanıtıncaya kadar... Nihayet halk onların peygamber olmadıklarını anlayacak. Şimşek ve rüzgâr misâli geçip gidecekler, nurlarından mahşer ehlinin gözleri kamaşacak!"

Dedim ki; **"Yâ Resulellah! O hâlde bana onların yaptıklarına dâir bir misal ver de, ben de onlara katılayım!"**

Buyurdu ki:

"Ey Ebu Hüreyre! Bu topluluk, zor ve güç bir yola girerek peygamberlerin derecesine kavuştular. Allah kendilerini doyurduktan sonra açlığı, giydirdikten sonra çıplaklığı, içirdikten sonra susuzluğu tercih ederler; Allah'ın katındakine ümitlerini bağlayıp bunları terkederler. Hesabından korku duyarak helâli dahi bırakırlar. Dünyaya sadece bedenleri ile ilgi gösterirler, onun herhangi bir şeyiyle iştigâl de etmezler.

Onların Rabb'lerine olan itaatleri karşısında, melekler ve peygamberler dahi hayrete düşer. Ne mutlu onlara, ne mutlu onlara! Allah'ın, onlarla benim aramı birleştirmesini ne kadar çok isterdim!"

Sonra Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara duyduğu iştiyaktan dolayı ağladı ve daha sonra şöyle buyurdu:

"Allah yer ehline azap etmeyi murad ettiğinde onlara nazar eder de, azâbı derhâl onlardan geri çevirir. Onun için ey Ebu Hüreyre, sen onların yolu üzerinde bulun! Onların yoluna karşı gelen, vereceği hesâbın şiddetinden tir tir titreyecektir!" (el-Vesâyâ li-İbnü'l-Arâbî, Hâlet Ef. no.: 198/2, 486^a yaprağı)

Hâtemü'l-Evliyâ'nın Apaçık Alâmetleri Kur'an-ı Kerim'deki Bazı Âyet-i Kerime'lere ve Hadis-i Şerîf'lere Yerleştirilmiştir!..

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri Hâtemü'l-evliyâ olan zât hakkında eşine rastlanmadık çok açık işaretler verdiği "**Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ**" adlı kitabında; Hâtemü'l-evliyâ'nın apaçık alâmetlerinin ve yapacağı vazifeye dâir pek çok bilginin, Kur'an-ı kerim'deki bâzı Âyet-i kerime'lere ve Resulullah Aleyhisselâm'ın bazı Hadis-i şerîf'lerine yerleştirildiğini haber vermiş; onun bu alâmetlerini, büyük bir keramet olarak asırlar öncesinden halka ifşâ etmiştir.

Hazret eserinde bu zâtın vazife ve alâmetlerini "**Cifr ilmi**"ne ve Kur'ân-ı Kerîm'deki bâzı Âyet-i kerime'lere dayanarak;

"Bu fasıl, Kur'an'ın açıklamalarına ve apaçık sarîh haber(ler)e düzgün bir şekilde yerleştirilen şeye göre; onun doğumunu, nesebini, evini, kabilesini, öleceği âna kadar yapacağı işleri, ismini ve annesi ile babasının isimlerini ihtivâ eder."

Başlığı altında, esrârengiz bir biçimde dile getirerek şöyle söylemiştir:

"Bil ki Allah-u Teâlâ, kendisine tâbî olunan en büyük imamı; velâyet bayrağının ve mührünün taşıyıcısı, cemaatin ve hikmet ehlinin öncüsü olan bu kerem sahibi 'Hatm'i zikretmiş; Aziz Kitab'ının pek çok yerinde ondan haber vererek, bir ayırım ortaya koymak için onun mertebesiyile ilgili tembihlerde bulunmuştur."

"Kur'an'da hem onun zikri, hem de ihvânının zikri yerleşiktir. Haber'e gelince; bir yerde kendisine tâbi olanlarla birlikte zikredilmesi dışında, genellikle ihvanı olmaksızın zikredilir. Ben Kur'an'da onun hakkında çokça mevcut olan açıklamaları, alâmetlerini ayırmak üzere, ondan haber veren mevzularla birbirine bağlayacağım.

'Bakara'daki iki yer onun hakkındadır, onun alâmetleri ve bulunduğu yerler onda yer alır.

'Âl-i İmrân'daki dört Âyet'te ise; asıl vücudundan önce ona gösterilen itinâ, cismî yaratılışının öncesinde onun şerefine kıvama erdirilişi, güzel eserleri ve müşâhade edilen fiilleri; nâkıslığa, hatalara ve aykırılıklara karışıp, onları iyice şiddetlendikten sonra çözmesi ve (neticeye) bağlaması, korku ve çekingenliğin hiç değişmediği evi, peşinden gidenlerin onu bilemeyişi, onu tasdîkin halka vâcip olduğu ve Şer'î vesikaların ona tevdi edildiği mevzu edilir.

'Nisâ'da; asılsız sözlere rağmen, onun kendi zâtında Nûr'a ve temizliğe sahip olduğu, ihvanı ile birlikte O'na münâcaatta bulunduğu, O'nun meydanında dolaşıp durduğu, konuşmasındaki doğrulukla tek ve benzersiz olduğu, halkla O'nun arasını birleştireceği, etkili ve keskin bir uyarı için geleceği, öteden beri sürüp geleni parça parça böldürmeyeceği ve onun mertebesinin ve yerinin selim akıllılar için apaçık ortada olduğuna dâir dört yer vardır. Sonra, Ebu Yezid (el-Bistâmî) de İsrâ sûresi sahibinin isimlerinin izahında, Tevhid ve şirk isimleriyle ilgili münâcaatında ona delâlet eden şeyi zikretmiştir.

'Mâide'deki sekiz yerde ise; onun ilminin râsihliği, nasibinin yüceliği, Nûr'unun açıklığı; sırrını en güzel üslûpla dile getirdiği, öğüt ve nasihat verdiği, teşvik ettiği ve çürüttüğü, nasip verdiği, alçalttığı ve aşağıladığı; delilinin açıklığıyla, ilminin kemâli ve anlayışının seçiciliğiyle, eksiklik ve noksanlıkla ustalığının ve şiddetli vuruşunun yok olmadığı, Hakk'ın tıpkı nebilerine ve resullerine yaptığı gibi, kullarına onun dilinden hitab ettiği, onu bekâ âleminde örtülü kâinat âlemine getirerek, gözden kaybolan fiillerle söylediği; en yüce makamlardan en ulu çizgiye nüfûz ettirdiği, misilleme yoluyla âdil olana da süflî olana da erdirdiği, sırrını Rabb'yle birleştirdiği, O'na yaklaşacağı zaman (kendinden) sıyrılıp çıkmak için aşka geldiği, içinden dönmeyi murad ettiği, O'nun aydınlık yoluna sülûk ettiği, zillet arasatında suçtan berî olduğunun ortak bir dille ufuklarda nidâ edileceği, Tevhid edeceği, şâhitlik edeceği ve Vâhidü'l-Ehad'a secde edeceği yer alır.

'En'âm'da; onun buluşmasının ayrılmadan buluşma olduğu ve onun hiç yaratılmamış bir şekilde yaratılacağı mevzu edilir.

'Berâet'te (Tevbe sûresi) yer alan bir yerde, onun nefsinin şerefli hakikati üzerinde durulmasıyla, kendi cinsine müyesser olacak şeye gönderme yapılır.

'Meryem'de fesad'dan kurtarışıyla ve yardım ateşini söndürüşüyle ilgili iki yer vardır.

'Enbiyâ'da tezkiye edilip temizlendiği, Nur'unun kirlenemeyeceği, ayrılık ve çekişmeleri ıslah edişinin, (getirdiği) hayır ve bereketin, huzur ve saâdetin kokusunu müminlerin sezeceği mevzu edilir.

'Sâffât'ta, beraberindeki oğullarının cümlesini kardeşine sunup takdim edeceği;

'Şûrâ'da O'nun yolunun tohumunu atıp, onu büyütüp yetiştireceği ve nâzil olan (Âyet'lerin) sebeplerini târif edeceği mevzu edilir.

'Zuhruf'ta; engellenmeden ve (karşısında) delil getirilemeden, uyarı makâmı üzerinde haber verip uyaracağı mevzu edilir.

'Hadîd'de; ululuğa ve yüceliğe kavuşturulacağı, siddik bir veli olduğuna dair peşinden gidenlerde hiçbir şüphe kalmayacağı mevzu edilir. Zirâ bir Peygamber'in erişilmese de peşinden gidilir. Veli ise (herhangi bir kişiye) yönelen kimsedir, onun üzerine vâlî değildir.

'Sâff'ın iki yerinde, ona: 'Hatânı getir, borcun artık son buldu!' sözünün söyleneceğine dâir iki yer vardır.

'Tahrîm'de ise gizli ve örtülü kalacağı, onun daha çok yeri ve selâmete erdirişiyile üste çıkarılacağı yer alır.

Haber'e gelince; Buhârî ve Müslim'deki misâldedir. İbn-i Battal ve 'Kitâbu'l-Muallim'in sâhibinin ona dâir işaret ettiği şeye bakanlar, bu apaçık Âyet'lerden başkalarına da ulaşırlar. Şu kadar var ki Peygamber Muhammed Aleyhisselâm, onu hem Âdem Aleyhisselâm'ın kendisinden yaratıldığı arzda; hem de kendisine duyurulması güç olmayan, ancak yayılışı çok büyük olan acâipliklerin şu arzında toplayıp biraraya getirmiştir. Nitekim ben bu arzı, arta kalanından Âdem Aleyhisselâm'ın tıynetinin de yaratıldığı arzda Allah'ın yarattığı muhteşemliklerle; gerek kendisindeki acâipliklere, gerekse 'Kitâbu'l- A'lâm' diye isimlendirdiğim eşsiz kitaptaki acâiplikleri ihtivâ edişine göre açıklamıştım. ("Ankâ-i Muğrib fi Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ ve Şemsü'l-Mağrib", s. 72-75, bas.: Muhammed Ali Sabîh Matbaası, Mısır, 1954)

Görüldüğü üzere gerçekten Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde işaret buyuruyor, fakat insanların çözmesi mümkün değildir. Ancak dilediğine duyuruyor, kime duyurmuşsa o çözebilir.

Nitekim Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri bu büyük sırrı daha evvel ifşa etmiş; Allah-u Teâlâ'nın onda gizlendiğini ve tasarruf ettiğini haber vermiştir:

"Allah'ın kendisinde gizlendiği bu kul; O'nun idare ettiği, koruduğu, gözetdiği ve kendi adına hareket ettirdiği bir velidir. Nitekim O, onun içindeki şehvetleri öldürüp, onu bizzat kendi ortaya koyduğu şeylerin içinde bulundurur. Onu kendi Nur'u ile açıp, zorlukları kendisine kolaylaştırır. Onda Ulû'l-elbâb'ı meydana getirerek; sebepler, ilâhî himmet ve idrak hususunda da kendisine istîmdat eder. O da konuşurken hikmetle konuşup, tefekkürle açıklar. Bakarken ibretle bakar. Yürürken heybetle yürür. Tutarken kuvvetle tutar. O onun kalbini lüzumsuz düşüncelerden meneder, ilâhî tedbir ile ilgili işlerde de ondan selbeder. İşte bunların hepsi, hakikatıyla Kitap'ta ve haberde mevcuttur." ("Kitâbu'r-Riyâze ve Edebü'n-Nefs", Es'ad Efendi, no.: 1312, vr. 10^b-11^a)

Allah-u Teâlâ'nın onda gizlendiğini, onu nasıl dilerse öyle hareket ettirdiğini açıkça ifşa ediyorlar.

Hazret bu hususta delil olarak; **"İşte bunların hepsi, hakikatıyla Kitap'ta ve haberde mevcuttur."** buyuruyor.

Cenâb-ı Hakk her veliye bir şey vermiştir. Bize ise Zât'ından başkasını vermemiştir. Onun için bizim göstereceğimiz malımız yok, Hakk'tan gayrı göstereceğimiz şeyimiz yok.

Hep O'nun varlığı, O'nun tecelliyâtı. İşi gören O'dur.

"Lütuf ve ihsan Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir." (Â-i imrân: 73)

Büyük Lütuf:

Rivayete göre Ashâb-ı kiram'dan Ebu Sâlebetü'l-Haşenî -radiyallahu anh- Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e:

"Ey iman edenler! Siz kendi nefislerinizi ıslah etmeye bakın. Siz doğru yolda buldukça yoldan sapanların size zararı olmaz." (Mâide: 105)

Âyet-i kerime'sinin tefsirini sorduğunda şöyle buyurmuştur:

"Yâ Ebu Sâlebe! İyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış. Ne zaman ki aşırı derecede cimrilik hâkim olur, nefislerin arzusu peşinden gidilir, dünya ahiret üzerine tercih edilir, herkes

kendi görüşünü beğenir, kimse kimseyi tanımaz bir hâle gelirse, o zaman kendini kurtarmaya bak ve halk tabakasını bırak!

Muhakkak ki sizin arkanızda karanlık gece parçaları gibi fitneler vardır. O fitneler içerisinde, sizin üzerinde bulunduğunuz inancın benzerine sımsıkı yapışan bir kimse için, sizden elli kişinin sevabı kadar sevap vardır."

Ashâb-ı kiram: **"Yâ Resulellah! Onlardan elli kişinin sevabı kadar sevabı vardır değil mi? (Yani 'Sizden' kelimesi yanlışlıkla mı kullanıldı?)"** diye sorduklarında buyurdu ki:

"Hayır! Sizden elli kişinin sevabı kadar sevap alır. Çünkü siz iyiliklerde yardımcı bulursunuz, fakat onlar bulamazlar." (Ebu Dâvud - Tirmizî - İbn-i Mâce)

Ashâb-ı kiram'ın yüksekliğini tarif etmek mümkün değildir. Amma bugünkü ihvanın derecesi de sizin bileceğiniz bir şey değildir.

Daha önce de arzettiğimiz gibi; Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı zamanında güçlük vardı amma, destek aldıkları iki de güç vardı. Kur'an-ı kerim âyetleri an be an iniyordu, her an vahiyle mülâkî idiler. Her an için tecelliyât-ı ilâhî'ye mazhar oluyorlardı. Diğer taraftan Resulullah Aleyhisselâm'ın nuru karşılarında idi. İçleri dışları nurlanıyordu. Onun sohbeti ile müşerref oluyorlardı. İlâhî hükümleri kaynağından öğreniyorlardı. O nur onlara yetiyordu. Büyük bir mânevî destek vardı. Onlar gördüler, göre göre iman ettiler. Bakıyorlardı, göre göre yol alıyorlardı.

Şimdi ise aradan 1400 sene gibi uzun bir zaman geçmiş bulunuyor. O nurdan uzaklaşmış, ortalık tamamen kararmış, kapkara olmuş. Böyle olduğu halde, sonda gelenlerin bağlılıkları Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı gibi olduğundan ötürü ona yaklaşmış ve bitişmiş durumda oldukları için, onların yakınlığı bunlara geçti. Dereceleri çok yüksek.

Onlar o hayatı yaşadıkları gibi, bunlar da o karartı içinde imanla yürüyorlar, aynı hayatı yaşıyorlar ve diğer müslümanlara yaşatmaya çalışıyorlar. Bir taraftan nuru muhafaza ediyorlar, bir taraftan nurlandırmaya çalışıyorlar. Bir taraftan nefisle cihad ediyorlar, bir taraftan beşeriyet ile cihad ediyorlar. İlâhî hükümleri duyurmaya, beşeriyeti nurlandırmaya gayret ediyorlar. Aynı iman, aynı izan, aynı cihad... İş değişti şimdi.

Gerçek ihvanın bu zamanda kıymeti bu kadar artmış oluyor.

Bunlar biiznillâh-i Teâlâ, Hazret-i Allah'ın ve Resulullah Aleyhisselâm'ın yolu üzerinde bulunuyor.

Cenâb-ı Hakk'a sonsuz şükürler olsun ki bu doğrudan doğruya bir lütf-u ihsandır ve bu lütf-u ihsanı tarif etmek de mümkün değildir.

Mevlânâ -kuddise sırruh- Hazretleri Bizzat İsimle Zikrediyor:

Mevlânâ Celaleddin-i Rûmi -kuddise sırruh- Hazretleri Mesnevî'nin beşinci cildinde akıllardaki vehimleri izale ediyor ve şöyle buyuruyorlar:

"Dağ gibi akıllar bile vehim denizine ve hayal girdabına gark olup batmıştır. Bu kötülük tufanı, dağları bile aşarken Nuh'un gemisine binenlerden başka kim aman bulur, kurtulur?"

Yakîn yolunu kesen bu hayal yüzünden din ehli (müslümanlar), tam yetmiş iki fırka oldu. Yalnız yakîn eri, vehim ve hayalden kurtulur. Kaşının kılını hilâl (yeni ay) sanmaz. Fakat bir kimseye Ömer'in nuru (ışığı) dayanak olmadıkça, yolunu kaşının eğri kılı keser. Yüz binlerce büyük ve dehşetli gemi, vehim denzinde paramparça olmuştur." (Mesnevî, c. 5 s. 156 - 2655. beyit)

Bundan murad, Allah-u Teâlâ ezelden iki nuru halketmiş, o bir nuru gittiyse diğeri mevcuttur. O ikinci mevcuda merbut olmayan birincisine de olmamış olur.

Herkes kaşındaki tüyü ay zannedecek, kendisini öyle görecek. Ama o öyle değil, kılı kırk yarar. İsim ile zikrediyor. Cenâb-ı Hakk'a şükürler olsun, ezelden seçmiş, Mevlânâ -kuddise sırruh- Hazretleri ismimi ve yolumu tarif ediyor. Ömer'in yolu öyle değil diyor, diğerevliyallah ismimi zikretmiyor, Mevlânâ Hazretleri ismimizi zikrediyor. Ümmet-i Muhammed'in yetmiş üç fırkaya ayrıldığını, yetmiş ikisinin dalâlette, ancak onun yolunun doğru olduğunu ifade ediyor.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Ümmetim benden sonra yetmiş üç fırkaya ayrılacak, bir fırka müstesna diğeri hep ateştedir."

– ***Onlar kimlerdir ya Resulellah!***

"Benim ve ashabımın yolunda olanlardır." (Ebu Dâvud)

Bütün beyanlarımız Âyet-i kerime ve Hadis-i şerifler ile. Resulullah'ın ve ashabının yolundan, onların izinden basa basa gidiliyor.

İşte size bu yol tarif ediliyor. Allah ve Resul'ünün yolu!...

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn-i İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri Allah-u Teâlâ'nın Kelâm-ı kadîm'i Âl-i imrân Sûre-i şerifinde geçen âyetlerden birinde **"Onu tasdik etmenin halka vacip olduğunu"** buyurduğunu haber veriyor. ("Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ ve Şemsü'l-Mağrib", s. 72-74)

Onu tasdik vacip olduğuna göre, onu tasdik etmeyen emr-i İlâhî'yi yerine getirmemiş olduğu için helâkına vesile oluyor.

Üsküdârî Mustafa Hâşim Baba -kuddise sırruh- Hazretleri **"Kadem-i Hatm-i Velâyet Risâlesi"**nin bir noktasında; Nübüvvet'inin bâtını olan **"Velâyet-i kübrâ"**yı tasdik etmenin vâcip olduğuna işaret etmişlerdir:

"Şeriat-ı mutahhara'yı delilsiz ve tevilsiz tasdik ve ikrâr vâcip olduğu gibi, Nübüvvet'in bâtını olan "Velâyet-i kübrâ'yı; yâni 'En büyük velâyet'i dahî delilsiz ve tevilsiz, hakikata tâlip olanlara tasdik ve ikrâr vâciptir." ("Kadem-i Hatm-i Velâyet Risâlesi", Süleymâniye Ktp. Reşid Efendi, nr.: 784, vr. 90^b-91^b)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri de ona itaatın vacip olduğunu şu beyanları ile ifade ediyorlar:

"O, onu diğere Resul'lerden üstün yaparak, kendisine itaati Resul'e itaatın içinde kıldı. Diğere veliler üzerindeki üstünlükleri nedeniyle, bu halifelere itaati ümmete vâcip kılması da tıpkı bunun gibidir."

Onlar has veliler ve Allah'ın yeryüzündeki erleri olan öyle kimselerdir ki, peygamberler ve şehidler kıyamet gününde onların yerlerine ve Allah-u Teâlâ'ya olan yakınlıklarına gıpta edeceklerdir. Allah bilendir." ("Kitâbu İlmü'l-Evliyâ"; Haraççıoğlu)

Büyük Bir İfşaat:

İsmail Hakkı Bursevî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Kitâbu'n-Netîce"** adlı eserinin 1. cildinin 436. sayfasında ise, Hatem'ül evliyâ olan zâtın kitaplarının Hazret-i Kur'an'la dolu olacağını, bu ilmin has bir

ilim olduğunu iki asır öncesinden haber vermekte, o devirde yaşayacak bütün ehl-i imânı bu zâta tâbi olup kurtulmaya teşvik etmektedir:

"Hatm'ül-evliyâ'ya muhabbet eyle, tâ ki bununla dahi şefaate muhtaç olmayasın.

Zirâ bu bir muhabbettir ki adâvetleri ref' eder. (Düşmanlıkları kaldırır.)

Ve bu bir ikrardır ki kabirde, münker ve nekiri hayrette kor.

Ve bu bir intisabdır ki selâtin ona reşk eyler. (Sultanlar gıpta ederler.)

Ve bu bir ilimdir ki, hakîmin akli bunda münce mid olur. (Hikmet sahiplerinin akılları donar kalır.)

Ve bu bir dergâhtır ki, havâss (zâtlar) ona meşyen ale'l-vücu h (yüzüstü sürünerek) gelir.

Ve bu türbeye kubbedir ki, seri eflâkin (süratli feleklerin) fevkindedir.

Ve bu türbenin sırrı bir sırr-ı azîmdir ki, (öyle büyük bir sırdır ki), cemî'i emsâra sâridir. (Bütün şehirlere sirayet etmiştir.)

Ve bu bir kitabdır ki, kütüb-ü ilâhiyye umumen bunda mündericdir. (İlâhî kitaplar bunun içinde dercedilmiştir.)

Ve bu bir kalemdir ki onun levhi âriflerin kalpleridir.

Ve bu bir nakş-ı garib (bambaşka bir nakış)dır ki, her kim onun sıbğıyla masbuğ olursa (onun boyasıyla boyanırsa) ebedî solmaz.

Ve bu bir şekildir ki, bunun neticesine kimse ermez ve ilmî dairesine bir fert girmez." ("Kitâb'ün-Netice"; cilt: 1, sh: 436)

"Kalblerin Anahtarı" Külliyyatı ve Has İlmullah:

Allah-u Teâlâ'nın bildirdiği ve öğrettiği has ilmin, zâhiri tahsille kaim olan ve beşeri talime dayanan zâhiri ilimle kıyası mümkün değildir. Evliyâullah Hazerâtı'nın çoğu bu iki ilmi cem etmiştir. Hâtemü'l-evliyâ'nın bâtınına yerleştirilen **"İlm-i ilâhi"** ise vasıtasız olarak Hakk'tan gelen bir ilimdir, ilimlerin özüdür, İlm-i billâh'tır, **"Has İlmullah"**tır, bütün bâtını ilimlerin ötesindedir.

Allah-u Teâlâ bâtınî ilim verdiği kimseler hakkında Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyurur:

"Kur'an kendilerine ilim verilen insanların kalplerinde parılayan apaşikâr âyetlerdir." (Ankebût: 49)

"Tavvâ üzere olursanız, mualliminiz Allah olur." (Bakara: 282)

"İnsana bilmediği şeyleri O tâlim eyledi." (Alâk: 5)

"Sonra biz o kitabı kullarımızdan beğenip seçtiklerimize miras bıraktık." (Fâtır: 32)

Bu Âyet-i kerime'lerin çok derin mânâları var. Özü bu ilim Hakk'tan gelir, Hakk'a aittir, Hakk'a daırdır. Sevdiği, seçtiği kimseye verilen bir ilimdir, mârifetullahın ötesinde has, hususi, öz ilimdir.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivâyet edildiğine göre; Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

"Öyle ilim var ki, gizlenmiş mücevherat gibidir." buyuruyorlar. (Erbâin, et-Terğîb, c. 1, s. 103)

İlimlerin hepsi bir değildir, ayrı ayrıdır. Zâhirî ilimler birçok dallara ayrılır, marifetullah ilmi'nin de birçok çeşitleri vardır.

Evliyâullah'ın dereceleri de bir değildir.

Bu ilim doğrudan doğruya nübüvvet kandilinden alınan bir ilimdir. Evliyâullah'ın ilmi ve marifeti dahi buraya yetmez.

Nitekim yetmeyeceğini İmâm-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri **"317. Mektub"**unda ifade etmiş ve:

"Bu mârifet ve ilimler, ulemânın ilimleri, evliyânın da marifeti ötesindedir. Hatta onların ilimleri bu ilimlere nisbetle kabuk kalır. Bu mârifet dahi o kabuğun özüdür." buyurmuştur.

İşte o ilim bu ilimdir.

Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm'a verdiği ona da vermiş, o ilmi Hakk'tan almış, nurunu Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-inin nurundan almış. O ezelde Âyân-ı sâbite'de öyle idi.

Âyet-i kerime'de Hızır Aleyhisselâm hakkında:

"Tarafımızdan has bir ilim öğrettik." (Kehf: 65)

Buyurulan ilimdir. Mârifetullah ehli **"Ulû'l-elbâb"** olmasına rağmen, bu onun özüdür.

Bu gizli ilim yalnız hususiyetle O'nun seçtiği, öğrettiği kimseye mahsustur. Seyr-ü sülûkte olanlara, diğer velilere dahi mahsus değildir.

Allah-u Teâlâ âlemlerde tasarruf ettirdiği kimselere dilediğini duyurur, o da dünya âlemindeki mutasarrıflara bu hakikatleri duyurur. Çünkü onların Allah-u Teâlâ ile o nispette yakınlığı yoktur. Onlar emirle, o tasarrufla...

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Hatmü'l-Evliyâ"** kitabında; **"Hâtemü'l-evliyâ kimdir?"** sorusunun cevabını verdiği **"5. Bölüm"**de buyurur ki:

"Diğer veliler de onun 'İlm-i billâh'; yani 'Allah-u Teâlâ'yı bilme' hususunda kendilerinden daha üstün olduğunu kabul ve tasdik ederler."

Cenâb-ı Hakk'a sonsuz şükürler olsun ki, bu zamanda bu ilmi indirdi. Bu ilim Allah-u Teâlâ'ya âittir, ilm-i billâh'tır ve en son ilimdir, gizlinin de gizlisi bir ilimdir. İlimlerin özü ve kaynağıdır.

Hüseyin bin Abdullah el-Abbâsî -kuddise sırruh- Hazretleri de şöyle buyurmaktadır:

"Bu öyle bir ilimdir ki, resuller onu gönderilmiş peygamberler olmaları nedeniyle göremezler, ancak velilerden olmaları sebebiyle görürler." ("el-Husûs bi-Edâti'n-Nusûs fî Şerhi'l-Fusûs", İ.Ü. Ktp., AY, nr.: 4480, vr. 53^b-54^b)

Bütün resuller ve nebiler aynı zamanda veli olduklarından Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri;

"Kitap ile gönderilen peygamberler aynı zamanda velilerden olduklarından bahsettiğimiz ilmi ancak Hâtem-i evliya mişkâtından alırlar." buyuruyorlar. (Fusûsu'l-Hikem ve't-Ta'likat aleyhi, s. 62)

Demek ki ilimleri ve sırları oraya koyacak ki, orada olsun, oradan alınsın. İlimleri ve sırları oraya koyacak, koyduğu yerden alınacak.

Seyyid Abdülkâdir Geylânî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Fütûhü'l-Gayb**" adlı eserinde buyurur ki:

"Bu zât âlim-i billâh'tır..."

"Allah-u Teâlâ birçok bilinmeyen ilimleri onun kalbine yerleştirmiştir. Hiç kimsenin erişemeyeceği sırları ona sezdirmiştir." (33. Makale)

O sezdirecek ki bilinecek. Kişi kendisi dahi bilmez. Bildirdiği kadar, gösterdiği kadar bilir ve görür. Bu çok sır bir şeydir. Kul ile Hakk'ın arasında gizli bir perdedir. Bir mahlûkun oraya girmesi mümkün değildir.

İmâm-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri bir mektuplarında:

"Bu ilimlerin ve mârifetin sahibi, bu binin müceddididir. Ki bu, ona bakanlara gizli bir mânâ değildir." buyuruyor. ("Mektûbât"; 317. Mektup)

Yani onu görmüyorsan, ona Allah-u Teâlâ'nın ihsan ettiğini de mi görmüyorsun, oradan da mı tanımıyorsun?

Buradan anlaşılıyor ki bu doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ tarafından gönderilmiş, desteklenmiş, O'nun ilmi ile mücehhez kılınmış.

İsmail Hakkı Bursevî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Kitâbu'n-Netice**" adlı eserinde Hatemü'l-evliyâ olan zâtın kitaplarının Hazret-i Kur'an'la dolu olacağını, bu ilmin has bir ilim olduğunu iki asır öncesinden haber vermekte, o devirde yaşayacak bütün ehl-i imanı bu zâta tâbi olup kurtulmaya teşvik etmektedir:

"Ve bu bir kitaptır ki, kütüb-ü ilâhiyye umumen bunda mündericidir. (İlâhî kitaplar bunun içinde dercedilmiştir.)" (Cilt: 1, sh: 436)

Allah-u Teâlâ şimdiye kadar kimseye vermediğini fakire vermiştir. Şöyle ki; hiçbir tahsilim olmadığı halde kitaplar Âyet-i kerime, Hadis-i kudsî ve Hadis-i şeriflerle mühürlenmiştir. Kur'an-ı kerim'in bütün Âyet-i kerime'leri girmiştir.

Ve bu kitapların sayısı otuz beş oldu, sayfası da yirmi beş bini buldu.

İçinde zâhirî ilimden, tarikat ilminden, hakikat ilminden, mârifetullah ilminden uzun uzadıya bahsedilmiş ve açıklanmıştır.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri, Allah-u Teâlâ'nın onun irşadını yayacağını beyan buyuruyor ve yadı.

Nitekim İmâm-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri "**260. Mektub**"unda:

"Kararmış olan âlem onun zuhur nuruyla aydınlanır. Onun hidayet ve irşad nurları bütün âleme yayılır." buyurmuşlardır.

Bu öyle bir irşad ki Mevlânâ -kuddise sırruh- Hazretleri de şöyle buyururlar:

"Âlemin altı ciheti de onun keremiyle dolu. Nereye baksan onun bayrakları orada dikildi." ("Mesnevî" c. 3 s. 253 trc: V. İzbudak)

Bu nur dünyaya nasıl yayıldı? Bu mücahidler Türkiye'de olduğu gibi, ecnebî devletlerde de fitnelere mücadele ediyorlar. Bölücülerden bu hakikati duymayan kalmadı. Almanya'daki mücahidler on devlete girip çıkıyor. Bu nur-i ilâhî ile zulûmâtı delmeye, kararmış olan beşeriyeti aydınlatmaya çalışıyorlar. İnsanları Allah ve Resul'de birleştirmeye gayret ediyorlar.

Eserler yalnız Türkçe'ye değil, bütün müslümanlara olduğu gibi, diğer dinlerdeki kişilere de hakikati duyurmak için İngilizce, Almanca, Fransızca ve Boşnakça gibi diğer lisanlara da çevrildi. Beş tane yabancı dile çevrilmiş kitabımız var. Bu kitaplar cihadla dünyaya yayılmış oldu, gerek papazlara ve gerekse ileri gelenlerine ulaştırıldı.

Bu meyanda gerek Amerika'ya, İngiltere'ye, Avusturya'ya, Avustralya'ya, Fransa'ya, Belçika'ya, İsviçre'ye, Hollanda'ya, Danimarka'ya, bu nur oralara kadar yayıldı, sirayet etti.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin İştiağı:

Velilerin hâtemi olan Hatem-i veli hakkında müstesna bir eser yazan ve bu eserinden dolayı memleketinden sürülen, kendisine çok gizli sırlar bildirilen, mânevi ilimler verilen, Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri bu hususta "**Hatmü'l-Evliyâ**" ismindeki eseri başta olmak üzere, birçok kitaplar yazmıştır. Allah ondan râzı olsun...

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Hatmü'l-Evliyâ**" kitabını şu temennileri ile bitirmektedir:

"Hatmü'l-Evliyâ" kitabı burada sona erdi. Allah'a hamdolsun; Allah'ın salât ve selâmı ve çokça teslimiyet, kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan, "Makâm-ı mahmûd"un bir tek kendisine has kılındığı Hâtemü'l-enbiyâ olan Muhammed'e, âlinin ve ashâbının üzerine olsun.

Allah-u Teâlâ'dan dilerim ki; tamamlanan kelimelerin rûhu Hatem-i evliyâ olan zâtın düsturlarını tâkip edebilme hususunda, kendisine karşı bizi küçülsün ve tevâzu sahibi kılsın. Bizi onunla biraraya getirip, onun hakkında bir delil ve şahit olan beyanlarımızın tahkikiyle; onu görüp de, onun izinde yürümeye eriştiren vuslat sebebiyle bizleri de vâsıl eylesin. Şüphe yok ki O lütuf, kerem ve ihsan sahibidir.

Hamd, âlemlerin Rabb'i olan Allah'a âittir."

O zâtın yolunda gidebilmeyi, düsturunu takip edebilmeyi diledikten sonra Hazret bu beyanlarında bir noktayı özellikle vurguluyor:

"Bizi onunla biraraya getirip"

Demek ki görüşülüyormuş.

"Onun hakkında bir delil ve şahit olan beyanlarımızın tahkikiyle; onu görüp de, onun izinde yürümeye eriştiren vuslat sebebiyle bizleri de vâsıl eylesin."

Bu yazdığım kitaplar Hâtem-i veli'ye bir delil, bir şahittir. Ben ona şahitim, teslimiyetimi, sadakatimi ibraz ediyorum, tazimimi, saygımı, hürmetimi arz ediyorum, diyor. Bu beyanlarını tahkik ederek, araştırarak, gerçekleri görerek onun izinde yürümeye çalışanlar, ona tâbi olanlar, onu kabul edip yolunda gidenler olacak; "Bu Allah'ın bir lütfudur ki bizi de bu lütfâ nail eylesin" diyor.

Bu sözde de büyük keramet var. Hâtem-i veli hakkında yazdığı eserlerine yapılacak şerhleri, kitapları görmüş, Hâtem-i veli'den haber veren yüze yakın veliyi de ta'ziz etmiş oluyor, onları haber veriyor.

Aynı zamanda Hazret; onu gören, ona vâsıl olan, onun izinden, yolundan gidenlerin yazdığı bu eserlerini, beyanlarını tahkik edeceğini ifade buyurarak benim eserlerimi, beyanlarımı onun ihvanı tahkik edecek, okuyacak, araştırarak, gerçekleri görecek ve onun yolundan gidecekler demek istiyor.

Bu zât-ı muhterem çok büyük bir zât-ı âlidir. Bir "Âlem"dir. Muhabbetini, tevâzusunu, iştiağını hayranlıkla seyrediyorum.

Üç Mühim Vazife:

Allah-u Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri bu âciz, fakir, pür-taksiri bu zamanda şu üç husus için gönderse gerek:

Birincisi; bölücülerle mücadele.

Dinimizi ve vatanımızı paramparça yapmak isteyen bölücü gruplar birer imam tayin etmişler ve müslümanları kendilerine çekip çevirmeye çalışıyorlar. Bu konuda birçok kitap yazıldı.

İkincisi; âhir zaman ulemâsının iç yüzünü ortaya sermek.

Bir taraftan isyan ve zulüm karanlıklarında icraatlarını yürüten bu gibi putlaştırılmış yol kesicilerle amansız bir mücadele ederken, diğer taraftan da âhir zaman ulemâsının iç yüzlerini ortaya koyup verdikleri yanlış fetvâlardan çelişkiye düşen müslümanlara en kısa yoldan, az ve kesin sözlerle hakikati duyurup ihtilâfları bertaraf etmeye çalışıyoruz. Organ nakli ve vasiyetine verilen fetvâ da bunlardan biri idi. Asla caiz olmadığını Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif'lerle ispat ettik.

Üçüncüsü; Vahdet-i vücud mevzusundaki ihtilâfları ve çekişmeleri ortadan bertaraf etmek.

Vahdet-i vücud hakkındaki asırlardır bilinmeyerek yapılan münakaşalara çözüm getirmişizdir.

Muhyiddin İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Her şey O'dur"** buyurdu. İmâm-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri ise **"Her şey O'ndandır."** buyurdu.

Aralarında çelişki gibi görünen bu mesele, müslümanları bugüne kadar meşgul etmiştir.

Allah-u Teâlâ bu fakire bu meseleye gönülleri mutmain eden bir çözüm bahşetmiştir.

Her iki söz de doğru. Fakir her ikisinin beyanlarını bir cümlede birleştiriyoruz ve diyoruz ki:

"Her şeyi Hazret-i Allah var etti, her şey O'nun varlığı ile kâimdir."

Binaenaleyh; **"Hem O'dur, hem O'ndandır."**

İn de gör! Apartmandan in değil, varlığından soyun da gör! Ne göreceksin? O'nu göreceksin, O'ndan başka bir şey görmeyeceksin.

Sen hâlâ kendini görüyorsun. Yok ol da gör Vahdet-i vücud'u! Varlık ile Var görülmez.

Yok olup hiç olduğun zaman göreceksin ki meğer hem O, hem de O'ndan imiş.

Bu mevzu Hakk'ı görüp, kendisini görmeyenlere aittir.

O'nu görmeyip kendini gören kimsenin bu gibi hassas mevzulara girmesi büyük bir cehalet ve dalâlettir.

Çünkü görmüyorsun, bilmiyorsun, konuşuyorsun.

Hakikate kör olan, Hakk'ı ve hakikati bilmeyen kimseler sureti katiyyede Vahdet-i vücud'dan bahsetmesi doğru olmadığı gibi, sahib-i salâhiyet de değildirler.

Bir kimse hakikat ve maneviyattan bahsedebilmesi için o hayatı yaşaması lâzımdır. Yaşamayan hakikatten haberi olmaz.

Allah-u Teâlâ yaratıyor, hükmediyor. Ve Allah-u Teâlâ'nın hükmünü taşıyan Âyân-ı sâbite zerre kadardır. Bunu bilmeyen ve görmeyen Vahdet-i vücud'dan ne anlar? Ve nasıl konuşabilir? Kendini bilmeyen, zerre hakir olduğunu görmeyen, Hazret-i Allah'ı nasıl görür ve nasıl bilebilir?

Bunun içindir ki Seyyid-i Kâinat Sebeb-i Mevcudat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Nefsini bilen Rabb'ini bilir." (K. Hafâ)

Azamet-i İlâhî'den muradımız Vahdet-i vücud'dur.

Mevzu şu:

"... İsm-i Âzam; O'ndan başka bir mevcut olmadığını gözünle gördüğün zaman tecelli eder. Bu da ancak gösterilme ile olur, yoksa senin gözün O'nu göremez.

Âciz ve değersiz olduğunu bilmesi için bir insanın çok terakki etmesi lâzımdır. Fenâya inip, nefsini tanıyan ancak O'nu bilebilir. Bütün bunlardan anlaşılması gereken O'dur, O'nu bilen irfan ehli çok iyi bilir ki, özü de O'dur nefsi de O'dur.

Bir elbise var; üzerine giydiğin zaman seni gösterir, bir değeri olur. Çıkardığın zaman yere düşer, bir hükmü kalmaz. Vücut da bir elbise gibidir. Vücuduna göre üzerindeki elbisenin ne hükmü varsa, vücut zannettiğin kalıp elbisesinin de Hazret-i Allah'ın indinde hükmü budur. Elbiseyi geçir sen varsın, elbiseyi kaldır O var. Amma bunu maske olan görüyor, başkası göremiyor.

Hazret-i Allah sana bir suret vermiştir, o suretin içine girersen kaybolur gidersen. İçinde O'nun olduğunu bilersen; O'nun varlığını ortaya koyarsın. Sen yoksun O var.

Şu halde hep O... Vücut O, mevcud O...

Var gibi görünen bütün varlıklar Allah-u Teâlâ'nın varlığıdır. Her şey O değil, fakat hiçbir şey de O'nsuz değil. Her şey O'nun varlığına perdedir. Var'la bakıldığı zaman bu görülür, varlıkla bakıldığı zaman Var görülmez. Bütün gaye varlığı ifnâ etmek ve Var'ı bulmaktır. O zaman her iş Allah ile yapılır. Tasavvufun en son sınırı ve özü budur..."

RUH VE RÛHÂNİYET

***"Hazret-i Allah'ı aradım, hiçlik içinde buldum.
Resulullah'ı aradım, Allah-u Teâlâ'nın nûrunun içinde buldum."***

Resulullah Aleyhisselâm'ı kimi insanlar işitir, kimisi bilir, kimisi de bulur. Nasibi olan işitir, işitmesini derinleştiren bilir, kimisi de onu bulur. Nerede bulur? Muhabbetiyle gönlünde bulur. Amma bulanlar çok nadirdir.

"Hazret-i Allah'ı aradım, hiçlik içinde buldum."

Resulullah'ı aradım, Allah-u Teâlâ'nın nûrunun içinde buldum."

Bu nuru size tarif etmem mümkün değildir. Zira irfan anlatmakla, okumakla husule gelmez. Allah-u Teâlâ'nın dilemesiyle, göstermesiyle husule gelir.

O herhangi bir beşer gibi değildir. O nur olduğu için; rûhâniyeti ve nûrâniyeti her zaman aramızdadır. Onun rûhâniyeti âlemleri ihata etmiştir. Bu batinın da batinı bir mânâdır.

Kur'an-ı kerim her asra hitap ettiğine göre:

"Size Allah'ın âyetleri okunurken ve aranızda O'nun Resul'ü bulunurken nasıl küfre dönersiniz?" (Âl-i imrân: 101)

Âyet-i kerime'sinden, o Nur'un kıyamete kadar bâki kalacağı anlaşılmiş oluyor. **"Aramızda"** olan onun rûhâniyeti ve nûrâniyetidir.

Şüphesiz ki bu Âyet-i kerime'lerde sizin anlayamadığınız birçok mânâlar vardır. Fakat ehli olanlar bunu hem biliyor, hem görüyor, onun tasarrufunu da âşikâr olarak görüyor. Bütün bu gizli mânâlara âşina olanlar vardır.

O **"Sirâc-ı münîr"**in vekili olan Mürşid-i kâmil'ler de o nuru taşıdıkları için, hem Nur'u bilirler, hem de o nur sayesinde esrâr-ı İlâhî'yi çözerler. Kudsî ruh ile desteklendikleri için birçok şeylere vâkıftırlar. Çünkü onların muallimi Allah-u Teâlâ'dır.

.

İnsanın cesedi yani cismâniyeti ayrı şeydir, ruh ayrı şeydir, Kudsî ruh ayrı şeydir, rûhâniyet ayrı şeydir, lâtifeler de ayrı şeydir. Bunların her birinin hârikulâde büyük vazifeleri vardır. Mükerrerem olarak yaratıldığı içindir ki, insana bu lütuflar bir ikram ve ihsan olarak bahşedilmiştir.

Cismâniyet; nefis ve ruhun birleştiği bir binadır. Bu binanın içinde ulvî ve süflî kuvvetler vardır, ayrı ayrı mücadeleleri bulunmaktadır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Andolsun ki biz sizi yarattık. Sonra size şekil verdik." buyuruyor. (A'râf: 11)

Yaratılışın başlangıcında şekilsiz bir yaratık olduğunuz halde sizi **"Ahsen-i takvim"** olan insan şekline koyduk.

Bu öyle bir cismâniyet ki, kâinatta yarattığı her şeyi o cismin içine sığdırmıştır.

Daha sonra ruh verilerek yaratılış kemâle ermiştir.

Diğer bir Âyet-i kerime'sinde:

"Ona kendi ruhumdan üfledim." buyuruyor. (Hicr: 29 - Sâd: 72)

Böylece ulvî ruh, şekillendirilmiş balçığa inince her tarafına sirayet etti, cesette hayat ve hareket başladı. O basit gibi görünen cesede o üstün ve yüce insanlık şerefini veren unsur, bu ilâhî ruhtur.

Nitekim bir Âyet-i kerime'sinde de buyurur ki:

"De ki: Ruh Rabb'immin emrindedir." (İsrâ: 85)

İlâhî ruhtan üflenen nefha bu cesedi meydana getirmiş ve insanı en mükemmel bir şekle ve en güzel bir hâle getirmiştir.

Kudsî ruh'a gelince; Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Onlar o kimselerdir ki, Allah imanı kalplerine yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir." (Mücâdele: 22)

Allah-u Teâlâ'nın Kudsî ruh'la desteklediği kimseler ayrıdır. Onlar kendi ilminden ilim ihsan ettiği kullardır. Kimin kalbine imanı yazarsa, o nur sayesinde hakikati ona bildirmiş oluyor.

Herkeste bir ruh var, onlarda iki ruh var. Onlar doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ'nın desteğiyle hareket ederler. Kalplerine ilmi yazmış, kendi lütfundan bir ruh ile desteklemiştir.

İşi gören Allah-u Teâlâ'nın desteklediği ruhtur, işi gören Resulullah Aleyhisselâm'ın nurudur. Bu da ancak vâris-i nebi olanda bulunur. Çünkü onda onun nuru, onun vekâleti vardır, Allah-u Teâlâ'nın desteklediği ikinci bir ruh vardır. O ruh ondan başka kimsede yoktur. Dolayısıyla bu bilgi de kimsede yoktur.

Bu gibi kulların rûhâniyetleri daima uyanıktır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ashâb-ı kiram'dan Hassan bin Sâbit -radiyallahu anh- hakkında:

"Allah'ım! Onu Kudsî ruh'la destekle!" diye duâ buyurmuştur. (Buhârî)

Kudsî ruh'la desteklenenler âlem-i misâle kadar gider, peygamber meclisine dahil olur.

O yalnız ve yalnız Allah-u Teâlâ'yı ve Resulullah Aleyhisselâm'ı bilir, onlar namına hareket eder, onlar namına irşad eder.

Rûhâniyet âlem-i emirdendir.

Rûhâniyet nurânidir, melekîdir.

Rûhâniyet yemez, içmez, gaflete düşmez, daima uyanıktır.

Rûhâniyet Hakk ile dir, Allah-u Teâlâ'nın emrindedir.

Rûhâniyet daima ibadet, taat ve takvâ ile dir.

Allah-u Teâlâ dilediği kulunun rûhâniyetinden lâtifeler halkeder. Ne kadar halkettiğini O bilir ve o lâtifeleri O çalıştırır. Yani Kudsî ruh'u o kimseye bahşeden Allah-u Teâlâ rûhâniyeti de halketmiştir. Rûhâniyet o vekilin veya velinin mânevî yardımcısıdır, destekçisidir. O ceset gibi değildir. Allah-u Teâlâ onu nasıl yaratmışsa onu da öyle yaratmıştır ve ona o vazifeyi vermiştir. Aslı nurânîdir, görünüşte insan şeklindedir, her şeyi ile aynı o kişiye benzer, yanında hep durur, fakat kimse onu göremez.

Nitekim Muhyiddin İbn'ül-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri: **"Onun, ismi 'Diri' olan bir yardımcısı vardır. Aslı nurânî, görünüşü insanidir."** buyurmuştur.

Görülüyor ki burada rûhâniyete işaret edilmiştir. Onun yanında onlar durur, amma sizin haberiniz yok. Kendisinden zuhur eden hârikulâde haller bu sebeple husule geliyor. Zira o da bir beşer amma, Allah-u Teâlâ ona Nur'unun nurunu takmış, Kudsî ruh ile desteklemiş, yardımcı olarak rûhâniyet vermiştir.

Melekût âleminde gelenleri o karşılar, gayb âlemindeki insanlarla oturup kalkar, görüşür ve konuşur. Bu lâtifelerden bazen kişinin haberi olur, bazen haberi bile olmaz. Bir yerde değil, kırk yerde, dilediği yerde bulundurulur.

Bir Âyet-i kerime'de de şöyle buyurulmaktadır:

"Onu sizin görmediğiniz askerlerle destekledi." (Tevbe: 40)

Bu ilâhî beyan ispat için size yeter.

Allah-u Teâlâ onu hıfz-u himayesine almış, çepeçevre kuşatmıştır. Cebrâil ve diğer melekleri insanların görmediğini fakat mevcut olduğunu, Resul'ünü onlarla desteklediğini beyan ediyor. Nasıl bir askerle muhafaza ettiğini yalnız O bilir.

Resulullah Aleyhisselâm böyle olduğu gibi, onun vekili de işte böyle destekleniyor.

•

Onlar için ölüm yoktur. Onlar Allah-u Teâlâ'nın müstesnâ kulları olduğu için, onlar için berzah yoktur.

O ölmüş amma, burada ölen nefistir. Çünkü her canlı ölüme mahkûmdur.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Her insan ölümü tadacaktır." buyuruyor. (Â-i imrân: 185 - Enbiyâ: 35 - Ankebût: 57)

Onlar ayrı kimselerdir. Allah-u Teâlâ onlara bir ruh verdiği gibi, bir de hiç kimsede bulunmayan Kudsî ruh vermiştir, rûhâniyet vermiştir, lâtifeler halketmiştir. Onlar diğer insanlardan ayrıdır. O rûhâniyet dünyada da onunladır, kabirde de onunladır, mahşerde de onunladır, cennet-i âlâ'da onunladır. Çünkü Allah-u Teâlâ onu onun için yaratmıştır. Onlar beşeriyetin görmediği mânevî yardımcılardır, destekçilerdir.

Onlar her ne kadar Berzah hayatına geçmişlerse de, onlar cennettedirler.

Allah-u Teâlâ peygamberlerinin ve has kullarının cesetlerini toprağa haram kıldığı gibi, onun vekili olan velilere de, dilediğine haram kılar. Onun vücudunu da çürütmüyor. Değil vücudun çürümesi, kefeni dahi solmuyor.

Ten elbisesi içindekine yapıştığı nispette Allah-u Teâlâ'nın nuru tene akseder. O ten nur olur, artık onu ne toprak çürütür, ne de ateş yakar.

Bunların cesedi orada durur. Rûhâniyeti çıkar, gezer, konuşur, birçok işler yapar. Demek ki onlar ölü değil, dünyada da vazife görüyor. Bir tek şu fark var ki, onların gölgeleri olmaz. Rûhâniyettir çünkü. Ricâl-i gaybden olduğu buradan bilinir. Amma onu kim görecek?

Meselâ Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"İşlerinizde sıkıştığınız zaman kabir ehlinde yardım isteyiniz." (Keşfül-hafâ)

Bu da ancak Allah-u Teâlâ'nın rûhâniyetle, kudsî ruhla desteklediği, tasarruf sahibi kullarda olur, başkasında tecelli etmez. Zira onlar Resulullah Aleyhisselâm'ın vekili oldukları için Resulullah Aleyhisselâm'ın nazarı ve tasarrufu onların üzerindedir. Yani ona gelen bu hâlât Resulullah Aleyhisselâm'dan gelmektedir.

Onun vekili dahi istimdat edildiği zaman, hayatta da olsa, ahirete intikal ettikten sonra da olsa izn-i ilâhî ile kendisinden istimdat edenlerin imdâdına yetişiyor. Kabirden gelen onun rûhâniyetidir, ceset değil. O da ancak Allah-u Teâlâ'nın emriyle izniyle yürür.

Onlar için ölüm yoktur. Onlar Allah-u Teâlâ'nın müstesnâ kulları olduğu için, onlar için berzah yoktur. O ölmüş amma, ruhu ve rûhâniyeti ölmemiştir.

Cesetleri yerededir, rûhâniyetleri emrolundukları yerededir.

Ceset toprakta, ruh cennette, rûhâniyet iş başındadır. O gittikten sonra rûhâniyet Allah-u Teâlâ'nın izniyle iş başına geçer. Allah-u Teâlâ onun rûhâniyetinden lâtifeler halkeder. O lâtifeler onun mânevî askerleridir. O askerleri Allah-u Teâlâ dilediği yerde yürütür, çalıştırır. Hayatta da olsa, ahirete intikal ettikten sonra da olsa, izn-i İlâhî ile kendisinden istimdat edenlerin imdadına yetişir. Daha önce kişi iş başında iken, o gittikten sonra rûhâniyet iş başına geçer. Onu Allah-u Teâlâ idare eder. O anda elli kişi müracaat etse ve dünyanın bir ucunda olsa, hepsine birden yetişir. Yetişen, onun emrinin altında bulunan lâtifelerdir. Rûhâniyet de lâtifeler de aynı o kişiye benzer. O, amma o değil. O toprakta yatıyor.

Hayatta iken insanda nefis, şeytan, ihtiyaçlar ve meşgaleler olduğu için, basireti bağlanabiliyor. Amma orada bunlar yok. Rûhâniyet kınından çıkmış kılıç gibidir, keskin bir şekilde icraat yapar.

Bu durum beşeriyetin ilmi dahilinde değildir, ancak ehline mahsustur.

Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır." (Fetih: 4)

Dilediği şekilde işlerini yönetir.

Ruh cennet-i âlâ'ya gitti amma, rûhâniyet yine iş görüyor. Onda iken de iş görüyordu, o ahirete gidince Allah-u Teâlâ'nın izniyle yine iş görüyor.

Nitekim Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Allah yolunda öldürülenlere ölümler demeyin. Onlar diridirler, fakat siz farkında değilsiniz."
(Bakara: 154)

Onlar fâni hayatı terk ederek ebedî bir hayata ermişlerdir. Onların diğer ölümler gibi olmadıkları apaçık bir gerçektir. Hayat-ı hayâlîden hayat-ı hakikiye geçmişlerdir, hayat-ı hakiki de ölümden sonra başlar.

Diğer bir Âyet-i kerime'de ise şöyle buyuruluyor:

"Bilâkis onlar diridirler, Rabb'leri katında rızıklanmaktadırlar." (Âl-i imrân: 169)

Yerler, içerler, dünyadaki hayatın kat kat fevkinde bir hayat yaşarlar. Onlar diri oldukları gibi, dirilerle de beraberdirler.

Ölümden Sonra Devam Eden Vazife:

Demek ki rûhâniyet ona yardımcı olduğu gibi, aynı zamanda ölmüyor da.

Sıkıştığınız zaman hatırlayınız ki ola ki Cenâb-ı Hakk yardım eder.

Bir keresinde de demiştik ki; "Sıkıldığınız zaman kitaplara sarılın, rûhâniyet gelir, sizi teselli eder."

Binaenaleyh; Hızır Aleyhisselâm'ın vazifesi ile muvazzaf olmak ancak Hâtem-i veli'ye mahsustur.

Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sırruh- Hazretleri onun hakkında; **"Kazâ mekânının içine girdiği için, Hızır Aleyhisselâm gibi ölümsüz olmak da onun alâmetlerindedir."** buyuruyor. ("Risâle fî Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye", Süleymâniye Kütüphânesi, Ayasofya, nr.: 2058, vr. 206^a-206^b)

Cenâb-ı Hakk yürütecek onu. Ona muvakkaten bir ölüm var. Cenâb-ı Hakk onu dilediği şekilde kullanacak, kullanıyor. Evet ceset bir anda toprağa girmiştir amma Cenâb-ı Hakk ona dilediği şekilde tasarruf eder.

Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri bu hususta;

"Her iki âleme de iştirak etme ve ikisinden herhangi birine hükmetme yetkisi ona verilmiştir." buyuruyorlar.

Hazret-i Mehdi'nin ruhâni yardımcısı olacağını da İsmail Hakkı Bursevi Hazretleri haber vermişlerdir.

"Beklenen Muhammed Mehdi dahi muhtaçtır ve onun vech-i arzda müddet-i bekâsı vüzerâsı adedince (yeryüzünde kalma süresi vezirlerinin sayısı kadardır). Velâkin vüzerâsında ihtilâf ettiler. Râcih olan vüzerâsı (üstün olan görüşe göre vezirleri) dokuz olup, yedisi cismânî ve ikisi rûhânî olmaktadır.

Cismânîden murad Ashâb-ı Kehf ve rûhâhîden maksud (kastedilen) ise rûhânîyyet-i Murtaza - kerremallahu veçhe-dir ve rûhâniyet-i Hatm-i Evliyâ'dır." (Tuhfe-i Aliyye. Sh: 229)

•

Yine İsmail Hakkı Bursevi -kuddise sırruh- Hazretleri;

"Havvas zâtlar o dergâha sürünerek gelir" buyuruyor.

Fakir de öyle diyorum:

"Allah'ım! Sevdiklerinin rûhâniyetini lütfet, onların vasıtası ile af ve mağfiret et."

Onun için onlar geliyorlar, burası manen doluyor. Ola ki Rabb'im mağfiret eder. Allah-u Teâlâ bu lütfu buraya bahşetmiş, yok başka yerde...

Onlar zahirî geliyorlar, bâtında gelenler, kim bilir neler neler geliyor...

Hâlid-i Bağdâdî -kuddise sırruh- Hazretleri, Tâhâ'l Hakkârî -kuddise sırruh- Hazretleri'ne hitaben;

"Allah-u Teâlâ yardımcın, Sadâd-ı kiram'ın ruhları sığınağın olsun" buyurmuşlardır.

Bunları arz etmekteki maksadımız, onların rûhâniyetleri ölmez, sıkışana yetişir, bunu duyurmaya çalışıyoruz.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri de, Hâtem-i veli hakkında;

"Kendisine sığınılan bir sığınaktır, elde edilmek istenen şeylerin kaynağıdır." buyuruyorlar.

Abdülkadir Geylani -kuddise sırruh- Hazretleri **"Dünya önünde yüzük kaşı kadar küçülür."** buyuruyor. (F. Rabbani, 5. Meclis)

Bunun iki mânâsını arz etmiştik:

Birincisi; o dünyaya hiç değer vermez. İkincisi; onu manen öyle büyüt müştür ki dünya yanında küçük kalır.

Bir diğer mânâsı ise Hazret-i Allah ona dünya ve ahirette öyle tasarruf yetkisi vermiştir ki dilediği yerde olur. Bazen haberi bile olmaz. Bu rûhâniyet ile olur işte.

Bandırmalı-zâde Seyyid Mustafa Hâşim el-Üsküdârî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin buyurduğu:

"Bir anda hem doğuda, hem batıda, hem Mekke'de ve hem cesedlerin rûhu olan pâk cesedinin olduğu yerde görünür; belki her anda ve her zamanda, her mekânda bir sûret ile hazır olur ve zuhûr eder."

Tayy-i mekân budur.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Cevâbu Kitâbu mine'r-Re'y**" isimli eserinde;

"Velileri ve peygamberleri seçtiği gün onu kendi hizmetinde kılması..." buyuruyor. ("Cevâbu Kitâbu mine'r-Re'y", s.191, bas.: Beyrut, 1992)

Kendi hizmetinde kılması, burada da olur, kabirde de olur. Öyle ki Hazret-i Mehdi Aleyhisselâm zamanında da olur, mahşerde de olur. Dünyada iken kendi hizmetinde bulundurduğu için ahirette yine kendi hizmetinde bulunduracak çünkü onun cennetle ilgisi yok, o hizmetçi... Dünyada da hizmetçi, ahirette de hizmetçi.

Cennet-i alâ başkasının olsun, kulluk bizim olsun. Bu şeref başka, o şeref başka...

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri ifşaatının devamında; **"Ve benzerini hiçbir kulağın işitmediği bir senâ ile onu kendisiyle konuşturmasıdır."** buyuruyor.

Sevdiği için yaklaştırmış, kendi hizmetinde bulunduruyor. Yaver, amma Hakk'ın yaveri, halkın değil.

O Hakk ile hemhâl, halk ile değil. Çünkü Hakk onu kendisi için yaratmış.

"Seni kendim için seçtim." (Tâhâ: 41)

Hazret-i Allah'ın misafirleridir onlar. Onlar O'nun konuğudur, O'nun mahreminde yaşarlar.

•

Sonsuz ilâhi ihsanlar karşısında şöyle niyaz ederiz:

"Ey âlemlerin Rabb'i! Bana ubûdiyeti sevdin."

Çünkü o sevdirecek ki yapacaksın. Hatta bir gün bu noktada düşünürken; **"Allah'ım! Bana kabirde ubûdiyet için bir yer hazırla"** diye duâ ettim. Ertesi akşam baktım yeşil bir seccadem var, bir de minder var, **"Hazırladık!"** dediler.

Allah'ım Cennet-i alâ'da da ayırmasın.

Bizden Sonra Hazret-i Mehdi'ye Biât Edin:

Ben bugün varım, yarın yokum. Ben sizi Hazret-i Allah'a ve Resulullah'a yöneltiyorum. Ebedî hayata sevk ediyorum, dünyaya bağlatmıyorum. Çünkü bizim gayemiz, menfaatimiz olmaz. Niçin gönderildik ise o vazife ile meşgulüz. Yoksa hiç yok olmuş, çok olmuş, o yolda değiliz. Bunu kitapta şöyle tarif ederiz:

"Çok koyun koymuş, yok koyun koymuş, çobana ne! Çoban çobandır."

Onun için bu merdiven üçtür, üçü birdir. Bir tanesi gidiyor iki tanesi gelecek. İkincisi olan Hazret-i Mehdi'nin yedi sene ömrü var. Ondan sonra Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelecek. Onun için ileride neler neler var.

Hazret-i Allah, Hazret-i Mehdi'ye o kadar ruhsat verecek ki, tâ Amerika'ya kadar gidecek. Sonra Cenâb-ı Hakk ondan ruhsatı alacak, Deccâl'e verecek. Deccâl de birçok iş yapacak. Arkasından bu sefer İsa Aleyhisselâm'ı gönderecek. İsa Aleyhisselâm da yahudileri temizlemek ile vazifeli olacak.

Bu meyanda Ye'cüc Me'cüc sahneye çıkacak. Çinliler dünyaya sel gibi akacak. Selin önünde durulur mu? Bir müddet ifsattan sonra İsa Aleyhisselâm'ın, Hazret-i Mehdi'nin ve yanındakilerin duâsı ile bir gecede helâk olacaklar. Harple değil, duâ ile. Bugünler artık uzak değil, çok yakınlaştı.

Bizden sonra kime sorarsınız, size her şeyi bırakıyoruz, kitaplarımızda her şeyi bulacaksınız, zamanı gelince anlayacaksınız.

Bu kitaplar müslümanlar sıkıştığı zaman çok iş görecektir, yegâne tutunulacak yer olacak. İşte bizden sonra insanlar hakikati öğrenmek için bu kitaplara sarılacak.

Ben; **"Yâ Rabb'î! Beni bu kitapların talebesi eyle!"** diyorum.

Niçin? Benim değil O'nun, ben de muhtacım, bu ilim O'ndan.

Hüsâmeddîn el-Bitlisî -kuddise sirruhu- Hazretleri **"Şerhu Hutbetü'l-Beyân"** isimli mecmuadaki risalesinde şöyle buyuruyor:

"Dünya hâlerinden âhiret hâline intikâl sofrası, kıyametin kopuşu ve vaad edilen âhir zamandaki Mehdi'nin önündeki set onunla açılır." ("Mecmû'a-i Şerhu Hutbetü'l-Beyân li'l-Hüsâm el-Bitlisî", Konya Bölge Yazma Eserler Ktp. Akseki, nr.: 164, vr. 268)

Bu meyanda ortalık çok bozulacak, daha da karışacak. Çok büyük sıkıntılar olacak. Harp sıkıntıları, geçim sıkıntıları, telâşlar başgösterecek. Din kalktıktan sonra fesatçılar yürüdü yürüdü, ifsad son haddini buldu; küfür, isyan, dinden çıkma moda oldu. Öyle bir gündeyiz ki; artık doğana sevinmemeli, îmânla göçene üzülmemeli!..

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde:

"Belâ ve fitneden başka dünyanın hiçbir şeyi kalmadı!" buyurmuşlardır. (İbn-i Mâce: 4035)

Hiç şüphe yok ki önümüzde çok büyük hâdiseler, çok büyük sıkıntılar olsa gerek. Bu otuz sene zarfında Allah'u-âlem öyle hâdiseler olacak ki; öyle şiddetli harpler, öyle büyük felâketler, öyle büyük zelzeleler olacak ki, bunlar tasavvurun hâricinde olacak! Dünya dümdüz olacak!

Dünya milletleri harbe hazır durumdadır, savaş ha patladı ha patlayacak. Yalnız emr-i İlâhî'yi bekliyor. Savaşların çıkması İlâhî hükme bakar. Çünkü Cenâb-ı Hakk'ın izni olmadıkça bir yaprak dahî düşmez.

Nitekim Âyet-i kerime'sinde:

"O'nun ilmi dışında bir yaprak dahi düşmez." buyuruyor. (En'âm: 59)

Bunlar hep O'nun takdiri ile oluyor. Kişi istese de, istemese de mukadderât ne ise o olacak. Dünya bidâyete dönüyor; yâni dünya o nispette bitecek ve insanlar yeryüzünden silinip gidecek. Bunları size şimdiden hatırlatıyorum; şimdiden Hazret-i Allah ve Resûl'üne yönelmeye ve sığınmaya bakın, bu felâketler geldiği zaman şaşırmayın!..

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Kapkara, ince bacaklı, koca ayaklı birinin Kâbe'yi taş taş yıktığını görüyorum sanki." (Buhârî. Tecdîd-i sarîh: 790)

Kâbe-i muazzama'yı kıyamete çok yakın bir zamanda, başlarında ince bacaklı şiş karınlı bir kimsenin yer aldığı Habeşliler gelip yıkacaklar, taş taş sökecekler, taşlarını da denize atacaklar.

Size şöyle söylemek istiyorum ki artık bütün gücünüzü ahirete yöneltin, dünyayı atın. Çünkü vakit geldi. Onun için çok dikkatli olun, ortalık karışıyor. Dünyayı doldurduğu gibi boşaltacak. Bu insanlar yok olacak. Yalnız burada mı? Hayır dünyada vaziyet çok vahim. Bildiğiniz gibi değil, artık dünya hırsını bırakalım. Sahibimize yönelim, âlem ne yaparsa yapsın. Çünkü Allah-u Teâlâ yetmiş üç fırkadan bu fırkayı seçmiş, seçmiş, ahkâmını ayakta tutmak için öne sürmüştü. Bu büyük bir fazilettir. Bu fazileti muhafaza et sana kâfi. Şunu yapayım, bunu yapayım hayır! Zamanı değil. Ortalık karışıyor. Çok evvel demiştim; **"Allah'ım! Bu hadisatı bana gösterme!"** diye. Çok vahim vahşi hadisat var önümüzde.

Durum bu kadar nazik yani, şunu da haber vereyim ki; kalben ve ruhen bağlı olanlar zarar görmeyecek. Cenâb-ı Hakk bütün samimiyetiyle tam bağlı olan ihvanı o şekilde kurtaracak. Fakat çadırın direği yıkıldığı zaman bir esinti olacak. Çok büyük hadiseler var. Onun için aklınızı başınıza alın, dünyaya değil, ahirete yönelin ve bunu yakınlarınıza tavsiye edin.

Şu gördüğümüz sükûnet Allah-u âlem kar topluyor. Bir kıvılcımdan ateş alacak, ateş sardığı zaman her tarafı saracak. Fitneler büyüyor, bu ateş bütün dünyayı ele alacak. Ne zaman? Allah-u Teâlâ hüküm çıkardığı zaman. Her taraf hazır. Bu isyan cezasız kalmaz. Âkıbetimiz hakikaten vahim. İhsan çok, nimet büyük, isyan büyük. Bu isyanın karşılığı çok vahim olacak.

Bakıyorum nereden nasıl patlayacak? Acaba hangi kibrit ateş alacak. Çünkü güne gün vakit yaklaşıyor. Her memleket barut halinde. Herkes harbe hazırlanıyor. Bu silahlar patladığı zaman nasıl insan kalacak, dünyanın durumu ne olacak? Artık dünyanın düzeni rotası tamamen bozulacak, eski duruma gelecek. At, öküz bunlar olacak. Benzin yok, araba yok. Hiçbir şey işlemeyecek. Gemiler yelkene dönecek. Yani dünya bidayete dönecek. Harpler, afâtlar sonunda çok az insan kalacak. Petrol olmayacak, uçak, araba gibi araç olmayacak, eski devirlere dönecek. Gün bugün, yarını O bilir.

Âyet-i kerime'nin vakti geldiyse tutuşacak.

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız. Bu, Kitap'ta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır." (İsrâ: 58)

Durum bildiğiniz gibi değil. Cenâb-ı Hakk; **"Şimdiye kadar yaptım, bundan sonra hiçbir memleket hariç kalmamak üzere dünyayı amma harp ile amma zelzele ile amma afât ile yıkacağım, harap edeceğim!"** buyuruyor.

Onun için çok tedbirli olun. Yalnız borçlu olmayalım, borçlu ölmeyelim. Buna çok dikkat edin. Biz öteden beri kardeşleri her bakımdan tedbirli olmaya alıştırdık, hazırladık ki bugünler için...

O'nunla olmak hayat, O'nsuz olmak vefat. Kalsak da O'nunla, gitsek de O'nunla...

Denize baktığın zaman sakin, ne kadar güzel. Şimdiki deniz de öyle amma içi kaynıyor, dünya da böyle kaynıyor. Fakat patlamak için emir bekliyor, bir patladığı zaman bütün dünyaya yayılacak ve bu uzak değil, dünya memleketleri bir bir karışacak.

Onun için dünyaya değil, ahirete gönül vermenizi tavsiye ediyorum. Bugün sığınma günüdür.

Sizi İslâm'a dâvet ediyorum ve sizi Hazret-i Allah'ın azabıyla korkutuyorum.

Bu öyle bir dâvet ki; Hazret-i Allah'a ve Resulullah Aleyhisselâm'a olan bir dâvettir. Din İslâm'dır. Hududullah Allah'ın hudududur. Bu hududu aşmayın, ahkâm-ı ilâhi dışına çıkmayın, Resulullah Aleyhisselâm'ın Sünnet-i seniyye'sinden ayrılmayın.

Allah'ımız, bizlere acısın! Ümmet-i Muhammed'i affetsin, lütfuyla muhafaza buyursun inşallah.

(Bu mevzu Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin "**Kalblerin Anahtarı**" külliyatından derlenmiştir.)

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Asr Sûre-i Şerif'i (14)

3. Hâlî Şükür:

Allah-u Teâlâ'yı canlarından, gözlerinden, eli ve ayağından hülâsa ihsan ettiği, ikram ettiği her şeyden fazla severler. Zira her şeyi O'nun yarattığını ve O'nun verdiğini onlar bilir. Hepsi O'nundur ve O'ndandır. Verdiği her şeyden fazla Allah-u Teâlâ'yı severler. O'nu görür, O'ndan olduğunu da görür. Bu hâlî şükürdür.

Onlarda irade yaşamaz. İradelerini Allah-u Teâlâ'nın iradesine bağlamışlardır. Hükme bağılıdır, çıkacak ilâhi hükme göre hareket ederler.

Sabaha kadar ibadet eder eder, sabahleyin de yaptığı ibadete gözyaşı ile istiğfar eder; af olması için, ibadet ve taatlarının kabul olunması için duâ ve niyazda bulunur. Çünkü o Allah-u Teâlâ'yı biliyor, yapamadığını da çok iyi biliyor. Aşk ateşi ile yanar, Allah-u Teâlâ ile beraber olmayı her şeyden fazla tercih eder.

Bir Hadis-i kudsî'de şöyle buyuruluyor:

"Kulum beni zikrettiği zaman ben onunlayım." (Buhârî)

Size bu anlatılanlar hazine-i ilâhiden alınan inci ve elmaslardır ve fakat siz bunları anlamadığınızdan taş mesabesinde görüyorsunuz.

Allah-u Teâlâ çok geçmez büyük bir fil gönderecek. Bu ilâhi mücevherâtın saçıldığını gördüğü zaman bu incilerden acaba nasıpdar olan var mı diye parmakla araştırarak.

•

Fakat anlaşılıyor ki Allah-u Teâlâ dilediğini dilediğine duyuruyor.

Ve dikkat ederseniz, ben hiç ilim okumadım. Bu arzettiğimiz ilim "İlmullah"tır.

Allah-u Teâlâ bana ne öğretirse onu biliyorum, ne söyletirse onu söylüyorum. Ben bu ilmi bilmiyordum ki, kitap da hiç okumam, kitapta da bu ilim yok. Onun için deriz ki;

"Ben bilmiyordum ki söyleyeyim, kitaplarda yok ki okuyayım."

Bunlar bana ait değil. Ben kendimi takdim ederken diyorum ki; "Değersiz bir mahlukum, hüküm ve değer Hazret-i Allah ve Resul'e âittir."

Rabb'im ne öğrettiyse, ne döktüyse, kalbime ne yazdıysa size olduğu gibi açıyorum.

Hiç şüphe yok ki çok büyük zâtlar gelmiştir, bunları biliyorlardı, fakat onlara müsaade etmemiş de fakire etmiş, siz de bunlardan istifade ediyorsunuz.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

HAZRET-İ MUHAMMED Aleyhisselâm

-Hicretin Üçüncü Yılı-

Peygamber Torunu Hazret-i Hasan -Radiyahallahu Anh-ın Doğumu

Bu üçüncü hicrî yılda Ramazan-ı şerif ayında Hazret-i Fâtima -radiyallahu anhâ-nın bir oğlu dünyaya geldi. Doğumunda Esmâ bint-i Ümeys -radiyallahu anhâ- ile Ümmü Eymen -radiyallahu anhâ- hazır bulundular.

Esmâ -radiyallahu anhâ- der ki:

"Hasan dünyaya gelince Resulullah Aleyhisselâm Fâtima'nın evine geldi: 'Ey Esmâ! Gösteriniz bana oğlum!' dedi. Hasan sarı bir hırkaya sarılı idi. 'Çocuğu sarı hırkaya sarmayınız!' buyurdu. Ben de beyaz bir hırkaya sarıp verdim. Kucağına aldı. Sağ kulağına Ezan, sol kulağına Kamet okudu. Damağına da yumuşak hurma sürdü."

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- der ki:

"Ben harbi darbı seven bir adam olduğum için çocuğa Harb ismini koymuştum. Resulullah Aleyhisselâm geldi. 'Ne isim koydunuz ona?' buyurdu. 'Harb ismini koydum.' dedim. 'Hayır, o Hasan'dır.' buyurdu." (Hâkim)

Hasan ismi, câhiliye devrinde Araplar tarafından bilinen bir isim değildi.

Hazret-i Fâtima -radiyallahu anhâ-: **"Yâ Resulellah! Oğlum için Akika kurbanı olarak bir deve veya iki koç keseyim mi?"** dedi.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Hayır! Sen onun saçını kes, saçının ağırlığıınca gümüşü yoksullara sadaka olarak dağıt!"
buyurdu.

Doğumunun yedinci günü iki koç kesildi. Kesilen saçının ağırlığıınca da gümüş, sadaka olarak dağıtıldı. Çocuk aynı zamanda sünnet de ettirildi.

Resulullah Aleyhisselâm Hazret-i Hasan -radiyallahu anh- ile Hazret-i Hüseyin -radiyallahu anh-in Akika kurbanlarından ebeye bir but gönderilmesini, kalanın da kemikleri kırılmaksızın yenmesini ve başkalarına da yedirilmesini tavsiye etmiştir. (Beyhakî)

Hazret-i Hasan -radiyallahu anh-in doğumundan elli gün sonra Hazret-i Fâtıma -radiyallahu anhâ-validemiz Hazret-i Hüseyin -radiyallahu anh-e hamile kaldı.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz her iki torununu da çok severdi.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Hazret-i Hasan -radiyallahu anh- için:

"Allah'ım! Ben bunu seviyorum, onu sen de sev! Onu seveni de sev!" diye duâ buyurmuştur. (Müslim: 2421)

Diğer bir Hadis-i şerif'te beyan buyurulduğuna göre Hasan ve Hüseyin'e bakarak:

"Allah'ım! Ben bunları seviyorum, sen de sev!" diye duâ etmiştir.

Bir Hadis-i şeriflerinde ise şöyle buyuruyorlar:

"Hasan ve Hüseyin cennet ehlinin iki gencidir." (Tirmizî: 3778)

Hazret-i Hasan -radiyallahu anh- hicretin ellinci yılında zehirlenerek, Hazret-i Hüseyin -radiyallahu anh- ise hicrî altmış bir yılında Kerbelâ'da Aşure gününde şehit edildi.

Resulullah Aleyhisselâm'ın nesli, bu iki torunu ile devam etmiştir.

UHUD SAVAŞI (1)

Savaşın Sebebi:

Bedir bozgunu Kureyşliler'e büyük bir darbe vurmuştu. Elebaşlarını yitirmişler, şereflerini yitirmişler, akıllarına gelmeyen felâket başlarına gelmiş, itibarları iyiden iyiye sarsılmıştı.

Şam ticaret yolunun müslümanlar tarafından tutulması üzerine, Safvan bin Ümeyye Irak istikametinde Necid yolunu seçmiş, fakat Zeyd bin Hârise -radiyallahu anh- başkanlığındaki seriyye tarafından Kureyş ticaret kervanının önü kesilmiş, kafiladaki ticaret eşyası ganimet olarak ele geçirilmişti.

Kureyşliler paniğe kapılmıştı. Müslümanlar gittikçe güçleniyor, buna karşılık kendilerinin iktisadi güçleri azalıyordu. Ötedenberi İslâm'a ve müslümanlara olan kin ve düşmanlıkları bir ise şimdi iki olmuştu. Savaşta ölenlere matem tutmaya bile müsaade edilmedi. Yenilgi haberi geldikten hemen sonra, derhal intikam harbi için hazırlıklar başladı.

Sefer Hazırlıkları:

Ebu Süfyan Suriye'den yüzdeyüz bir kârla dönmüştü. Fakat kervanın sermayesine katılmış olanların çoğu Bedir'de katledildiği için elde edilen kâr "*Dârün-nedve*" de saklanıyordu. Aslında bu ticaret kervanı, kârı ile Medine üzerine baskın yapmak için ordu hazırlamak gayesiyle Suriye'ye gönderilmişti. Babaları, kocaları, kardeş ve oğulları Bedir'de telef olanlar toplanarak; Ebu Cehil'den sonra Mekke reisi olan Ebu Süfyan'a başvurdular. "*Muhammed bizim büyüklerimizi öldürdü, artık intikam alma zamanı gelmiştir. Kervanın sermayesini sahiplerine verelim, kârı ile bir ordu hazırlayalım, Medine'yi basalım.*" dediler. Ebu Süfyan bu teklifi hemen kabul etti. Elli bin altın olan kervan kazancının yarısını Mekke dışında yaşayan kabilelerden asker toplamak için ayırdılar.

Bedir'de yakınlarını kaybeden müşrikler karalar giyinmişler, kabileler arasında dolaşıp, halkı heyecana getirmeye çalışıyorlardı. Şâirler, hatipler, kiralanan propagandacılar Arap kabileleri arasında dolaşıyorlar; şiiirler söyleyerek, nutuklar atarak onları Kureyş'e yardıma, müslümanlarla savaşmaya teşvik ediyorlardı.

Arap kabilelerini müslümanlara karşı tahrik etmek pek zor olmuyordu. Çünkü müslümanlar Medine'de kuvvet bulduktan sonra, ticaret kervanlarının emniyeti ortadan kalkmıştı. Kabilelerin çoğunun ise Kureyş'in ticaret kervanı ile ilgisi vardı, kervan Suriye'ye gidip gelirken onlar da istifade ediyorlardı. Bu sebeple onlar da Kureyş'e katıldılar.

Ehâbiş denilen Mustalık oğulları, Hevn oğulları, Hâris oğulları, Kinâne oğulları kabilelerinden iki bin asker toplandı. Mekkeliler de katılınca bu sayı üç bine çıktı. Ordunun yedi yüzü zırhlı, iki yüzü atlı idi. Üç bin de develeri vardı.

Askere moral vermek, onları savaşa teşvik etmek için orduya kadınlar da katılmıştı. Başlarında Ebu Süfyan'ın karısı Hind bulunuyordu. Babası Utbe, amcası Şeybe ve kardeşi Velid Bedir'de katledilmişlerdi. Kadınlar yanlarına defler almışlar, Bedir'de öldürülenlere ağlayacaklar, erkekleri kışkırtacaklardı. Akıllarınca savaş sırasında müslümanlar onları kuşattığında, erkeklerin bırakıp kaçmasını önlemeye çalışacaklardı. Sayıları on beş kadardı.

Utbe'yi Bedir'de Hazret-i Hamza -radiyallahu anh- öldürmüştü. Hind Habeşli Vahşi ile anlaştı, kendisine bol mükâfatlar verecekti. Vahşi, Cübeyr'in kölesi idi. Cübeyr de Vahşi'yi azad etmeye söz verdi. Çünkü onun da amcası Bedir'de öldürülenler arasında idi.

Kureyş bütün hazırlıklarını tamamlamıştı. Yirmi gün sürecek bir sefere, Mekke'den mahşerî bir kalabalık halinde hareket edildi. Medine'ye adım adım ilerliyorlardı.

Orduda Esved bin Muttalib, Cübeyr bin Mut'im, Safvan bin Ümeyye, İkrime bin Ebu Cehil, Hâris bin Hişam, Abdullah bin Ebî Rebia, Halid bin Velid, Amr bin Âs... gibi ileri gelen kişiler de yer alıyordu.

Gizli Ajan:

Resulullah Aleyhisselâm'ın amcası Abbas -radiyallahu anh- Mekke'de kalıyor, müslümanlığını gizliyordu. Bedir'de çok zarar gördüğünü bahane ederek bu orduya katılmamıştı. Fakat Kureyş'in bütün hazırlıklarını bir mektupla Resulullah Aleyhisselâm'a haber verdi. Gönderilen keşif kolları da Kureyş'in Medine'ye doğru yürüdüğünü bildirdiler.

Muhterem Ömer Öngüt **-kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin** **Hayat-ı Saadetlerinden İnciler (20)**

Sen sen ol, Hakk ile kul arasına girme. Çünkü bilemezsin. "İyi!" de, "Allah rahmet eylesin!" de geç. İyiye iyi, kötüye kötü.

Bişri Hafi -kuddise sırruh- Hazretleri çok sarhoş bir haldeyken yerde bir kâğıt buluyor. Bakıyor ki üzerinde Allah yazılı. O kâğıdı alıyor, öpüyor, tozunu-toprağını siliyor ve duvara asıyor. Allah-u Teâlâ bu yüzden ona hidayet ediyor.

Onun içindir ki Allah-u Teâlâ'nın işine sakın karışma. Çünkü iyi demekle kaybetmezsin. Ama iyiye kötü zannınla kaybedersin. Ne gerek sana! Gidiyoruz işte.

•

Kıymetli bir zâtın eseri, kıymetsiz bir elden çıkarsa, o eseri okumamak lâzım. Çünkü basit elden çıkarsa, o feyizsizlik esere de intikal eder. Bir de zehir akıttı ise, farkında olmadan insanı zehirler.

Bu sebeple müellife ve okunacak esere çok dikkat etmek lâzımdır. İtikadı bütün feyizli bir insanın kaleminden çıktığında, o zâtın işaret etmek istediği gizli manalar dürbünle bakar gibi hissedilir. Değerli söz, değerli kalemde çıkacak, değerli insanlar okuyacak.

Mesela bir insan Kur'an-ı kerim'e ne kadar hürmet ve riayet ederse, Hazret-i Allah ona o nispette feyz-i bereket ve anlama kabiliyeti ihsan buyurur. Ama alelâde bir kitap gibi okursa, hiçbir şey anlamaz, huzur da alamaz.

•

Kimi çalışır rızâ için. Rızâ için çalışanlar ücretini Hakk'dan alır, halkdan bir şey beklemez. Allah'ım onlardan etsin.

Maksatla çalışan dünyada iken ücretini almak ister. Onun artık Hazret-i Allah'ın yanındaki durumunu bilmiyorum. Onun için Allah'ım niyetimizi halis, amellerimizi makbul buyursun, rızâ yolunda çalıştırdığı kullardan etsin. Yoksa insan ücretini "*Dünyada alacağım!*" dediği zaman, ahiret de ne hakkı olur? Bu konuda çok dikkatli olmak lâzım. Çalışırken gaye Allah olacak, rızâ olacak, halktan bir şey beklenmeyecek ki, Hakk ona ihsan buyursun.

Cenâb-ı Hakk bu yola aldıktan sonra, kulundan sadakat bekler. Sadakat, teslimiyet, ihlâs üç nokta. Bu üç noktayı bir kardeş temin ettiği zaman Allah-u Teâlâ onu himayesine alır. Ve o Hakk'ın lütfuyla yürür. Onun yürümesi O'nun yürütmesi olduğu için çok güzel yürür. Neydi şartlar? Sadakat, ihlâs, teslimiyet. Bunu unutmayın.

•

Yaparsak de herkese hürmet edebilirsek. Hürmet et ki, hürmet bilmiyorsa öğrensin. Ama evvelâ sen yap ki karşındakinden hürmet bekle.

Güleryüz göster ki karşındakinden güleryüz bulasın.

Saygı göster ki saygı göresin, sevgi göster ki sevgi bulasın.

•

"Allah'ım! Şükürümü, zikrimi, rızkıımı rızânda arttır."

Bu duâyı çok sık yapıyorum. Çünkü insanın zikrini çoğaltması Hakk ile olmasını, şükürünü çoğaltması, bereketin olmasını sağlar.

Şükür, fikir, zikir O'ndan gelirse güzel olur. Biz yaparsak dıştan olur, O'ndan gelirse içten olur. Makbul olan da budur. Bunu unutmayın.

Çünkü Allah-u Teâlâ sevdiği kulunun kalbinin kilidini açar ve ona içten hitap eder. O kula yakınlık makamı da oradan gelir.

Kabalık, terslik, sertlik bu yolda yakışmaz. Niçin? Hakk yolu olduğu için.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz; **"Nezafet imandandır."** buyurdu.

Ama her yönde, her alanda...

•

Bir oda altının var, ruhunu almaya geldiler, o anda o altının kırk para kadar değeri var mı? Kıymeti var mı? Şu halde kıymetli olana değer ver, değersizize değer verme!..

İtimat edin, Sahib'ime şöyle yalvarıyorum; **"Allah'ım beni sevenleri sen sev! Beni de onları da kurtar, rızânda haşr-u cem eyle. Beni onlardan ayırma!.."**

Bu samimi bir kardeşliktir, mânevi bir havadır, bir lütf-u ihsandır. O'nun bir ikramıdır.

"Allah'ım bizi ahirette de ayırmasın. Bizimle olanı Allah'ım bizden ayırmasın!.."

•

Hareket ve davranışlarımızda şu hususlara dikkat etmemiz gerekir:

1- **Himmet-i veçhillâh:** Yapacağımız bir işe bakacağız; Hazret-i Allah'ın rızası var mı? Varsa gir, yoksa girme.

2- **Şevk-i billâh:** Kalp daima yoklanacak ki benim muhabbetim nerede? Masiva da ise dünyada istiğfar edilecek, muhabbet de ise şükredilecek.

3- **Firâr-ı illallâh:** Hazret-i Allah'a doğru koşmak. Başına gelen her şeyde Hazret-i Allah'a sığınıp, kimseye istinad edilmeyecek.

Hazret-i Allah bu durumda olan kullarına bilmediklerini öğretir. Bütün gaye rıza-i Bari'ye nail olabilmektir.

•

Çok çalışın Allah'ım bizi ahirette emekli yapsın. Çok çalışalım. Nasıl çalışalım? Herkes uyurken siz uyanık, herkes gülerken siz ağlayın, ağlamazdan evvel ağlayın. Bu iki şeye çalışın.

•

Üç şeye şükretmemiz lâzımdır:

Birincisi; Allah-u Teâlâ nurundan nurunu yarattı, o nur ile mükevvenatı donattı. O olmasaydı ne sen vardın ne de kâinat vardı.

İkincisi; iman şerefi ile müşerref etti.

Üçüncüsü; Mürşid-i kâmil'i buldurdu.

Mürşid-i kâmil'i buldun, Hakk'ı buldun.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

EVLIYÂ-İ KİRAM -Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN "HÂTEMÜ'L-EVLIYÂ" HAKKINDAKİ BEYAN ve İFŞAATLARI (143)

Mahmûd bin Ali ed-Dâmûnî -kuddise sirruh- (4)

"Fusûsu'l-Hikem" kitabına yazdığı "Kitâbu Cevâhirü'l-Kıdem alâ Fusûsu'l-Hikem" adlı şerhte "Hâtemü'l-velâye" hakkında eşsiz sırlar ve ifşaatlara yer veren Muhammed Mahmûd bin Ali ed-Dâmûnî -kuddise sirruh- Hazretleri'nin; sözkonusu eserinde yer alan bu husustaki beyan ve ifşaatlarına kaldığımız yerden devam ediyoruz.

**Zâhiri Temsil Eden "Hâtemü'r-Rusûl" ile
Bâtını Temsil Eden "Hâtemü'l-Velâye"
Arasındaki "Tâbîlik-Metbû'luk" İlişkisinin Mâhiyeti:**

Şeyh Mahmûd ed-Dâmûnî -kuddise sirruh- Hazretleri "**Cevâhirü'l-Kıdem alâ Fusûsu'l-Hikem**" adını taşıyan şerhinde; Hâtemü'r-rusûl ile Hâtemü'l-evliyâ arasındaki tâbîlik-metbû'luk ilişkisinin mâhiyetini bildirmek ve bu tâbîlik ve metbû'lüğün her iki Hâtem arasında nasıl bir takdim-tehire sebebiyet verdiğini beyan etmek üzere şöyle buyurmuşlardır:

"Şeriat'ın sâhibi, en yüksek makâmın da sâhibi olduğu için, resullerin, nebilerin ve velîlerin Hâtemü'l-evliyâ'sı, teşrî'de (Şeriat hususunda) Hâtemü'r-rusûl'e tâbîdir. Bununla birlikte bu, zikrolunan 'Hâtemü'l-velâye' makâmında ona noksanlık vermez. Bana göre onun makâmı, ona tâbîlikle değil, asâlet yoluyla bu yüksek ilim hâsil kılındığı için, bir haberci olmak nevinden Hâtem olmayan kişiye nisbetle şöret bulmuştur. O bir metbû (tâbî olunan kişi) olduğu zaman, zikrolunanın da Hâtemü'l-evliyâ olması nedeniyle bizim gittiğimiz yola aykırı bir durum teşkil etmez. Velâyet'i nihâyete erdiren Hâtem, farklı bir yönden, zikrolunan bu ilim husûsunda başkasından yüksek olduğu gibi; tâbî olan kimsenin daha aşağıda olması mânâsıyla da düşük olur. Nitekim bizim Şeriat'ımızın zâhirinde, Hâtemü'l-velâye'nin bir cihetten başkasından düşük,

diğer bir cihetten ise başkasından yüksek olduğu yönündeki bizim bu görüşümüzü teyid eden birtakım şeyler zuhur etmiştir. Bu da, Ömer İbnü'l-Hattâb -radiyallahu anh-in Bedir esirlerinin hükmü hakkındaki fazileti (üstünlüğü) hususunda vârid olan şeydir. Peygamber Aleyhisselâm ve Ebu Bekir onların öldürülmeleri yerine fidye ile İslâm'a yardıma iktidâ etmelerini tercih ettikleri zaman, Ömer -radiyallahu anh- onlar hakkında ya Müslüman olmalarını, ya da boyunlarının vurulmasını tavsiye etmişti; Ömer -radiyallahu anh-in görüşü muvafık düştü, Allah-u Teâlâ Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-ine vahyedip:

'Hiçbir peygambere yeryüzünde ağır basıp düşmanı yere sermeden esir almak yaraşmaz. Siz geçici dünya malını istiyorsunuz, oysa Allah âhireti kazanmanızı ister.

Allah Azîz'dir, yegâne Hikmet sâhibidir.

Eğer daha önceden Allah'tan verilmiş bir hüküm olmasaydı, aldığınız fidyeden ötürü size mutlaka büyük bir azap dokunurdu.' (Enfâl: 67)

Buyurmak sûretiyle Ömer -radiyallahu anh-in seçtiği reyî tasdik etti.

Hattâ Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

'Eğer şu an azap inseydi, aramızda Ömer'den başkası kurtulamazdı.' (Buhârî)

Hurma ağaçlarının aşılınması hususunda meydana gelen şey de böyledir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- faydasız gördüğü için onu terketmelerini söylemişti, olar da onu terkettiler. Ancak o yıl hurma olmadı. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-e bunun sebebi sorulduğunda:

'Siz dünyanızla ilgili işleri benden daha iyi bilirsiniz!' buyurdu. (Müslim, Fedâ'il: 130, 140)

İşte İnsân-ı kâmil için de, kemâl vasıflarından yana her şeyde, mertebelerden her mertebeye ve hâllerden her hâlde başkasına karşı üstünlük ve öne geçiş lâzım gelmez. Bu yolun, her hâl üzere dâima kemâl vasıflarıyla vasıflandırılan erleri, ancak 'İlm-i billâh'; yâni 'Allah'ı bilme' hususunda başkalarından öne geçmeye bakarlar. Bir de şu var ki, onların Allah'ı bilme rütbesindeki hâleri de diğerlerinden daha başkadır. Onlar faziletleri ve üstünlükleri hazinelerinden talep ederler; onların katlarında muteber tuttıkları kemâl de bu hâllerden başkası değildir." ("Kitâbu Cevâhirü'l-Kıdem alâ Fusûsu'l-Hikem", Süleymâniye Ktp. Reşîd Efendi, nr.: 407, vr. 67^b-68^a)

Nübüvvet ve Velâyet;

Duvarı Tamamlayan Altın ve Gümüş Son İki Tuğla:

Muhammed Mahmûd ed-Dâmûnî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Cevâhirü'l-Kıdem alâ Fusûsu'l-Hikem**"in bir başka noktasında, Hâtemü'r-rusûl olan Muhammed Aleyhisselâm'ın kendisini nübüvvet duvarını tamamlayan son tuğla olarak görmesinin mânâsı üzerine eğilerek, onun ancak Zât-ı İlâhî ile mülâkî olması bakımından bir "tâbî" olduğuna dikkati çekmiş; kendisini, aynı duvarı altın ve gümüş iki tuğla ile tamamlamış hâlde gören Hâtemü'l-evliyâ'nın ise, tüm velâyetlerin Hâtem'i olması nedeniyle altın tuğla mahallinde bulunduğunu ifâde ederek, bu "altın" ve "gümüş" tuğla benzetmesinin Hikmet'in zâhir ve bâtına galip gelişini temsil ettiğine işâret etmiştir:

"Bir defasında Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-e peygamberlik, tuğlalardan yapılmış bir yapının duvarı şeklinde temsil olundu.

Nitekim duvar onunla -sallallahu aleyhi ve sellem- tekmil olup tamamlanmıştı. O, kendisini tamamladığı bu binâdan ve bu mekânın en yücesindeki tek bir tuğladan başkasını görmedi.

Zikrolunan o duvar, onun etrafını dönüp tamamladığı, bütün işler hakkında, hiçbir şeye ihtiyaç bırakmayan duvardır.

O öyle bir duvardır ki, Peygamber Aleyhisselâm şu buyruğu ile ona işaret etmiştir:

'Bana cennetin yeryüzünde de misli gösterildi.'

Bu duvar, Nübüvvet duvarından kinayedir ki, Peygamber Aleyhisselâm onun imamı olmuştur.

Ayrıca o, iki gayb mânâsını ve cismânî sûretler içinde rûhâniyyetlerin zuhurunu temsil etmesi bakımından Mescid'in de duvarıdır. İşte Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- risâleti yönünden değil, nübüvveti ve velâyeti bakımından, nübüvvet duvarının kendisiyle tamamlandığı, nübüvvetler ehli üzerindeki en yüksek makamın ve seyyidliğin kendisiyle tamamına eriştiği bu bir tuğladan başkasını görememiştir. Onun tuğlası, şüphesiz bütün tuğlalardan daha yüksek ve yüce idi; onların meziyetlerinin ve mânevî kemâllerinin 'duvar' olması yönünden, vasıfların ve kemâllerin ona ertelenmesiyle tamamlamıştı. O -sallallahu aleyhi ve sellem- bu bir tuğla ile, bütün Enbiyâ'nın ve Rusûlü'l-kirâm'ın metbû'u (tâbî olduğu kişi) olduğu için, 'tâbîlik' hükmü nedeniyle öne geçmişti.

O, Cebrâil Aleyhisselâm vâsıtasıyla kendisine vahyedildiği vakit, makam itibariyle değil, Hazret'in yüce Zât'ına mülâkî olmak sûretiyle bir tâbî idi.

Tıpkı Allah-u Teâlâ'nın buyurduğu gibi:

'De ki: Ben ancak bana vahyolunana tâbî olurum!' (A'râf: 203)

Yani ilhamla değil, kelâmıla vahyolunana tâbî ve herhangi bir makâmın Hazret'iyle değil, Yüce Hazret-i Zât'la mülâkî olurdu. Nitekim 'gümüş tuğla' tâbiri, Hikmet'in zâhire gâlip geldiğine işaret eder. Buna mukâbil olarak, 'altın tuğla' da Hikmet'in bâtına galebesine işaret eder.

Hâtemü'l-evliyâ'ya gelince; risâlet velâyeti, nübüvvet velâyeti ya da iman velâyeti, risâleti yönünden Resul veli, iman velâyeti yönünden Nebi veli olan, Kâinâtın Seyyid'inin bu kişideki velâyetinin içine dahildir. Zira o, hem risâlet, hem nübüvvet hem de iman velâyetininin Hâtem'idir, hangi kısım ile ilgili olursa olsun (mutlak anlamda) o Hâtemü'l-velâye'dir, dolayısıyla o da bu rüyâdan hâlî olmaz." ("Kitâbu Cevâhirü'l-Kıdem alâ Fusûsu'l-Hikem", Süleymâniye Ktp. Reşid Efendi, nr.: 407, vr. 68^a-68^b)

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (77)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- (17)

**Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin
Hâtemü'l-Evliyâ'nın Vazifesi İle İlgili Mühim Bir İfşaatlarının İzâhı (2):**

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin "**İlmü'l-Evliyâ**" kitabında yer alan, Hâtemü'l-evliyâ'nın vazifesi hakkındaki ifşaatlarının izâhını arz etmeye devâm ediyoruz:

Hâtemü'l-evliyâ'nın manevi hakikatine dikkatle nazar eden Sa'deddîn el-Hamevî -kuddise sırruh- Hazretleri; bu makâmın, Beytullâh'ın mânevî aslının içine sığdırıldığı bir sûretten ibaret olduğunu keşfetmiş ve Peygamber'imizin de hakikati olan bu has mertebeyi şöyle tarif etmiştir:

"Bil ki, Peygamber'imizin -sallallahu aleyhi ve sellem- hareketleri, dünya halkına velîlerin sûreti üzerinden ulaşır. Bunların hepsi, velâyet evlerinin hücrelerinden dokuz harekettir; sonra 'Hâtemü'l-evliyâ' sûretinin içine sığdırılan 'Beytullâh'ın (Allah'ın evinin) hakikatinden meydana gelen Peygamber'imizin ki -sallallahu aleyhi ve sellem- ortaya çıkar." ("Risâle fi Zuhûr-ı Hâtemü'l-Velâye", Süleymâniye Kütüphânesi, Ayasofya, nr.: 2058, vr. 207^a-207^b)

"Onlar Azîz ve Celîl olan Allah'ın Kitap'ta zikrettiği hidâyet imamlarıdır."

Buyurur ki:

'Yarattıklarımızdan öyle bir topluluk da vardır ki, onlar Hakk'a iletirler ve Hakk ile hüküm verirler.' (A'râf: 181)"

Vazifeleri budur, bu vazifeyle gelmişlerdir. Hazret-i Allah'ın göndermesinin sebebi de budur.

Vazife-i İlâhî olduğu içindir ki;

"Onlar, kendilerine itaat etmeleri halka vâcip kılınan emir sahipleridir."

İşte bu vâcip kılınmanın sebebi; bizzat kendisi göndermiş, bu vazîfeye O tâyin etmiş, ona bu lütfu O vermiş. O gönderdiği, O'nun vazifesi ile vazifeli olduğu için ve bizzat O'nun halîfesi olması hasebiyle; tâbî olmak, teslim olmak, tasdik etmek vâcip kılınmıştır.

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri bu hususta Âyet-i kerîme'lerin hakikatine nazar ederek, Âl-i İmrân sûre-i şerîf'inde: **"Onu tasdik etmenin halka vâcip olduğu"**ndan mevzu edildiğini haber veriyor.

"Allah-u Teâlâ şöyle buyurmuştur:

'Allah'a itaat edin, Resul'üne itaat edin. Sizden olan emir sahiplerine de!' (Nisâ: 59)"

Allah'a ve Resul'üne itaatten sonra, **"Emir sâhipleri"**nden mânâ onun Vekîl'idir.

Vekîl'i kimse, "Ulü'l-emr" odur; yânî Hâtemü'l-velî'dir.

Hüseyn bin Abdullah el-Abbâsî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin;

"O ise Veliyyü'l-Hamîd olan Allah'ın Vekîl'idir." dediği yer de burasıdır, çok sırlar açılıyor.

"Allah Azze ve Celle'nin kendisine itaati, üstünlüğü nedeniyle Resul'üne itaatin içinde kılması da bundandır."

Allah Tebâreke ve Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

'Peygamber'e itaat eden, muhakkak ki Allah'a itaat etmiş olur.' (Nisâ: 80)

İşte bu, bu ümmete, onun diğerlerinden mükerrem kılındığını bildirmek içindir. Onun derecesi diğer Resul'lerin derecesinden daha yüksektir. Zira bu, O'nun bütün herkese 'Hatmü'n-nübüvve' ile gönderdiği kuludur. Ona hem nübüvvet vermiş, hem de onu kendisiyle hatmetmiştir. Nefsi, hevâsı ve hevâsının kendisine yol bulabilecek bir gölgesi yoktur.

İşte Allah onu da ona yükseltmiş; kendisine bir keramet vererek, O'nun ümmetinin içindeki halifelerden kılmıştır. Dolayısıyla onları da hevânın gölgesinden ve nefislerinin kendisini hatıra getirmesiyle ilgili alâkalardan tefrik etmiştir."

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ine ne verdiyse ona da vermiştir.

Ona verilen nübüvvettir, buna da onun velâyetini vermiştir.

Ona verilen mûcizedir, ona verilen kerâmettir.

Onun nefisini müslüman yaptığı gibi, onun nefisini de müslüman yapmıştır, hiç fark yok.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri devamla:

"O, onu diğer Resul'lerden üstün yaparak, kendisine itaati Resul'e itaatin içinde kıldı. Diğer veliler üzerindeki üstünlükleri nedeniyle, bu halifelere itaati ümmete vâcip kılması da tıpkı bunun gibidir." buyuruyor.

O da O, O da O... Başka bir izâhı yoktur; kim Resûl'e itaat ederse Allah'a itat etmiş olur:

"Peygamber'e itaat eden, muhakkak ki Allah'a itaat etmiş olur." (Nisâ: 80)

Hazret-i Allah'a, Resulullah'a, Ulü'l-emr'e itaat edin buyruğunun hikmeti de budur.

Hazret ifşaatının sonunda ise şöyle buyuruyor:

"Onlar has veliler ve Allah'ın yeryüzündeki erleri olan öyle kimselerdir ki, peygamberler ve şehidler kıyamet gününde onların yerlerine ve Allah-u Teâlâ'ya olan yakınlıklarına gıpta edeceklerdir. Allah bilendir." ("Kitâbu 'İlmü'l-Evliyâ"; Bursa İnebey Yazmalar Ktp. Haraççioğlu, nr.: 806, vr. 45^b-46^a)

Allah-u Teâlâ Yahya Aleyhisselâm'a bu büyük zâtı müjdelemiş ve Hadis-i kudsî'de şöyle buyurmuştur:

"İzzet ve Celâl'ime yemin ederim; ben onu öyle bir gönderişle göndereceğim ki, Nebî'ler ve Resul'ler dahi ona gıpta edecekler!" (el-Muhabbe li'l-Muhâsibî", s. 22-23)

Az evvel Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin ifşatında yer verdiği Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz'in beyanındaki derûnî hikmeti, Ebu Tâlib el-Mekkî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Kûtu'l-Kulûb"** isimli eserinin muhtelif yerlerinde yer vermiş ve îzâh etmiştir.

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

Nefs ve Dereceleri (3)

3. Nefs-i Mülhime:

İbâdet, zikir ve riyâzetlerin artması, nefisle şiddetli bir mücâdeleye girişilmesi neticesinde kalp üzerindeki perdelerden birisi daha kalkarsa, nefsin üçüncü makamına çıkmış olur ki, bu makama "**Nefs-i mülhime**" denir.

Allah-u Teâlâ'nın insânî ruha isyan ve itaatını vasıtasız olarak ilham etmesinden dolayı bu dereceye "**Mülhime**" ismi verilmiştir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Hidayeti kabul edenlere gelince, Allah onların hidayetini artırmış ve onlara takvâ yollarını ilham etmiştir." (Muhammed: 17)

Ruh terakki edip kuvvet buldukça nefse hâkim olmak ister. Birçok mücâhede ve mücâdeleden sonra, bu mertebede nefis ıslah olmuştur. Artık vücutta hâkimiyet ruhun eline geçmiştir.

Müminle kâfir iki ordunun mütemadiyen birbirleriyle çarpıştıkları gibi, vücutta da aynı şekilde ruhun ve nefsin yeri vardır ve bunlar zaman zaman iki ordu gibi çarpışırlar. Fakat bu çarpışmalardan kişinin haberi olmaz. Bu çarpışmalar esnasında gerçekten tutulanlar; manevî destekle, ruhanî terbiye ile nefsin arzularını bastırır. Bu noktada nefis mülâyimleşir ve sakinleşir. Fakat hiçbir zaman hile-i desiselerinden emin olunmaz.

Bir insan buraya kadar kendi ihlâs ve gayreti ile çıkabilirse de, buradan ileriye ancak bir Mürşid-i kâmil'in kılavuzluğu ile gidebilir.

Bir subayın kurmay olabilmesi için nasıl ki hususi bir eğitime ihtiyacı varsa, Nefs-i mülhime'den sonraki terakkiyat için de mutlaka Fenâfillah'a çıkmış bir kâmil mürşide ve onun mânevî terbiyesine ihtiyaç vardır. Zira vuslat mürşidsiz olmaz. Mürşid onu şüphe karanlıklarından kurtarıp tecelli nurlarına çıkarır.

Bu makamda kalanların bazısı yarı deli yarı velidir, bunlara "Meczub" denir.

Nefs-i mülhime'nin seyri "**Alallah**"tır. Bu makamda sâlikin kâlbinde hakikat nurları doğduğundan, onları müşâhede etmekten dolayı içinde mâsivâ kalmaz. Âlemi, ruhlar âlemidir. Yeri ruhtur. Hâli aşktır. Kendisine gelen mânâ mârifettir.

Sıfatları: İlim, cömertlik, kanaat, tevâzu, sabır, ezâya tahammül, özürleri kabul, güzel zan, hoşgörü...

Bu makamda sâlik, bütün varlıkların âlemlerin Rabb'i olan Allah'ın kudret elinin altında olduğunu müşâhede ettiğinden, hiçbir mahlûka itirazı olmaz. Fâil-i mutlak'ın fiillerini seyrederek. Aslâ geri dönmemeye gayret eder.

Nefs-i mülhime'nin diğer vasıfları da şunlardır:

Hayretle şaşkınlığa düşmek, makamlara ermek, kabz ve bastın gelişi, havf ve recânın gidişi, zikrullahı sevmek, güler yüzlülük, hikmetle konuşmak, müşâhede ve murakaba...

Bu makamda mürid zayıftır, Hakk'a gidemez. Celâl ve Cemâl'i fark edemez. Beşeriyetin gereği haller ondan tamamen silinmediği için, gâfil olduğu bir anda nefsi hemen geriye dönüp aşağıların aşağısına iner ve eski kötü alışkanlıklarına devam eder. İtikadı bozulup ibâdeti terkeder. Şeytânî hayalleri Rahmânî tecelliler sanır. Böylece helâka gider.

Bu makamdaki sâlike en mühim ve gerekli olan şey, bağlı bulunduğu Mürşid-i kâmil'e öz irâdesi ile ve titizlikle itaat edip, her emrine tam teslim olmaktır. Ayrıca nefsin istek ve arzularına şiddetle muhalefet etmelidir. Çünkü bu makamda yükselmek mümkün olduğu gibi, her an düşmek tehlikesi de vardır.

Nefs-i mülhime Kur'an-ı kerim'de şu şekilde geçmektedir:

"Her bir nefse ve onu düzenleyene, sonra da ona isyanını ve itaatını ilham edene yemin ederim ki, nefsini temizleyen kurtulmuştur." (Şems: 7-8-9)

Âyet-i kerime'lerde nefse iyilik ve kötülüklerin ilham edildiği bildirilerek, ilham alan nefse dikkat çekilmiştir.

Buradaki temizlenmekten maksat, ahlâk-ı zemime adı verilen "*Şehvet, gadap, kin, kibir, riyâ, hased...*" gibi kötü huylardan temizlenmektir. **"Temizlenen kurtulmuştur."** Beyan-ı ilâhî'si de bu mânâdadır. Yoksa zâhiri temizlik, ya da "*Oruç tuttum temizlendim.*" gibi basit bir mânâ çıkarılmamalıdır.

.

Bu makamda kalanların bazısının yarı deli yarı veli olduklarını söylemiştik. Bunun mânâsını size üç noktada izah edelim:

1.Fenâfillah'a ulaşmış bir Mürşid-i kâmil müridi yürütür, yürü demez.

Binâenaleyh bir müridin ezelde böyle bir Mürşid-i kâmil'de nasibi varsa; **"Emmâre"**yi ve **"Levvâme"**yi geçip **"Mülhime"**ye geldiği zaman **"Fenâfişşeyh"** olur ve **"Fenâfirresul"** kalesine alınır, tahsile başlar. Bundan haberi bile olmaz, icabederse duyururlar, icabetmezse duyurmazlar. Kimisini açık kimisini kapalı götürürler.

2.Fenâfillah'a çıkmamış bir mürşid ise müridi yürütemez, ders verir yürü der. O da Fenâfirresul'e kadar gelir, önüne koca bir kale çıkar ve burada durur. Onu içeriye alacak bir fert olmadığı için öteye geçemez. İlim, amel ve ihlâsı nispetinde ibadetine taatına devam eder ve Allah-u Teâlâ'nın sevgilisi olabilir.

3.Bu ikinci sınıfta olan kimselerin bazıları da o kalenin önünde bocalar. Bocalayınca şeytan zaten onun peşindedir, hemen yuları ona takar. Evden eve, bayırdan bayıra, dağdan dağa dolaşır. Şeytan onu bu güç noktalara sokunca, bu sefer küfretmeye başlar. Şeytan bu hâli ona sevdirdiği için, marifet yapıyormuş gibi hoşuna gider. İhlâsı da elinden alınır. Artık onun orada tutunması Mevlâ'ya kalmış. Kimisi de en aşağı dereceye kadar düşer. Allah'ımız cümlemizi muhafaza buyursun!

Hülâsa edecek olursak; birisi Fenâfirresul kalesine giriyor ve tahsiline devam ediyor, ötekiler kaleye gelince içeriye alınmadığı için -çünkü orası girme yeri değil, alınma yeridir- kimisi ihlâsıyla devam ediyor, kimisi de bocalayıp aşağıya kayıyor.

4. Nefs-i Mutmainne:

Şirkten, şüpheden, isyan ve hatadan temizlenmiş, Mevlâ'nın hitâbıyla ıstıraplardan kurtulup huzura kavuşmuş nefis demektir. Kalp üzerindeki dördüncü perdenin kalkmasıyla, ruh mutmainne makamına yükselir.

Nitekim Allah-u Teâlâ bu dereceye yükselmiş nefse:

"Ey mutmainne olan nefis!" kelâmı ile hitap etmiştir. (Fecr: 27)

Nefs-i mutmainne'de müridin seyri **"Seyr-i maallah"**tır. Âlemi, hakikat-ı Muhammediye'dir. Yeri sırdır. Hâli, sâdık bir tatmin hâlidir. Kendisine gelen mânâ şeriatın bazı sırlarıdır.

Nitekim bir Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Onları hidayete erdirecek ve hallerini düzeltecektir." (Muhammed: 5)

Sıfatları: Cömertlik, tevekkül, sabır, şükür, hilm, teslimiyet, rızâ, sıdk, ibadet, rifk, gülyüzlülük, tam müşâhede, sürekli huzur, büyüklere tâzim, kalp sevinci, tatlı dil, kusurları örtme, hataları bağışlama...

Sâlik bu makamda Kur'an-ı kerim ve Sünnet-i seniyye'ye tam olarak uyar. Bu makamda olan kişiyi görenlerin gözleri, dinleyenlerin kulakları zevk duyar. Sözleri bıkkınlık değil, sıdk ve safâ verir. Dilleri şeriat hikmetlerine, hakikat sırlarına ve mânâ inceliklerine tercümanlık eder. Oysa ki, ne bir kitap mütâlâa etmiş ne de kimseden bilgi istemiştir. Söyledikleri Kur'an-ı kerim'e ve Hadis-i şerif'lere uygun gelir. Çünkü o **"İlhâmât-ı ilâhî"**ye mazhar olmuştur. Bundan dolayı edep ve hayâ deryasına dalmıştır. Ona haşyet ve heybet hâli verilmiş, vakar elbisesi giydirilmiştir.

İnsanlarla ara sıra görüşüp, iç âlemine doğan hikmetlerden onlara söyler. Dostlarını istidatları kadar irşad eder.

Çoğu vakitlerini ibâdetle geçirir. Tâ ki daha yüksek derecelere ulaşmaktan mahrum kalmasin.

Nefsi terbiye ederek mutmainne derecesine kavuşturmak için Allah-u Teâlâ'ya niyazda bulunmalıdır.

Nitekim Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir duâlarında şöyle buyurmuşlardır:

"Allah'ım! Senden itminana kavuşmuş bir nefs-i mutmainne dilerim ki, sana kavuşmaya iman etsin, takdirine râzı olsun, verdiklerine kanaat etsin." (Taberânî)

Bu mertebe, saâdet ve bahtiyarlık mertebesidir.

Bu makamda duâ ve virdlere devamla, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in sevgisi bambaşka bir hâl alır.

Bu makama gelindiği zaman, nefis artık teslim bayrağını çeker.

Tevhidin; vücudî tevhid, şuhudî tevhid, meşhud tevhid olmak üzere üçe ayrıldığı ve bunların izahları daha önce yapılmıştı. Ancak nerede olduğu izah edilmemişti.

Şuhûdî tevhid Nefs-i mutmainne'de tecelli eder. Artık teslim olduğu, itminan olduğu için, Allah-u Teâlâ'nın kudretini seyretmeye başlar.

Kör göz, şaşş göz, bir de gören göz var demiştik. Nefs-i emmâre'de olan bir insan zâlim ve câhil olduğu için, ancak zahiri ilimlerle yani satır ilimleri ile kulaktan duyduğunu alır. Zannı ile, dış duygusu ile icraatını yapar. Kendi içtihiadı ile hareket eder. Bir müddet hakikata kördür.

Nefs-i mutmainne'ye geçen bir insan ise şaşığıdır. Allah-u Teâlâ'nın azametini seyrederken, kendi varlığını da seyrederek. Allah-u Teâlâ'nın ulûhiyet sırlarını her zerrede temâşâ ettiği gibi varlığı ile temâşâ ettiği için biri çift görüyor, körlükten kurtulamamış, fakat şaşığı olmuş.

Tasavvur buyurun Tarikat-ı aliye nasıl bir ilim-irfan mektebidir ki, körlükten kurtulup şaşığı haline geliyor. Daha da çok çalışabilirse, Allah-u Teâlâ onu gören göz de yapar. Binaenaleyh Nefs-i mutmainne'de nefis ruha teslim olur, Allah-u Teâlâ'nın hükümlerine rızâ gösterir.

Ârifler, nefsin mülhime ve mutmainne derecelerindedirler. Bu dereceler Fenâfillâh makamında tecelli eder.

Burada ihlâsla ibadet ve taatına devam ederse, Allah-u Teâlâ'nın bütün emirlerine boyun büktüğü zaman; Râziye'ye, Mardiyeye çıktığı gibi, Nefs-i sâfiye'ye dahi çıkabilir.

"Ey mutmainne nefis!" diye başlayan Âyet-i kerime'nin sonunda:

"Gir cennetime!" (Fecr: 30)

İfadesi yer almaktadır. İşte gerçek saâdet ve selâmet bundan ibarettir.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

İSLÂM İLMİHALİ

Mescidler

İbadetlerin toplu halde edâ edilebilmesi için câmi ve mescidler yapılmıştır. Dinimiz cemaat ruhuna büyük önem vermiştir. Cemaatte rahmet ve bereket vardır. Bunun içindir ki her mescidin fazileti çok büyüktür.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Allah'ın mescidlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe inanan kimseler imar eder." (Tevbe: 18)

Mescidler Beytullah yani Allah'ın evi olduğu için gereken saygı gösterilmeli, edeblerine riâyet edilmeli ve her türlü taşkınlıktan sakınılmalıdır.

Cenâb-ı Fahr-i Kaînat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyururlar:

"Kulluk vazifelerini yapmak için gönlü câmilere bağlı ve onları seven bir kimseyi görürseniz kemâl-i imânına şehâdet ediniz!" (Tirmizi)

"Gece karanlığında câmilere gidenleri kıyamet gününde nûr-i tâm ile müjdeleyiniz!" (Tirmizi)

"Câmiler, cennet bahçeleridir. (Binâenaleyh ibâdet için câmilerde bulunmak cennette bulunmak, demektir.)" (Buhârî - Müslim)

"Sırf Allah rızası için bir mescid binâ eden kimse için Cenâb-ı Allah cennette bir ev yapar." (Camiüssağır)

"Mescide komşu olan kimsenin mescidin dışında kıldığı namaz eksiktir." (Buhârî)

"Cemaate gidenler için yollarının uzaklığı ölçüsünde büyük mükâfât vardır." (Münâvi)

"İbadet ve tâât için mescide ülfet eden kimse Cenâb-ı Hakk'a ülfet etmiş demektir." (Ahmed bin Hanbel)

"Namaz kılmayı gözeten kimse namaza durmuş gibidir. Namazını edâ edinceye kadar sevâb devam eder." (Ebu Dâvud)

"Mescidde oturup namazı bekleyen kimse, bilfiil namazda bulunmuş gibidir." (Münâvi)

•Bir mescid kıyamete kadar mesciddir. İçi ve arsası mescid olduğu gibi, semâya kadar olan üst tarafı da mescid hükmündedir. Bu sebeptir ki, içinde yapılması mekruh ve yasak olan hususlar bunların üstünde de mekruh ve yasaktır.

•Bir kimsenin kendi mahallindeki mescidde namaz kılması diğer mescidlerde namaz kılmasından daha faziletlidir.

•Mescidler gösterişten uzak ve sade olmalıdır. Duvarlarının ve kubbelerinin tezyin edilmesinde bir beis yoktur. Ancak kible tarafının namaz kılanların dikkatlerini çekecek ve kâlpplerinin huzurunu bozacak şekilde süslenmesi mekruh görülmüştür.

•Namaz kılanın önünden geçmek günahdır. Fakat ileri saflarda yer varken arka tarafta namaz kılanın önünden ileri geçmek câizdir. Çünkü bu kimse kendine hürmet hakkını kaybetmiştir.

•Mescidlere abdestli olarak sağ ayakla girilir ve:

"Allah'ım bana rahmet kapılarını aç!" diye duâ edilir.

Çıkarken de sol ayakla çıkılır ve şu duâ okunur:

"Allah'ım! Fazl ve kereminden talep ederim." (Müslim)

•Mescidlere kollar sıvalı, palto omuzlara atılmış bir şekilde girilmez, dizleri dikerek veya ayakları uzatarak rastgele oturulmaz. Kirli ve ıslak ayaklarla, kirli çoraplarla girilmez.

•Mescidlerin temizliğine zarar verici ve cemaati tiksindirici hallerden kaçınılmalıdır.

•Kokusu eziyet veren soğan ve sarımsak gibi şeyleri yiyen kimselerin cemaat arasına girmeleri uygun değildir.

•Mescidlerde yüksek sesle konuşulmaz, gürültü yapılmaz, dünya işleri konuşulmaz, alış-veriş yapılmaz, kaybolan mal ilân edilmez, parmaklar çıtlatılmaz.

•Safları fazla sıkıştırıp namaz kılanların huzurunu kaçırarak şekilde ara yere girilmez.

•Yer hususunda tartışılması ve itişilmesi mekruhtur.

•Mescidin içinde dilencilik yapmak, dilencilere para vermek haramdır.

-Elektronik Harp-

Kod Savaşları

Elektronik harpte, füze, uçak, insansız araç, radar yazılım teknolojilerinde, bilgisayar işletim sistemlerinde yerli, millî çözümler üretmezsek küresel bir güç olamayız. Yunanistan, İsrail gibi ülkelerle bile savaşırken çaresizce füzelerimizin denize düşmesini seyrederiz.

Harp teknolojisi günümüzde hemen hemen tamamen dijitalleşmiş durumda. Uçaklar, füzeler hepsi dijital kodlardan oluşan yazılımlarla sevk ve idare ediliyor. Klasik toplar, obüsler bile dijital teknolojinin yardımıyla hassas hedef tayini yapılmak suretiyle kullanılıyor.

Bu hızlı gelişime kullandığımız arabalardan pay biçebilirsiniz. Artık en ucuz otomobillerde bile görev bilgisayar standart hale gelmiş durumda.

Söz konusu olan bir silah sistemi olunca üreticiler daha komplike yazılımlar kullanıyor ve bu silahın kendisine karşı kullanılmasını da engelleyecek sistemleri entegre ediyor. Yani mesela bir tüfeği, tabancayı aldığınız zaman onun kumandası sadece sizin elinizdedir, çünkü onun içinde sizin bilmediğiniz yazılım kodları ile çalışan herhangi bir dijital yapı yoktur. Ancak bir uçağı, güdümlü bir füzeyi, bir radar sistemini, insansız hava aracını ... aldığınızda (ithal ettiğinizde) onun kumandası sadece sizde değildir.

Falkland Savaşı, Exotec Füzesi, İngiliz-Fransız Kod Dayanışması:

1982 yılında Arjantin kendince haklı nedenlerle ülkesinin hemen yanındaki Falkland adalarını işgal etmiş, bunun üzerine İngiltere bölgeye donanmasını göndermişti. Arjantin ve İngiltere arasındaki savaşta bizim hafızamızda "İngiltere binlerce kilometre öteden gitti, Arjantini dize getirdi." kısmı var. Ancak Fransız Exotec füzeleri yüzünden İngilizler'in mühim zayıflar verdiğini ve Fransa'dan bir şekilde temin ettiği füze kodları ile bu kötü gidişi durdurabildiğini bilmeyiz.

"... İngilizlerin Arjantin denizaltısı Santa Fe'yi batırmaları üzerine, Arjantin misilleme olarak Super Etendard uçaklarıyla Fransız yapımı Exocet füzelerini kullanarak, İngilizlerin Sheffield destroyerini batırdı. Füze geminin tam ortasına isabet etmiş, 20 denizci ölmüş, 24'ü de yaralanmıştı. Bu taarruz İngiliz askeri yetkililerinin, ... Exocet füzelerinin, Arjantin'i zafere götürebileceğini düşünmelerine yol açmıştır. ... Arjantin de İngilizlere kayıplar verdimeye devam etmiş, birkaç gün içinde 4 gemi; 2 füze-atar fırkateyn (Ardent ve Antilope), 1 yük gemisi (Atlantic Conveyor) ve 1 destroyer (Conventry) batırmayı başarmıştır. İngiltere ... Exocet füzelerinin ve bu füzeleri atan 'Super Etendard' uçaklarının üreticisi olan Fransa'dan yardım almaya karar vermiştir. Bu konuda İngiltere'nin her isteğine olumlu yanıt veren Fransa savaşın sonucunun İngiltere için zaferle sonuçlanmasında büyük rol oynamıştır. ...

Exocet füzelerinin üretici firması Aerospetiale sözcüsü Patrick Mercillon 'Herhangi bir bilgi transferi olmuşsa, bu hükümetten hükümete olmuştur; ben bunu teyit edemem, inkâr da edemem' şeklinde açıklama yapmıştır. Ayrıca savaştan sonra konuşan dönemin yetkilileri, böyle bir bilgi alış verişini olduğunu söylemişlerdir.

... Falkland Savaşı; bize milli yazılımın önemini gösteren çok iyi bir örnektir. ..." (Mustafa Nalçı, Pusula- DHO Öğrenci Dergisi, 63. sayı)

"... 1987'de bir Irak Mirage F-1'i, 2 Exocet'le Körfezde bulunan Amerikan fırkateyni USS Stark'ı az kalsın denizin dibine yolluyordu. 37 Amerikan denizcisi öldü.

... Bu füzenin Amerikan karşılığı Harpoon'dur. Donanmamızda bol miktarda var. Ancak öyle savaş koşullarında efsane olmuş bir marifetini henüz görmedik." (Tuncer Bahçivan, 14.05.2012)

Benzer bir kod dayanışmasının Rus-Gürcü savaşında yaşandığına dair STRATFOR belgelerine de yansıyan haberler çıkmıştı. Buna göre; Gürcistan'ın kullandığı insansız hava araçlarının kodları karşılığında Rusya İsrail'e TOR-1M hava savunma füzelerinin kodlarını vermişti. Bilindiği üzere İran hava savunmasını ağırlıklı olarak bu Rus füzeleri ile kurmuş durumda.

Baykar Makina'nın Sitemi:

Baykar Makina insansız hava araçlarına kendisini adanmış, rakiplerine göre küçük bir firma olmasına rağmen önemli başarılar sağlamış bir kuruluş. Elde ettiği bütün başarılarla rağmen karşılaştıkları engelleri firmanın internet sitesinde sitem dolu bir yazı ile dile getirmişler.

Konumuzla ilgili bu yazıyı kısaltarak alıyoruz:

"İsraile tabii ki muhtaç değiliz ancak...

... Sn. Murad Bayar'ın SSM müsteşarı olarak atanması ile birlikte savunma sanayinde Türk tasarımlarına öncelik verileceği, yine 2004 mayıs ayında İHA'ların artık milli olarak geliştirileceği açıklamaları ... sonucu olarak bir yandan TAI tarafından ... Anka olarak adlandırdığımız ... Özgün TİHA Geliştirme Programı başlatılırken, bir yandan da 2005 yılında ... Mini İHA programı başlatıldı. Programa bizimle birlikte Vestel, ODTÜ ve Global firmaları katıldı. ... Bu firmalardan ... otomatik uçuş performansını gösteren uçuşlar yapılması isteniyordu. ... Programa katılabilme şartı ise, ki burası çok hassas bir nokta; ... yurtdışından hazır alınan bir otopilotla ama özgün bir gövde ile de bu programa katılabiliniyordu. ... Rakip firmaların hazır Otopilot sistemi kullanmasına rağmen uçuş gösterisinde başarılı olan sadece bizim sistemdi. .... birinci olarak seçtiğimiz bu uçuş demosundan sonra Mini İHA programına resmi olarak başlamamız yani sözleşmenin imzalanması bir yılı aşkın bir süre aldı. ... İsrail'den alınan Taktik İHA sistemleri bir ay gibi bir sürede sonuca ulaştırılabilir, ancak herhangi bir destek olmadan milli ve özgün olarak geliştirilmiş bir İHA sisteminin KOBİ ölçeğinde yerli bir firmadan almaya karar vermek de bir yıl sürebiliyor!

... bu bir senelik bekleme periyodunda ... faaliyetlerimiz aynı hızıyla devam etti. ... döner kanat helikopter Mini İHA'nın (Malazgirt İHA) ... üzerinde çalışmalarımızı yoğunlaştırdık. ... 2007'de tarihi bir demo gerçekleştirdik. ... Malazgirt helikopterleri aynı anda tam otomatik uçuş yapmaları suretiyle biri bir dağın tepesini, diğeri başka bir tepeyi gözlemleyecek şekilde simultane uçuş gerçekleştirildi. ...

... SSM tarafından Taktik İHA Geliştirme Projesi ... bizimle birlikte Vestel firması davet edilir. 35 kg taşıma kapasitesi, 18 bin feet irtifada 10 saat havada kalış vb. belirlenen kriterleri firmaların ... uçuş demosu yapılmak suretiyle sergilemeleri talep edilir. ... Ekim 2009 tarihinde Taktik İHA Sistemi ... resmi heyet huzurunda gösterilmiş, ve ... tüm performans kriterlerini başarılı bir şekilde tamamlayan tek sistem olmuştur. Bu başarılarını sergilediği dönem içerisinde İsrail'den alınan Heronlar dahi Batman'da İsraili yer pilotları tarafından manuel iniş ve kalkış yaptırılıyordu. ... 2010 ocak ayında gerçekleştirilen Savunma Sanayi İcra Kurulu'nda Taktik İHA programını kazanan firmanın KaleBaykar olduğu açıklanmış, 12 adet Taktik İHA alımı için sözleşme görüşmelerine başlanması kararı alınmıştır.

O gün bugündür hala sözleşmemiz imzalanmadı. Taktik İHA'larımız ... hangarda duruyor. Bir yanda icra kurulu kararı var bunu onaylayan Başbakan, Genel Kurmay Başkanı ve Savunma Bakanı, bir yandan da 18 aydır uygulanmayışı. Bir yandan da bakıyoruz ki bu ihalede bize karşı kaybeden taraf olan Vestel ödüllendirilmiş 6 adet Taktik İHA siparişi sözleşmesi imzalanmış durumda. ... Sözleşme imzalamak için ... marifet bürokrasi koridorlarında uçabilmemiş.

... Amerika'dan ihraç lisansı ile ithal edilen otomatik iniş kalkış sistemi, ataletsel seyrüsefer sistemine (INS-GPS), aviyonik bilgisayarı vb. en kritik bileşenlerinin hazır alındığı Anka İHA sisteminin lanse edilerek, tamamen özgün bir şekilde geliştirilmiş ve de detayları ile bahsettiğim tam otomatik uçuş performansını tamamlamış ve bütün bunları 5 krş SSM desteği almadan geliştirilmiş Bayraktar Taktik İnsansız Hava Aracı'ndan bahsetmemek, göz ardı etmek olur mu? Bu çalışmaların üstünü çizmek yerine altını çizmemiz gerekmiyor mu? Sizlere soruyorum..." (08/09/2011, baykarmakina.com /muhtacdegilizancak)

Mini İHA'ları başarı ile üretilip TSK'ne teslim eden, hatta dışarıya ihraç eden Baykar Makina bu sitem dolu yazıyı internet sitesine koyma ihtiyacı hissediyorsa ortada mühim bir eksiklik olduğunu kabul etmemiz gerekiyor. Özellikle yazının son paragrafındaki bilgiler doğru ise bizim diye övündüğümüz ANKA'nın en kritik bileşenlerinin ithal olduğunu da öğrenmiş bulunuyoruz.

İsrail Uçakları'nın Hava Sahası İhlalleri, Türkiye'nin Elektronik Harp Seviyesi:

İsrail uçakları önce Kıbrıs'ta sonra da Hatay civarında Türk hava sahasını ihlal ettiler. Bir video paylaşım sitesinde bu ihlal sırasında yaşanan Türk tarafına ait telsiz konuşmaları yayınlandı. İsrail kaynaklı olması muhtemel kayıta bir ayrıntı dikkati çekiyor: Türk ve İsrail uçakları karşılıklı olarak füze sistemlerini birbirine kilitledikten sonra hem Türk F16'sı hem de yer radarımız körleşiyor, radar başındaki heyecanlı konuşmalar yerini çaresizliğe bırakıyor. Yüzlerce kilometre ötedeki tanker uçacağımız kendi radarında gördüğü İsrail F15'ine ait koordinatları vererek yardımcı olmaya çalışıyor. Büyük bir zaafiyet ve eksiklik olduğu anlaşılıyor. Yahudi de başka maske altında bu zaafiyeti keyifle ifşa ediyor.

Türkiye kendi insansız harp teknolojisini geliştirmeye çalışıyor, ancak görüldüğü gibi sıkıntılar ve engeller var. Heron hikâyesi, Amerika'dan silahlı predator talepleri, Uludere tartışmaları, İsrail uçaklarının Kıbrıs ve Türk hava sahasını ihlalleri hepsi bu sıkıntıların birer neticesi.

En büyük sıkıntı gönüllerde. Zira hâlâ Avrupa ile NATO ile dost müttefik hikâyesi güdüyoruz, radarlarını ülkemize koyuyoruz, onun bunun silahı ile neticeye ulaşmaya çalışıyoruz. Üstelik bu durum yerli imkânlarımızı artırma heveslerini köreltiliyor, azmi azaltıyor, engel-çengel olmaya çalışanların işini kolaylaştırıyor.

Görüldüğü üzere Amerika'ya kafa tutmaya çalışan Rusya bile işine geldiği zaman İran'ı satabiliyor. Füzelerinin kodlarını düşmanına verebiliyor.

Hal böyle olunca, değil küresel güç olmak; bölgesel güç olma iddiamız bile nakıs kalır. Yunanistan tepemize füzeleri gönderir biz de elimizdeki Amerikan füzelerinin, İsrail İHAlarının denize çakılmasını büyük bir kahırla seyrediyoruz... (Heron, Barış Kartalı gibi projelerin gecikmesi de büyük ihtimal bu sistemlere kendi kontrol mekanizmalarını eklemek için uğraşmalarından kaynaklanıyor.)

Bununla beraber elbette bu durumun farkında olan ve tamamen yerli aviyonik ve elektronik harp sistemleri geliştirmeye çalışan kurumlarımız var. Fakat bu çalışmaların acilen topyekün bir seferberlik havası içinde yürütülmesi gerekiyor.

Dünyanın gidişatı bize bunu zorunlu kılıyor...

TARİHTEN SAYFALAR

Kayıp Bir "Fetih-nâme" Metnine Göre; İstanbul'un Muhâsarası ve Fethi-1

29 Mayıs 1453 Salı günü gerçekleşen İstanbul'un fethi, yalnız Türk ve İslâm târihini değil, tüm dünyâ târihini derinden etkileyen en önemli olaylardan biri olarak târihe geçmiş olmasına rağmen, çağ açıp çağ kapayan bu büyük kuşatma onu tâkip eden büyük fetihle ilgili muâsır kaynakların sayısı oldukça azdır.

Fethin yerli ve yabancı kaynakları üzerinde şimdiye kadar farklı araştırmalar ve neşir çalışmaları yapılmakla birlikte, özellikle Osmanlı tarihçilerinin yazdıkları, sayıları birkaç taneyi geçmeyen az sayıdaki eser üzerinde yapılan çalışmalar ve hazırlanan yayınlar son derece yetersiz kalmıştır. Buna paralel olarak, birçoğu fethin muâsırı olan ilk Osmanlı kroniklerinin fetihle ilgili kaynaklarını çözümlenme ve tespit etme yönünde de maalesef en küçük bir adım atılmamıştır.

Bu nedenle biz, fethin bilinmeyen Türkçe kaynakları arasında yer alan; muhâsaranın ve fethin bilinmeyen pek çok noktasını aydınlatacak, geç dönem Osmanlı kroniklerindeki çoğu rivâyetin aslı kaynağını ortaya çıkaracak anonim bir kronikteki muhtasar bir "Fetih-nâme" metnini neşrederek, bu yöndeki kaynak çalışmalarına bir nebze olsun katkıda bulunmak istedik.

Bu "Fetih-nâme"nin târihî önemini ve transkripsiyon metnini sunmadan önce, fethin Türkçe yazılmış muâsır kaynaklarına kısaca bir göz atalım.

Fetihle İlgili Muâsır Kaynaklar:

İstanbul'un fethiyle ilgili sınırlı sayıdaki arşiv belgesinden sonra, muhâsara ve fethi safha safha aydınlatabilecek en önemli kaynaklar; hiç şüphesiz fethin görgü şahidleri tarafından yazılan ya da aktarılan ilk ağızdan derlenmiş çağdaş kaynaklardır. Fakat ne yazık ki, tek bir kaynak dışında yalnız İstanbul'un fethini konu alan çağdaş bir kronik yazılmamıştır. Fâtih'in fetihlerini konu alan diğer iki çağdaş kaynak ise, birazdan tanıta- çağımız üzre, müstakil olarak tek başına İstanbul'un fethini değil, kronolojik bir sıra çerçevesinde onun tüm seferlerini konu almaktadır.

İstanbul'un fethiyle ilgili ayrıntılı bilgiler içeren çağdaş Osmanlı "Fetih-nâme"leri şunlardan ibârettir:

1. Tâcî-zâde Ca'fer Çelebi'nin "Mahrûse'-i İstânbûl Feth-nâmesi": Müstakil anlamda İstanbul'un fethini konu alan muâsır sayılabilecek yegâne eserdir. On beşinci yüzyıl Osmanlı fetih-nâme türünün edebî bir üslûpla kaleme alınmış en güzîde örneklerinden birini teşkil eden bu "Feth-nâme", Fâtih devri ümerâsından Tâcî Beg'in oğlu olan ve Yavuz Sultan Selim döneminde nişâncılık ve kazaskerlik görevlerinde bulunan Tâcî-zâde Ca'fer Çelebi tarafından bilinmeyen bir târihte kaleme alınmıştır. Günümüze ancak iki nüshası ulaşan, Celâl-zâde Mustafa Çelebi'nin "Selîm-nâme"sine tam olarak aktardığı bu "Feth-nâme"de, kısa bir eser olmasına rağmen fetihle ilgili, başka kaynaklarda rastlanmayan çok önemli bilgiler yer alır.⁽¹⁾

2. Tursun Beg'in "Târîh-i Ebû'l-Feth": Fâtih devrinde divan kâtipliği yapmış olan Tursun Beg tarafından kaleme alınan ve Fâtih'in tahta geçişinden II. Bâyezîd'in saltanatının ilk yıllarına kadar yapılan fetihleri ve meydana gelen vak'aları anlatan bu eser, fetihle ilgili en mufassal çağdaş kaynaktır. Süslü bir dille, edebî bir tarzda kaleme alınan bu eser de, Fâtih'in hemen hemen tüm seferlerine katılan müellifin: "*Müşâhede itdüm ve beyne'n-nâs tevâtür ile sâbitdür.*"⁽²⁾ demesinden de anlaşılacağı üzere, bir görgü tanığının ifâdelerini yansıttığı için büyük önem taşır.⁽³⁾

3. Kıvâmî'nin "Feth-nâme"si: Fethi anlatan çağdaş kaynaklar arasında yer alan bu "Fetih-nâme"nin, Berlin Staatsbibliothek'te yer alan yegâne nüshasının önce 1955'te Babinger tarafından tıpkı basımı neşredilmiş ve bunu Ceyhun Vedat Uygur'un 2007'de yayınlanan transkripsiyonlu ve sâdeleştirilmiş neşri tâkip etmiştir.⁽⁴⁾ Kıvâmî de tıpkı Tursun Beg gibi Fâtih'in savaşlarına bizzat katılmış ve doğrudan kendi izlenimlerini aktarmış olduğu için, yazmış olduğu eser târihî açıdan çok değerlidir. Her ne kadar Fâtih'in bir kaç seferini ve bu arada önemli bâzı vak'aları atlamış olsa da, fetihle ilgili diğer iki kaynaktan yer almayan önemli ayrıntılar içeren eser, Kıvâmî'nin kurguladığı manzum ve mensur metinlerden meydana gelmekte ve II. Bâyezîd'in Akkirman Seferi ile sona ermektedir.

Kroniklere gelince; II. Murâd, Fâtih ve II. Bâyezîd devirlerini görmüş olan Âşık Paşa-zâde'nin fetih hakkında verdiği bilgiler kendi müşâhedelerine dayanmakla berâber, vak'aları özetleme çabası nedeniyle ayrıntıdan uzaktır. Neşrî bu bilgileri yeni rivâyetler ekleyerek genişletmeye çalışmış; diğer Osmanlı kronikleri de az-çok farklarla aynı bilgileri tekrarlamışlardır. Hamzavî-Oruç Beg grubu ise, fetihle ilgili önemli ayrıntılar içerdiği hâlde şimdiye kadar tespit edilemeyen bağımsız bir kaynağın özetini aktarmıştır. Fakat bu eserler, birer kronik olmaları ve ayrıntıdan kaçınmaları nedeniyle muhâsara hakkında yine de tafsilâtli bir bilgi vermezler.

Bunların dışında; Fâtih devrinde yazılmış iki çağdaş târih kaynağı olmasına rağmen, Karamânî Mehmed Paşa'nın "Tevârîhu's-Selâtni'l-'Osmâniyye"si ve Enverî'nin manzum "Düstûr-nâme"si de fetihle ilgili önemli bir ayrıntı içermezler.

Oruç Beg ve Hamzavî'ye Kaynak Olan Anonim Bir "Fetih-nâme":

Daha önce çeşitli vesîlelerle târihî önem ve değerini göstermeye çalıştığımız, "Oruç Beg Târîhi"nin en önemli kaynağı olan Yapı Kredi Sermet Çifter Kütüphanesi'nde kayıtlı anonim bir "Tevârîh-i Âl-i 'Osmân" nüshasında,⁽⁵⁾ İstanbul'un fethi ile ilgili diğer kroniklerde görülmedik ayrıntılı bilgiler içeren önemli bir metin yer alır. Fethi oldukça sâde ve yalın bir dille tasvir eden bu metnin, o dönemde yazılmış kısa anonim bir fetih-nâmeden aktarıldığı son derece açıktır.

Fetihle ilgili rivâyetlerin genel yapısı ve eser içindeki geçiş/bağlantı noktaları analitik bir yaklaşımla incelendiğinde; asıl eserde Sultan Mehmed'in tahta çıkışı ve Rumelihisarı'nın inşâsıyla başlamış olması gereken metin, Çandarlı Halîl Paşa'nın kule burgazına hapsedilip sonra idâm edilişi bahsiyle sona erer.⁽⁶⁾ Bundan sonra anonim nüsha, tıpkı Hamzavî'nin kroniğinde ve Oruç'ta olduğu gibi; Sultan Mehmed'in İstanbul'daki hıristiyanların önde gelenlerine şehrin tarihçesini sorması, onların da kitaplar getirip Sultân'a bildiklerini sunması ile ilgili kısa bir girişten sonra, aslında müstakil bir eser olduğunu bildiğimiz ve çeşitli nüshaları bulunan, nüshada oldukça uzun bir yer tutan "*Kostantîniyye'nin Târîhçesi*" ile devâm eder.

Âşık Paşa'nın küçük târihçesi üzerine inşâ edilen ve bu yüzden Rûhî ve Âlî gibi müverrihlerin "Âşık Paşa Târîhi" adıyla andıkları bu anonim nüshaya "Fetih-nâme" metni küçük değişikliklerle tam olarak aktarılmış; Hamzavî'nin kroniğinin üçüncü tertip nüshalarında epeyce kısaltılmış; Oruç Beg ise sözkonusu anonimden özetlemek sûretiyle, bu metinden daha geniş bir biçimde yararlanmıştı.

Sonraki müverrihlerden Rûhî Çelebi, Âlî, Müneccim-başı ve Şem'dânî-zâde gibi müverrihlerin de, fethi anlatırken bu nüshadan yararlandıkları kısa bir metin tenkidi sonucunda ortaya çıkmaktadır.

Anonim "Fetih-nâme"nin, Fethin Bilinmeyen Yönlerini Aydınlatmadaki Rolü:

Yapı Kredi Kütüphanesi'ndeki anonim nüshaya yerleştirilen, içerdiği farklı bilgilerle hemen dikkati çeken bir "eklenti metin" (interpolation) formatında günümüze ulaşan "Kostantîniyye Fetih-nâmesi", kısa olmasına rağmen içindeki mühim tafsilât ve farklı bilgiler nedeniyle, fethin bilinmeyen meselelerini aydınlatacak önemli târihî bilgiler içerir. Bu muhtasar fetih-nâmede yer alıp, diğer Osmanlı kaynaklarında yer almayan farklı bilgilerin birçoğunun doğruluğu, dönemin Bizans ve Latin kaynaklarından tespit ve kontrol edilebilmektedir.

"Fetih-nâme"de göze çarpan ilk önemli kayıt, Rumeli hisarının temeli kazılırken, 20 kulaç (yaklaşık 38 m.) derinlikte bir hamam kubbesinin ortaya çıktığı yönündeki bilgidir. Oruç Beg'in eserden aynen aktardığı, başka kaynaklarda rastlanmayan bu önemli bilgi, hisarın eski Bizans harabeleri üzerine inşâ edilip edilmediği yönündeki tartışmaları aydınlatacak ve târihî bir zemine oturtacak değerdedir. Ayrıca "Fetih-nâme", Tursun Beg'in "az müddetde" yapıldığı söylediği hisarın, "dört ayuñ içinde" yapıldığını söyleyerek bu konuda ondan daha fazla tafsilât vermiştir. Kronikte yer alan diğer önemli bir bilgi, İstanbul'un fethinde Türk ordusunun sayısının: "*Anatoli'dan on biñ 'azeb, Rûm-ili'nden on biñ 'azeb devşürdiler*" denilmek "*ve dahı yefiçeriden sekiz biñ*" kişi daha eklenmek sûretiyle, toplam 28 bin kişi olduğunun açıkça belirtilmesidir. Kısa metnin yazarı, devâmındaki cümlelerde Akşemseddîn ve Akbıyık Hazretleri ile diğer Şeyh ve dervişlerin fetihteki rolüne işâret etmeyi de ihmâl etmemiştir.

Elimizdeki "fetih-nâme" metnini kullanan geç dönem Osmanlı müverrihlerinin, surları yıkmak için döktürülen toplarla ilgili bilgileri ondan aktardıkları hâlde bâzı önemli bilgileri atladıkları anlaşılmaktadır. Meselâ, bu "Fetih-nâme"yi ya da onun yerleşik bulunduğu anonim nüshayı kullanan Müneccimbaşı, "Sahâ'ifü'l-Ahbâr"da topçu Saruca'nın döktüğü topla ilgili bilgiyi eserden aynen aktararak: "*Bu fennde mahâreti olan 'Saruca' nâm üç yüz kantar bakırdan bir top dökdi ki, ol vakta gelince bu makûle top dökülmüş degül idi.*" der, ancak başka bir isim zikretmez.⁽⁷⁾ Halbuki biz, Macar asıllı topçu Urban'ın da Fâtih'e gelerek toplardan bir veyâ ikisinin döküm işini üstlendiğini asrın Bizans kaynaklarından biliyoruz.⁽⁸⁾ İşte çağdaş bir kaynak olan "Fetih-nâme"nin elimizdeki metninde, başka hiçbir Osmanlı kaynağında yer almadığı hâlde, Sultan Mehmed'in Saruca ile birlikte Urban'a da top döküm emri verdiği: "*Saruca dökdügi top üç yüz kantar, 'Rûbân kâfir' dirler, bir topcı dahı iki pâreden üç yüz kantar topları âdemler üşürüb...*" ifâdeleriyle açıkça zikredilmiştir.⁽⁹⁾ Bu kayıt, adına ancak Bizans kaynaklarında ve eski İstanbul tahrir defterlerinde rastladığımız topçu Urban hakkında, muâsır bir Türk kaynağında yer alan yegâne ve en eski kayıttır. Yine "Fetih-nâme"de râhip ve keşişlerin, çağdaş Bizans kaynaklarından bildiğimiz "*İstanbul'un fethedilemeyeceği*" yönündeki sahte kehânet ve mûcizelerine işâret edilmiş olması da dikkate değerdir. Anonim yazar ayrıca gemilerin karadan yürütülmesi, son hücumdan bir önceki gece yeniçerilerin meşâleler yakması, metrisler kurulması ve muhâsarada tüfekler kullanılması gibi kuşatmanın önemli safhalarını da açıkça zikretmiştir. O, İstanbul'un "sulh"le değil, "cebren ve kahran" fethedildiğini belirtir ve şehrin ele geçiriliş târihini "21 Rebî'u'l-evvel 857/1 Nisan 1453" olarak verir.

Kroniğin meçhul müellifi, muhâsara sırasında İslâm Peygamberi'ne ve onun mânevî şahsiyetine hakârete kalkışanları tespit ettirip, çeşitli şekillerde cezâlandırarak ortadan kaldırttığını açıkça zikretmiştir. Diğer kaynaklarda yer almayan bu önemli kayda göre; patrik Athanasios'a ve benzerlerine bir "ahid-nâme" veren Sultan, surlara çıkıp taşkınlık yapanlara aynı muâmeleyi göstermeyip bunların birer birer haklarından gelmişti: "*Ayasôfiyâ içinde olan keşişleri ulularını tutub Sultân Muhammed'e getürdiler; ba'zısını katl itdi, ba'zısını kodı. Ol âhiryânlar kim, Sultân Muhammed'e ve Hazret-i Risâlet'e dil uzatmışdı; Sultân Muhammed anları bulub getürdüb, kimisiniñ dilini kesüb, kiminüñ ağız içinde güherçile toldurub, her birisini bir dürlü 'azâbla öldürdi.*"⁽¹⁰⁾ Bu kayda dayanarak, Athanasios ve

Gennadios'un ikinci grup ruhbanlara dâhil olduğunu söyleyebiliriz. "Kostantîniyye Fetih-nâmesi"ne dayanan bu metnin, yegâne tam versiyonunu temsil eden Yapı Kredi Sermet Çifter Araştırma Kütüphânesi nüshasının transkripsiyonunu gelecek ay yayınlayacağız inşallah...

(1) Tâcî-zâde Ca'fer Çelebi, "Mahrûse'-i İstanbûl Feth-nâmesi", İ. Ü. Ktp. TY, nr.: 2634/1; Österreichische Nationalbibliothek, nr.: Cod. H.O. 159. Eserin bu iki ana nüshasının, üç farklı "Selîm-nâme" nüshasındaki ara-metinlerle tenkidine dayanan *édition critique* metni tarafımızdan yayına hazır hâle getirilmiştir. Eser, daha önce Hâlis Bey tarafından Osmanlıca harflerle (TOEM ilâvesi, 1331) ve Şeref Kayaboğazi tarafından sadeleştirilerek neşredilmişti (İstanbul, 1953).

(2) Tursun Beg, "Târîh-i Ebû'l-Feth", s. 9, nşr. Mertol Tulum.

(3) "Târîh-i Ebû'l-Feth" in Osmanlıca metni Mehmed Ârif (TOEM ilâvesi, 1330); transkripsiyon metni Mertol Tulum tarafından (İstanbul, 1977) neşredilmiştir.

(4) Kivâmî, "Feth-nâme", Berlin Staatsbibliothek, MS, Or., nr.: 4° 1975.

(5) "Tevârîh-i Âl-i 'Osmân", Yapı Kredi Sermet Çifter Arş. Ktp. nr.: 773.

(6) Krş. "Tevârîh-i Âl-i 'Osmân", Yapı Kredi Ktp. nsh., vr. 84^a-88^b.

(7) Müneccimbaşı Ahmed Dede, "Sahâ'ifü'l-Ahbâr", III, s. 367, bas.: Matba'a-i Âmire, 1285.

(8) Krş. Phrantzes, "Şehir Düştü", Bizans'lı Tarihçi Francis'ten İstanbul'un Fethi, s. 52, trc.: Dr. Kriton Dinçmen, İstanbul, 1992; G. Schlumberger, "İstanbul'un Muhasarası ve Zaptı", s. 90.

(9) Krş. "Kostantîniyye Fetih-nâmesi", "Tevârîh-i Âl-i 'Osmân", Yapı Kredi Sermet Çifter Arş. Ktp. nr.: 773, vr. 85^b.

(10) Krş. "Kostantîniyye Fetih-nâmesi", "Tevârîh-i Âl-i 'Osmân" içinde, vr. 86^b-87^a.

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [| Diğer Sayılar](#) | [| Ana Sayfa](#) |

İBTİLÂ VE İMTİHAN

Peygamber Hanımlarının İmtihana Çekilişi (2)

(Nisan ayından devam)

Maksat yalnız iki hanımın değil, Ezvâc-ı tâhirat iki grup halinde toplandıkları için, iki grubun hepsinin de kalplerine tembihte bulunmaktır.

"Şayet onun aleyhinde birbirinize arka çıkarsanız, hiç şüphesiz ki Allah onun mevlâsıdır.

Cebrâil de, müminlerin sâlih olanları da, bunun ardından bütün melekler de ona yardımcıdırlar."
(Tahrîm: 4)

Resulullah Aleyhisselâm'a karşı birlik olup cephe kurmak sadece kendilerine zarar verir. Çünkü her şeyden önce onun sahibi ve yardımcısı Allah-u Teâlâ'dır. Hem de Ruh'ul-emin olan ve ona vahiy getiren Cebrâil Aleyhisselâm da onun yardımcısıdır. O iki hanımın babaları Hazret-i Ebu Bekir - radiyallahu anh- ve Hazret-i Ömer - radiyallahu anh-den her biri, müminlerin iyi olan her ferdi onun yardımcısıdır.

Allah-u Teâlâ Cebrâil Aleyhisselâm'ın şânını yüceltmek ve Allah katındaki makamını açıklamak için tek olarak andığı gibi; sâlih müminleri şereflendirmek ve sâlih olmanın faziletini yüceltmek için de onları meleklerden önce zikretti.

Allah-u Teâlâ'nın, Cebrâil Aleyhisselâm'ın ve sâlih müminlerin muhabbetle yardımlarından sonra, bütün melekler de onun yardımcısıdır.

Bütün mânevî ve maddî kuvvetlerin desteğine, sevgi ve yardımına kavuşan bir zâta karşı çıkmanın nasıl bir felâkete yol açacağını düşünerek, böyle bir durumdan bütün müminlerin erkek ve kadınları korunup sakınmalıdırlar.

Daha sonra Allah-u Teâlâ Ezvâc-ı tâhirat'ı korkutmak için şöyle buyurdu:

"Eğer o sizi boşarsa, Rabb'i ona sizden daha iyi, kendini Allah'a veren, inanan, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler verir." (Tahrîm: 5)

Bu hitâb-ı ilâhî hanımlarının hepsinedir.

Onlar **"Müminlerin anneleri"** ünvanına sahiptirler. Resulullah Aleyhisselâm'ın sevgili ve itaatli hanımları olmaları sebebiyle yeryüzünde onların dengi olabilecek, onlardan daha hayırlı kadınların olabileceği düşünülemez. Eğer eziyet ve isyan ederler de, Resulullah Aleyhisselâm onları boşayacak olursa; o zaman bu hususiyetleri kalmaz ve onların yerine gelecek, her hususta itaat edecek, onun rızâsını ve sevgisini kazanacak olan hanımlar, onlardan daha hayırlı olmuş olurlar.

Âyet-i kerime'de **"Peygamber hanımları"**nda bulunacak vasıflar öz bir şekilde ifade edilmiştir.

İlk vasıf; şirkten uzak olarak, Allah-u Teâlâ'nın birliğini ve Resulullah Aleyhisselâm'ın hakikatini kabul edip, Allah-u Teâlâ'nın ve Resulullah Aleyhisselâm'ın emirlerine boyun eğmek, teslim olmak.

İkincisi; diliyle de söylediği gibi, kalbiyle de tasdik ederek içi dışı müslüman olmak.

Üçüncüsü; cân-u gönülden itaat etmek.

Dördüncüsü; en küçük bile olsa, kusur ve günahlardan dâima tevbe edip sakınmak.

Beşincisi; gerek farz gerekse nâfile ibadetlere devam etmek.

Altıncısı; dünya hayatını bir yolculuk bilip, geçim hususunda bir yolcu gibi olduğuna kanaat ederek oruç ve riyazeti ahlâk edinip, Allah-u Teâlâ'nın mükâfat ve cezasını düşünmek.

.

Resulullah Aleyhisselâm "Meşrebe" diye anılan çardakta bir ay kadar yalnız başına kaldı, sabah ve akşam yemeğini yalnız başına yedi.

Bu durumu öğrenen Ashâb-ı kiram telâşa kapıldılar, Resulullah Aleyhisselâm'ın hanımlarını boşadığını sandılar. İçlerinden bazıları Mescid'de mahzun mahzun oturuyor, küçük çakıl taşlarıyla oynayarak içlerindeki sıkıntıyı açığa vuruyorlardı, bazıları da ağlıyordu.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- izin alarak Resulullah Aleyhisselâm'ın huzuruna girdi. Beline bir ihram bağlayıp hurma lifinden yapılmış bir hasır üzerine uzanmış olduğunu gördü, selâm verdi. Vücudundaki hasır izlerini görünce dayanamadı, ağlamaya başladı.

Resulullah Aleyhisselâm: **"Niye ağlıyorsun yâ Ömer!"** diye sorduğunda: **"Yâ Resulellah! Ne diye ağlamayayım ki? Kısralar, Kayserler dünyanın zevk ve sefâsını sürerken, siz Allah katında en seçkin kul olduğunuz halde böyle bir hayat sürüyorsunuz!"** dedi.

Resulullah Aleyhisselâm buyurdu ki:

"Yâ Ömer! Dünya onların, ahiretin de bizim olmasına râzı değil misin?"

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-:

"Râziyim!" diye cevap verdi. Daha sonra hanımlarını boşayıp boşamadığını sordu. **"Hayır boşamadım."** buyurdu. Bu cevap karşısında: **"Allahu Ekber!"** demekten kendini alamadı ve: **"Bütün Ashâb üzüntü içindeler, gidip de kendilerine durumu haber vereyim mi?"** dedi. Resulullah Aleyhisselâm: **"Olur!"** buyurdu. Ve mübarek simâsından üzüntüsü dağılıncaya kadar konuştu. Nihayet yüzü gülmeye başladı.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- huzur-u Nebevî'den ayrılarak Mescid'in kapısına geldi ve yüksek sesle:

"Resulullah Aleyhisselâm hanımlarını boşamamıştır!" diye bağırdı.

.

Bir ay dolunca Resulullah Aleyhisselâm inzivadan çıkarak hanımları ile görüşmeye başladı.

Bu sırada şu Âyet-i kerime'ler nâzil oldu:

"Ey Peygamber! Hanımlarına söyle: Eğer dünya hayatını ve onun ziynetini istiyorsanız, gelin size boşanma bedellerini vereyim de sizi güzellikle salıvereyim." (Ahzâb: 28)

"Eğer Allah'ı, Peygamber'ini ve ahiret yurdunu istiyorsanız, bilin ki Allah içinizden güzel davranan hanımlara büyük bir mükâfat hazırlamıştır." (Ahzâb: 29)

Bu hadiseye **"Tahyir"** adı verilir. Bir erkeğin hanımını boşanma veya yanında kalma hususunda karar vermede serbest bırakması demektir.

Bu duruma göre Resulullah Aleyhisselâm hanımlarını dünya ziyneti ile Allah ve Resul'ünü tercih etmekte serbest bırakmaya memur edilmiş bulunuyordu.

İlk olarak meseleyi Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'e açtı.

"Yâ Âişe! Sana bir şey soracağım, cevap vermekte acele etme, anne-babama sor, sonra karar ver." buyurdu ve nâzil olan Âyet-i kerime'leri okudu. O ise derhal cevap verdi. **"Yâ Resulellah! Ben bu hususta anneme babama hiç danışır mıyım? Elbette Allah'ı, Allah'ın Resul'ünü ve ahireti tercih ederim."** dedi. Diğer Ezvâc-ı tâhirat da aynı şekilde Allah ve Resul'ünü, dünya ziynetine tercih ettiler. Böylece sadâkatlerini ispat etmiş oldular.

.

Diğer Âyet-i kerime'lerde Allah-u Teâlâ Ezvâc-ı tâhirat'a bizzat hitap ederek şöyle buyurdu:

"Ey peygamber hanımları! Sizden her kim açık bir hayâsızlıkla gelecek olursa, onun azabı iki katına çıkarılır.

Bu, Allah'a göre kolaydır." (Ahzâb: 30)

Allah-u Teâlâ tarafından doğrudan doğruya kendilerine hitap edilmesi, Allah katındaki derecelerinin büyüklüğünü ve faziletlerini göstermektedir. Aynı zamanda hitap ederken azarlama ve sert konuşma da onların mertebelerinin yüceliğine işarettir. Zira onlar Resulullah Aleyhisselâm'ın çok yakınlarıdır ve cennette de eşleridir. Allah-u Teâlâ'ya yakınlık Resulullah Aleyhisselâm'a yakınlık derecesine göre olur.

Bir de şu var ki kabahatin çirkinliği, onu yapanın şeref ve itibarı nispetinde artar. Bir suç işlediklerinde diğer kadınların görmeleri gereken azabın iki katı onlara verilir. Birisi asıl günahın, diğeri de peygamber hanımı olmakla elde edilen vasfa hürmetsizliğin cezasıdır.

Bununla beraber nimet külfete göre olduğundan itaate karşılık olarak verilecek olan sevap da iki kattır.

"Sizden her kim de Allah'a ve Resul'üne itaat edip sâlih ameller işlerse, onun ecrini de iki kat veririz. Ona bol bir rızık da hazırlamışızdır." (Ahzâb: 31)

Birisi asıl itaatin sevabı, birisi de peygamber hanımı olmanın feyz ve bereketidir. Ayrıca alacağı sevaptan fazla olarak da cennette onun için tükenmez bir rızık hazırlanmıştır.

Onlar Allah ve Resul'ünü seçtikleri için, Allah-u Teâlâ da onlara böyle ikram ve lütufta bulunmuş, Resulullah Aleyhisselâm da vefatına kadar sadece bu hanımlarla evli kalmış, vefatından sonra da onlar müminlerin anneleri olarak kalmışlardı.